

શ્રી જૈન સ્તુતિ.

અનુપૂર્વિ, છંદ, પુન્નિચસુણં, ભગ્નામર,
કલ્યાણમંદીર સ્તોત્ર, સાધુ વંદણા,
પ્રદેશીરાજના પ્રશ્નોત્તર અને ગુરી-
કંતા નું કેર દર્શક ચરિત્ર.

છપાવી પ્રસિદ્ધ કરનાર.

મિત્રોવનદાસ રૂગનાથદાસ શાહ.

આદ્યારોહના કવાની પોળા-અમદાવાદ.

(આવૃત્તિ ૬ મી.)

પ્રત ૧૫૦૫. પ્રત ૧૨૦૦ સને ૧૯૧૯.

મદાવાદ—શ્રી સત્યવિજય પ્રિન્ટિંગ પ્રેસમાં
શા. સાંકલયંદ હરીલાલે છાપ્યું.

કિમ્મત ૦-૪-૦

ગુજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથાલય

[ગુજરાતી કેપીરાઈટ વિભાગ]

અનુક્રમાંક ૮૨૦૨

વર્ગિક

પુસ્તકનું નામ જ્ઞેન સ્તુતિ

વિષય ૫૩૬:૪૩૭

જ્યાં ૧ હોય ત્યાં નમો અક્ષરોત્કર્ષ-સંગ્રહ
જ્યાં ૨ હોય ત્યાં નમો સીદ્ધાણું કહેવું.
જ્યાં ૩ હોય ત્યાં નમો આયરીયાણું કહેવું.
જ્યાં ૪ હોય ત્યાં નમો ઉવગ્રયાણું કહેવું.
જ્યાં ૫ હોય ત્યાં નમો લોએસવસાહુણું કે.

ઓપાઈ તથા દોહરા.

આનુપૂર્વી ગણજ્યો નેય, છમાસી તપનું
ફલ હોય; સંદેહ નવ આણે લગાર, નીર્મલ
મને જ્યો નવકાર. ૧ શુદ્ધ વસ્ત્રે ધરી વીવેક,
દીન દીન મત્યે અણુવી એક; એમ આનુ-
પૂર્વિ ગણે, તે પાંચસેં સાગરના પાપને હણે. ૨
એક અક્ષર નવકારનો, શુદ્ધ ગણે જે સાર,
તે બાંધે શુભ દેવનું, આયુષ્ય અપરંપાર.
૧ ઓગણીશ લાખ ત્રેસઠહજાર, બસેંબાસઠ
પણ, ત્યાંહાં સુધી તે ભોગવે, નવકાર મંત્રનું
ફળ. ૨ અશુભકર્મ કે હરણકું, મંત્ર બસે
નવકાર વાણી દાહસ અંગમે, દેખ લીયો

4	4	4	4	4	4
3	3	3	3	3	3
8	8	2	2	9	9
2	9	8	9	8	2
9	2	9	8	2	8

2

4	4	4	4	4	4
8	8	8	8	8	8
3	3	2	2	9	9
2	9	3	9	3	2
9	2	9	3	2	3

2

၂	၂	၂	၂	၂	၂
၅	၅	၅	၅	၅	၅
၂	၂	၆	၆	၃	၃
၆	၃	၂	၃	၂	၆
၃	၆	၃	၂	၆	၂

၂

၂	၂	၂	၂	၂	၂
၃	၃	၃	၃	၃	၃
၂	၂	၆	၆	၅	၅
၆	၅	၂	၅	၂	၆
၅	၆	၅	၂	၆	၂

၆

୪	୪	୪	୪	୪	୪
୩	୩	୩	୩	୩	୩
୩	୩	୨	୨	୧	୧
୨	୧	୩	୧	୩	୨
୧	୨	୧	୩	୨	୩
୪	୪	୪	୪	୪	୪
୩	୩	୩	୩	୩	୩
୩	୩	୨	୨	୧	୧
୨	୧	୩	୧	୩	୨
୧	୨	୧	୩	୨	୩

୧	୩	୧	୩	୩	୩
୩	୧	୩	୧	୩	୩
୩	୩	୩	୩	୩	୩
୩	୩	୩	୩	୩	୩
୩	୩	୩	୩	୩	୩
୩	୩	୩	୩	୩	୩

3	3	3	3	3	3
8	8	8	8	8	8
4	4	2	2	2	2
2	2	4	2	4	2
2	2	2	4	2	4
3	3	3	3	3	3
4	4	4	4	4	4
8	8	2	2	2	2
2	2	8	2	8	2
2	2	2	8	2	8

3	3	3	3	3	3
9	9	9	9	9	9
4	4	8	8	2	2
8	2	4	2	4	8
2	8	2	4	8	4

१३

3	3	3	3	3	3
2	2	2	2	2	2
4	4	8	8	9	9
8	9	4	9	4	8
9	8	9	4	8	4

१४

2	2	2	2	2	2
8	8	8	8	8	8
4	4	3	3	2	2
3	2	4	2	4	3
2	3	2	4	3	4
2	2	2	2	2	2
4	4	4	4	4	4
8	8	3	3	2	2
3	2	8	2	8	3
2	3	2	8	3	8

୧	୨	୩	୪	୫	୬	୭	୮	୯	୧୦
୧	୨	୩	୪	୫	୬	୭	୮	୯	୧୦
୧	୨	୩	୪	୫	୬	୭	୮	୯	୧୦
୧	୨	୩	୪	୫	୬	୭	୮	୯	୧୦
୧	୨	୩	୪	୫	୬	୭	୮	୯	୧୦
୧	୨	୩	୪	୫	୬	୭	୮	୯	୧୦
୧	୨	୩	୪	୫	୬	୭	୮	୯	୧୦
୧	୨	୩	୪	୫	୬	୭	୮	୯	୧୦
୧	୨	୩	୪	୫	୬	୭	୮	୯	୧୦
୧	୨	୩	୪	୫	୬	୭	୮	୯	୧୦

୧	୧	୧	୧	୧	୧
୪	୪	୪	୪	୪	୪
୩	୩	୩	୩	୨	୨
୩	୨	୩	୨	୩	୩
୨	୩	୨	୩	୩	୩

୧	୧	୧	୧	୧	୧
୩	୩	୩	୩	୩	୩
୪	୪	୩	୩	୨	୨
୩	୨	୪	୨	୪	୩
୨	୩	୨	୪	୩	୪

१	१	१	१	१	१
२	२	२	२	२	२
५	५	४	४	३	३
४	३	५	३	५	४
३	४	३	५	४	५
१	१	१	१	१	१
३	३	३	३	३	३
५	५	४	४	२	२
४	२	५	२	५	४
२	४	२	५	४	५

છંદ સંગ્રહ.

ૐ અસિઆરસાય નમઃ

પ્રથમ સિદ્ધ પરમાત્માની સ્તુતિ.

(હરીગીત છંદમાં.)

તુમ્હે તરણ તારણ દુખ નિવારણ ભવિક જીવ
આરાધનં, શ્રી નાભીનંદન જગત વંદન નમો
સિદ્ધ નિરંજનં. ॥૧॥ જગત ભુષણ વિગત દુષણ
પ્રણવ પ્રાણ નિરૂપકં, ધ્યાન રૂપ અનોપ
ઉપમ નમો ॥૨॥ ગગન મંડળ મુક્તિ પદવી
સર્વ ઉર્દ્ધ નિવાસનં, જ્ઞાન જ્યોતિ અનંત
રાજે નમો ॥૩॥ અજ્ઞાન નિંદ્રા વિગત વેદન
દલિત મોહ નીરાયુષં, નામ ગોત્ર નિરંત-
રાયં નમો ॥૪॥ વિકટ ક્રોધા માન યોધા
માયા લોભ વિસર્જનં, રાગ દ્વેષ વિમર્દ અ-

કુર નમો ૦ ॥૫॥ વિમલ કિવળ જ્ઞાન લોચન
 ધ્યાન શુકલ સમીરિત, યોગીના તિગમ્ય
 રૂપં નમો ૦ ॥૬॥ યોગ ને સમોસરણ મુદ્રા
 પરી પથ્ય કાસનં, સર્વ હીસે તેજ રૂપં નમો ૦
 ॥૭॥ જગત જનકે દાસ દાસી તાસ આસ
 નિરાસનં, ચંદ્ર રૂપે પરમાનંદ રૂપં નમો ૦ ॥૮॥
 સ્વ સમય સમકીત દ્રષ્ટી, જિનકી સોએ યોગી
 અયોગીકં, દેખતામાં લીન હોવે નમો ૦ ॥૯॥
 તિથં સિદ્ધા અતિથં સિદ્ધા, લેહ પંચ દસા-
 ધિકં; સર્વં કર્મ વિમુક્ત ચૈતન નમો ૦ ॥૧૦॥
 ચંદ્ર સુર્ય દીપ મણીકી, જ્યોતિ તે ન ઉ-
 લંઘિતં, તે જ્યોતિથી અપરમ જ્યોતિ નમો ૦
 ॥૧૧॥ એકમાંહિ અનેક રાજે અનેકમાંહિ એ-
 કકં, એક અનેકકી નાંહિ સંખ્યા નમો ૦ ॥૧૨॥
 અજર અમર અલક્ષ અનંતર નિરાકાર નિ-
 રંજનં, પરિબ્રહ્મ જ્ઞાન અનંત દર્શન નમો ૦
 ॥૧૩॥ અતુલ સુખકી લહેરમે પ્રભુ લીન રહે

નિરંતરં, ધર્મ ધ્યાનથી સિદ્ધ દર્શન નમો ॥
 ૧૪॥ ધ્યાન ધુપં મના પુષ્પ પંચેઈંદ્રી હુતા-
 શનં, ક્ષમા જાપ સંતોષ પુજા, પુજે દેવ નિ-
 રંજનં ॥૧૫॥ તુમ્હે મુક્તિ હાતા કર્મ ધાતા
 દીન જાણી દયા કરો; સિદ્ધારથ નંદન જગત
 વંદન, માહાવીર જીનેશ્વરં. ॥૧૬॥ ઇતિ ॥

શ્રી પાર્શ્વનાથ સ્વામીનો છંદ.

(તોટક વૃતની દશીમાં.)

જય જય જગ નાયક પાર્શ્વજિનં, પ્રણતા
 ખિલ માનવ દેવગણું ॥ જન શાસન મંદન
 સ્વામી જયો, તુમ દરિશન દેખી આનંદ
 ભયો, ॥ ૧ ॥ અશ્વસેન કુલાંબર ભાનુનિભં,
 નવ હસ્ત શરીર હરીત પ્રતિભં ॥ ધ-
 રણેન્દ્ર સુસેવિત પાદ યુગં, ભર ભાસુર કાંતિ
 સદા સુભગં ॥૨॥ નિજ રૂપ વિનીજિત રંભ
 પતિ, વદનો દુતી શારદ શોભ તતિ ॥ નય-

નાંખુજ દીપ્ત વિશાળતરા, તિલકુસુમ સંત્રીલ-
 નાસા પ્રવરા ॥ ૩ ॥ રસનામૃત કંઠ સમાન
 સહા, હશનાવળિ અનાર કલિ સુખદા ॥ અ-
 ધરા રૂણુ વિદુમ રંગ ધનં, જ્ય પુરુસાદાણી
 પાર્શ્વજિનં ॥ ૪ ॥ અતિચાર મુકુટ મસ્તક
 દીપે, કાને કુંડળ રવિશશિ શુભે ॥ તુજ
 મહિમા મહિમંડળ ગાળે, નિત પંચ શબ્દ
 વાળાં વાળે ॥ ૫ ॥ સુરકીર્તર વિદ્યાધર આવે,
 નર નારી તોરા ગુણુ ગાવે ॥ તુજ શેવે ચો-
 શઠ ઈંદ્ર સહા, તુજ નામે નાવે કષ્ટ કદા
 ॥ ૬ ॥ જે સેવે તુજને ભાવ ધણે, નવ નિધિ
 થાય ધર તેહ તણે ॥ અડવડીઆ તું આધાર
 કહ્યો, સમરથ સાહિબ મેં આજ લહ્યો ॥ ૭ ॥
 દુખીયાને સુખદાયક તું હાજે, અસરણુ ને
 શરણે તું રાજે ॥ તુજ નામે સંકટ
 વિકટ ટળે, વિછડિયાં બહાલાં આવી મળે
 ॥ ૮ ॥ નટવિટ લંપટ દુરે નાસે, તુજ નામે

ચોર ચરડ ત્રાસે ॥ રણુ રાઉલ જય તુજ
 નામ થકી, સઘળે આગળ તુજ સેવ થકી
 ॥ ૯ ॥ યક્ષ રાક્ષસ કિન્નર સર્વિ ઉરગા, કરી
 કેસરિ હાવાનળ વિહગા, વધખંધન લય સ-
 ઘળા જાવે, જે એક મને તુજને ધ્યાવે ॥ ૧૦ ॥
 ભુત પ્રેત પિસાચ છળી ન શકે, જગદીશ
 તવા ભીષ બાપ થકે ॥ મહોટા ભેટીંગ રહે
 દુરે, દૈત્યાદિકના તું મહ ચુરે ॥ ૧૧ ॥ કાયણિ
 સાયણિ બાય હટકી, લગવંત થાય તુજ ભજન
 થકી ॥ કપટી તુજ નામ લિયા કંપે, દુર-
 જન મુખથી જ જ જાપે ॥ ૧૨ ॥ માની
 મચ્છરાળા મુહ મોડે, તે પણ આગળથી કર-
 બેડે ॥ દુર મુખ દુષ્ટાદિક તુંહિ હમે, તુંજ
 નામે મહોટા મલેચ્છ નમે ॥ ૧૩ ॥ તુજ નામે
 માને નૃપ સખળા, તુજ જશ ઉજવળ જેમ-
 ચંદ્રકળા ॥ તુજ નામે પામે ઋદ્ધિ ધણી
 જય જય જગદીશ્વર ત્રિજગ ધણી ॥ ૧૪ ॥

ચિંતામણી કામ સવી પામે, હયગય રથ
 પાયક તુજ નામે ॥ જનપદ ઠકુરાઈ તું આપે,
 દુર્જન જનનાં હારિદ્રકાપે ॥ ૧૫ ॥ નિર્ધનને
 તું ધનવંત કરે, તૂઠ્યો કોઠાર ભંઠાર ભરે ॥
 ઘર પુત્ર કલત્ર પરિવાર ઘણો, તે સહુ મ-
 હિમા તુમ નામ તણો ॥ ૧૬ ॥ મણી માણેક
 મોતી રત્ન જડયાં, સોવન ભુષણ બહુ સુધઠ
 ઘડયાં ॥ વળી પહેરણુ નવરંગ વેષ ઘણાં,
 તુમ નામે નવિ રહે કાંઈ મણા ॥ ૧૭ ॥ વેરી
 વિરૂઓ નવિ તાકિ શકે, વળિ ચાર ચુગલ
 મનથી ચમકે ॥ છળ છિદ્ર કદા કેહનો ન
 લગે, છનરાજ સદા તુંજ જ્યોતિ જગે ॥ ૧૮ ॥
 ઠગ ઠાકુર સવિ થર હર કાંપે, પાખંડી પણ
 કેા નવિ ફરકે ॥ લુંટાદિક સહુ નાસી જાયે,
 મારગ તુજ જપતાં જય થાયે ॥ ૧૯ ॥ જડ
 મુરખ જે મતિ હિન વળી, અજ્ઞાન તિમિર
 ભસ જાય ટળી, તુજ સમરણથી ઠાઠા થાયે .

પંડિત પદ પામી પુનઃ ॥ ૨૦ ॥ ખસ ખાંસી
 ખયન પીડા નાસે, દુરખળ મુખ દીનપણું
 ત્રાસે ॥ ગડ ગુંબડ કુદ જિ કે સખળા, તુજ
 જાપે રોગ સમે સઘળા ॥ ૨૧ ॥ ગહિલા, ગુંગા
 બહિરાય જિકે, તુજ ધ્યાને ગત દુઃખ થાય
 તિકે ॥ તનું કાંતિ કળા સુ વિશેષ વધે;
 તુજ સમરણ શું નવનિધી સધે ॥ ૨૨ ॥
 કરી કેસરિ અહિરણ બંધ સયા, જળ જલણ
 જળોદર અષ્ટ લયા ॥ રાંગણ પમુહા સવિ જાય
 ટળી, તુજ નામે પામે રંગરળી ॥ ૨૩ ॥
 ૐ હૌં અહ શ્રી પાર્શ્વનમો, નમિઉણ જપંતા
 દુષ્ટ દમો ॥ ચિંતામણી મંત્રજિકે ધ્યાયે, તિ-
 ણુ ધર દિન દિન દોલત થાયે ॥ ૨૪ ॥ ત્રી-
 કરણ શુદ્ધે જે આરાધે, તસ જશ કિર્તિ
 જગમાં વાધે ॥ વળી કામીતકામ સવે સાધે,
 સમિહીત ચિંતામણિ તુજ લાધે ॥ ૨૫ ॥
 મહ મચ્છર મનથી દૂર તજે, ભગવંત ભલી-
 પડે જેહ ભજે ॥ તસ ઘર કમળા કલ્લોલ કરે

વળી રાજ્ય રમણિ બહુ લીલવરે ॥૨૬॥ લય
 વારક તારક તું ત્રાતા, સજ્જન મન ગતિ
 મતિનો હાતા ॥ માત તાત સહોદર તું
 સ્વામી, શિવ હાયક નાયક હિત કામી ॥૨૭॥
 કુરુષ્ણાકર ઠાકુર તું મહારો, નિશિવાસર નામ
 જપુ તહારો ॥ સેવક શું પરમકૃપા કરજ્યો,
 વાલેશર વંછિત ફળ દેજ્યો ॥૨૮॥ જનરાજ
 સદા તું જયકારી, તુજ મુતી અતિ મોહન-
 ગારી ॥ મુગત મેહેલ માંહિ તુહી ખીરાજે,
 ત્રિભુવન ઠકુરાઈ તુજ છાજે ॥ ૨૯ ॥ ઇમ
 ભાવ લલે જનવર ગાયો, વામા સુત દેખી
 બહુ સુખ પાયો ॥ રવિ શશિ મુનિ સંવચ્છર
 રંગે, જય દેવ સુરમાં સુખ સંગે ॥ ૩૦ ॥
 જય પુરુસોદ્ધાણી પાર્શ્વ પ્રભો, સકળાર્થ સ-
 મિહિત દેહી વિભો ॥ બુધ હર્ષ રૂચિ વિન્યાય
 મુદા, તવ લખિ રૂચિ સુખ થાય સદા ॥૩૧॥

કુળશ (વસંત તીલકા વ્રતમ.)

ધૃત્યં સ્તુતઃ સકળ કામિત સિદ્ધિદાતા,
યક્ષાધીરાજનત પાર્શ્વપ્રભોધિરાજ ॥ સ્વસ્તિશ્રી
હર્ષ રૂચિ પંકજ સુપ્રસાદાત, શિષ્યેણ લબ્ધ
રૂચીને તીમુહા પ્રસન્ન.

અથ શ્રી પાર્શ્વનાથ સ્વામીના છંદ.

આપણા ઘર ખેઠા લીલ કરો, નિજપુત્ર કલત્ર
શુભ પ્રેમ ધરો ॥ તુમે દેશ દેશાંતર કાંઈ દોડો,
નિત્યપાસ જયો શ્રી જીન રૂડો ॥૧॥ મનવંછિત
સઘળા કાજ સરે, શીર ઉપર છત્ર ચામર
ધરે, કલમલ આગળ ચાલે ઘોડો ॥ નિત્ય. ॥૨॥
ભુત પ્રેત પિશાચ વળી, સાયણિ ને ડાયણી
જાય ટળી ॥ છળછિદ્ર ન કોઈ લાગે જુડો ॥
નિત્ય૦ ॥૩॥ એકાંતર તાવ સયોદાહ, ઔ-
વધ વિણ જાય ક્ષણ માંહે ॥ નવિ દુઃખે માથું
પગ રુડો ॥ નિત્ય૦ ॥૪॥ કંઠમાળ ગઠ શું

ખડસખળા, તસ ઉદર રોગ ટળે સંધળા ॥ પીડા
 ન કરે ક્ષિન ગળ ફેડો ॥ નિત્ય૦ ॥ ૫ ॥ જાગતો
 તિથેકર પાસ ખડુ, એમ જાણે સંધળો જ-
 ગત સહુ ॥ તતક્ષણ અશુભ કર્મ તોડો ॥
 નિત્ય૦ ॥ ૬ ॥ પાસ વાણારશિપુરી નગરી,
 તિહા ઉદયો જિનવર ઉદય કરી ॥ સમય
 સુંદર કહે કરજોડો ॥ નિત્ય૦ ॥ ૭ ॥

અથ શ્રી શાંતિનાથ સ્વામીના છંદ.

શારદ માય નમું શિરનામી હું ગુણ ગાઉ
 ત્રિભુવન કે સ્વામી ॥ શાંતિ શાંતિ જપે
 સખ કોઈ, તે ઘેર શાંતિ સદા સુખ હોઈ
 ॥ ૧ ॥ શાંતિ જપી જે કીજે કામ, સોહી કામ
 હોવે અભિરામ ॥ શાંતિ જપી પરદેશ સ-
 ધાવે, તે કુશળે કમળા લેઈ આવે ॥ ૨ ॥
 ગર્ભ થકી પ્રભુ મારિ નિવારી, શાંતિજી નામં

દિયો હિતકારી ॥ જે નર શાંતિ તણા ગુણ
 ગાવે, ઋદ્ધિ અચિંતી તે નર પાવે ॥ ૩ ॥
 જે નરકું પ્રભુ શાંતિ સહાઈ, તે નરકું કયા
 આરતી નાહી ॥ જે કછુ વંછે સોહી પુરે,
 દુઃખ દારિદ્ર મિથ્યા મતિ ચુરે ॥ ૪ ॥ અલ-
 ખ નિરંજન જ્યોત પ્રકાશી, ઘટ ઘટ અં-
 તર કે પ્રભુ વાસી ॥ સ્વામી સ્વરૂપ કહ્યું
 નવિ જાય, કહેતાં મુજ મન અચરીજ થાય
 ॥ ૫ ॥ ડાર દીયે સખહી હથિયારા, જીત્યા
 મોહ તણા દળ સારા ॥ નારી તણ શિવશું
 રંગ રાચો, રાજ તજ્યો ॥ પણ સાહિબ સા-
 ચો ॥ ૬ ॥ મહા બળવંત કહીને દેવા, કાયર
 કુંથું એક હણેવા ॥ રૂદ્ધિ સખળ પ્રભુ પાસ
 લહીને, ભિક્ષા આહારી નામ કહીને ॥ ૭ ॥
 નિંદક પુજકકું સમ ભાયક, પણ સેવકકું હે
 સુખદાયક ॥ તણ પરિશ્રદ હુવા જગનાયક,
 નામ અતિથિ સવે સિદ્ધિ લાયક ॥ ૮ ॥ શત્રુ
 મિત્ર સમ ચિત્ત ગણીને, નામ દેવ અરિહંત

ભણીને ॥ સકળ જીવ હિતવંત કહીને, સૈવક
 જાણી માહાપદ દીને ॥ ૯ ॥ સાચર જેસા
 હોત ગંભિરા, દુષણ એક ન માહે શરીરા,
 મેરૂ અચળ જિમ અંતર જામી, પણ ન રહે
 પ્રભુ એકણ ઠામી ॥ ૧૦ ॥ લોક કહે જિનજી
 સખ દેખે, પણ સુપનાંતર કળહુ ન પેખે ॥
 રીસ વિના ખાવીશ પરીસા, સેના જીતી તે
 જગદીશ ॥ ૧૧ ॥ માન વિના જગ આણ
 મનાઈ, માયા વિના શિવ શું લય લાઈ ॥
 લોભ વિના ગુણ રાશિ ગ્રહિને, ભિક્ષુ ભાવે
 ત્રિગડા શેવિને ॥ ૧૨ ॥ નિઝંથ પણે શિરછત્ર
 ધરાવે, નામ યતિ પણ ચમર ઢળાવે ॥ અ-
 ભયદાન દાતા સુખ કારણ, આગળ ચક્ર ચાલે
 અરિદારણ ॥ ૧૩ ॥ શ્રીજિનરાજ દયાળ ભ-
 ણીને, કર્મ સર્વેકો મૂળ ખણીને ॥ ચઉવિહ
 સંઘહ તિરથ થાપે, લગ્ન ધણી દેખે નવિ
 આપે ॥ ૧૪ ॥ વિનયવંત ભગવંત કહાવે,

નાહી કીસીકું શિશ નમાવે ॥ અકંચનકો
 બીરૂઠ ધરાવે, પણ સોવન પદ પંકજ ઠાવે
 ॥ ૧૫ ॥ રાગ નહિ પણ સેવક તારે, દેષ
 નહી નિગુણા સંગ વારે ॥ તજ આરંભ
 નીજ આતમ ધ્યાવે, શિવ રમણીકો સાથ
 ચલાવે ॥ ૧૬ ॥ તેરો મહિમા અદ્ભુત કહી
 જે, તેરા ગુણકો પાર ના લીજે ॥ તું પ્રભુ
 સમરથ સાહેબ મેરા, હું મન મોહન સેવક
 તેરા ॥ ૧૭ ॥ તુંરે ત્રિલોક તણો પ્રતિપાળ,
 હુંરે અનાથ ને તુંરે દયાળ ॥ તું શરણાગત
 રાખત ધીરા, તું પ્રભુ તારક છે વડ વીરા
 ॥ ૧૮ ॥ તુહિ સમો વડ ભાગજ પાયો, તો
 મેરો કાજ ચડયોરે સવાયો ॥ કરજોડી પ્રભુ
 વીનવું તમસું, કરો કૃપા જિનવરજી અમશું
 ॥ ૧૯ ॥ જનમ મરણના ભય નિવારે; ભવ
 સાગરથી પાર ઉતારો ॥ શ્રી હૃત્થિણાપુર
 મંડણુ શોહે, ત્યાં શ્રી શાંતિ સદા મન મોહે

॥૨૦॥ પદ્મ સાગર ગુફરાય પસાયા, શ્રી
 ગુણ સાગર કહે મન લાયા ॥ જે નર નારી
 એક ચિત્ત ગાવે, તે મનવાંછિત નિશ્ચયે પાવે
 ॥ ૨૧ ॥ ઇતિ ॥

અથ શ્રી ગૌતમ સ્વામીના છંદ.

વીરજિજ્ઞેશર કેરો શિષ્ય, ગૌતમ નામ જપો
 નિશદ્દિશ ॥ જે કીજે ગૌતમનું ધ્યાન, તો
 ઘર વિલશે નવે નિધાન ॥ ૧ ॥ ગૌતમ
 નામે ગિરવર ચડે, મનવાંછિત હેલા સંપડે ॥
 ગૌતમ નામે નાવે રાંગ, ગૌતમ નામે સર્વ
 સંજોગ ॥ ૨ ॥ જે વૈરી વિરૂઢા વંકડા,
 તસ નામે નાવે ઢુકડા ॥ ભુત પ્રેત નવિ
 મંડે પ્રાણ, તે ગૌતમના કંઈ વખાણ ॥ ૩ ॥
 ગૌતમ નામે નિમંજકાય, ગૌતમ નામે વાધે આય
 ગૌતમ જિનશાસન શાણગાર, ગૌતમ નામે જ્ય
 જ્યકાર ॥ ૪ ॥ શાળ દાળ સુરહા ધૂત ગોળ મ-

નવંછિત કાપડ તંબોળ ॥ ઘરસુ ઘરણી નિર્મળ
 ચિત્ત; ગૌતમ નામે પુત્ર વનીત ॥૫॥ ગૌતમ
 ઉગ્યો અવિચળ ભાણુ, ગૌતમ નામે જપો
 જગ ભાણુ ॥ મહોટાં મંદિર મેરૂ સમાન,
 ગૌતમ નામે સફળ વિહાણુ ॥૬॥ ઘર મય-
 ગળ ઘોડાની ભેડ, વારૂ પહોંચે વંછિત કોડ ॥
 મહિયળ માને મહોટા રાય, જે ત્રુઠે ગૌત-
 મના પાય ॥૭॥ ગૌતમ પ્રણમ્યા પાતક ટળે,
 ઉત્તમ નરની સંગત મળે ॥ ગૌતમ નામે
 નિર્મળ જ્ઞાન, ગૌતમ નામે વાઘે વાન ॥૮॥
 પુણ્યવંત અવધારો સહુ; ગુરૂ ગૌતમના ગુણ
 છે બહુ ॥ કહે લાવણ્ય સમય કરજોડ, ગૌ-
 તમ તુઠે સંપતિ કોડ ॥ ૯ ॥ ઇતિ ॥

અથ શ્રી સોળ સતિનો છંદ.

આદિનાથ આદે જિનવર વંદી, સફળ મ-
 નોરથ કીર્તિએ ॥ પ્રભાતે ઉઠી મંગલિક

કામે; સોળ સતિના નામ લીંબીએ ॥ ૧ ॥
 બાળ કુમારી જગહિતકારી, આદ્યા ભરતની
 બેનડીએ ॥ ઘટ ઘટ વ્યાપક અક્ષર રૂપે,
 સોળ સતિમાં જે વડીએ ॥ ૨ ॥ બહુ બળ
 ભગિની સતીય શિરોમણી, સુંદરી નામે ઋ-
 ષભ સુતાએ ॥ અંક સ્વરૂપી ત્રિભુવન માંહે,
 જેહ અનોપમ ગુણ જુતાએ ॥ ૩ ॥ ચંદન-
 બાળા બાળપણેથી, શીયળવંતી શુદ્ધ શ્રાવિ-
 કાએ ॥ અડદના બાકુળા વીર પ્રતિલાબ્યા,
 કેવળ લહી મત ભાવિકાએ ॥ ૪ ॥ ઉંચસેન
 ધુયા ધારિણી નંદની, રાજેમતી નેમ વહ્નલા
 એ ॥ જોવન વેશે કામને જીત્યો, સંજમ લેઈ
 દેવ દુહ્નલાએ ॥ ૫ ॥ પંચ ભરતારી પાંઠવ
 નારી, દ્રુપદ તનયા વખાણીએ ॥ એકસો
 આઠે ચીર પુરાણાં, શીયળ મહિમા તમ
 જાણીયે ॥ ૬ ॥ દશરથ નૃપની નારી નિરૂ-
 પમ, કૌશલ્યા કુળ ચંદ્રિકાએ ॥ શીયળ

સદાણી રામ જનેતાં, પુણ્ય તણી પ્રનાળીકા
 એ ॥ ૭ ॥ કોસંખિક ઠામે સંતાનિક નામે,
 રાજ્ય કરે રંગ રાજ્યો એ ॥ તસ ધર
 ધરણી મૃગાવતી સતી, સુર ભવને જશ ગા-
 જ્યો એ ॥ ૮ ॥ સુગશા સાચી શીયળે ન
 કાચી, રાચી નહી વિષયા રસે એ ॥ મુખડું
 જોતાં પાપ પલાએ, નામ લેતાં મન ઉદ્ધસે
 એ ॥ ૯ ॥ રામ રઘુવંશી તેહની કામિની
 જનકસુતા સીતા સતીએ ॥ જગસહુ જાણે
 ધીજ કરંતા, અનળ શીતળ થયો શીયળથી
 એ ॥ ૧૦ ॥ સુરનર વંહિત શીયળ અખં-
 ડિત, શીવા શીવ પદ ગામનીએ ॥ જેહને
 નામે નીર્મળ થઈએ, બલોહારી તસ નામની
 એ ॥ ૧૧ ॥ કાચે તાંતણે ચાલણી ખાંધી
 કુપ થકી જળ કાઢીયું એ ॥ કલંક ઉતાર-
 વા સતીય સુભદ્રા, અંપા બાર ઉઘાડીયું એ
 ॥ ૧૨ ॥ હસ્તીનાગપુરે પાંડુ રાયની, કુંતા

નામે કામીની એ ॥ પાંડવ માતા હસે હસા-
 રની, ખડેન પતીવ્રતા પદ્મની એ ॥ ૧૩ ॥ શી-
 ળવતી નામે શીળવ્રત ધારીણી, ત્રિવીધે તે-
 હને વંદીયે એ ॥ નામ જપંતા પાતક
 જાયે, દરીસણે દુરીત નીકંદીયે એ ॥ ૧૪ ॥
 નીપધા નગરી નળહ નરીંદની, દમયંતી તસ
 ગેહીની એ ॥ સંકટ પડતાં શીયળજ રાખ્યું,
 ત્રીભુવન કીર્તી જેહની એ ॥ ૧૫ ॥ અનંગ
 અણ્ણતા જગ જન પુણ્ણતા, પુષ્કર્યુળા ને
 પ્રભાવતી એ ॥ વીશ્વ વીખ્યાતા કામને દમતા,
 સોળમી સતી પદ્માવતી એ ॥ ૧૬ ॥ વીર
 લાંખી શાસ્ત્રે સાખી, ઉદય રતન લાખે મુ-
 દાયે ॥ બહાણુ વાતા જે નર લણુશે, તે લેશે
 સુખ સંપદા એ ॥ ૧૭ ॥ ઇતી. ॥

અથ શ્રી ચિંતામણી પાર્શ્વનાથનો છંદ.

(દોહા.)

કલ્પવેલ ચિંતામણી, કામધેનુ ગુણ ખાણુ ॥
અલખ અગોચર અગમ ગતી, ચીદાનંદ
લગવાન ॥ ૧ ॥ પરમ જ્યોતી પરમાત્મા,
નીરાકાર કીરતાર; નીર્ભય રૂપ જ્યોતીસરૂ,
પુરણ બ્રહ્મ અપાર ॥ ૨ ॥ અવીનાશી સાહીબ
ધણી, ચિંતામણી શ્રી પાસ ॥ અરજ કરે કર-
નેડ કે, પુરો વંછીત આશ ॥ ૩ ॥ મન
ચિંતીત આશા ફળે, સકળ સીદ્ધવે કામ ॥ ચિં-
તામણીકો જાપ જપ, ચિંતાહરે એ નામ ॥ ૪ ॥
તુમ સમ મેરેકો નહી, ચિંતામણી લગવાન
ચેતનકી એહ વીનતી, દીજે અનુભવ જ્ઞાન ॥ ૫ ॥

(ચોપાઇ.)

પ્રાણુત દેવલોકથી આયે, જન્મ વણારશી
નગરી પાયે ॥ અશ્વસેન કુળ મંડનસ્વામી,
ત્રીહુ જગકે પ્રભુ અંતરજામી ॥ ૬ ॥ વામા

દેવી માતાકે જાયે, લાંછન નાગ કાળી મણી
 પાએ ॥ શુભ કાયા નવ હાથ વખાણે, નીલ
 વરણ તનુ નીર્મળ જાણે ॥ ૭ ॥ માનવ જક્ષ
 સેવે પ્રભુ પાય, પદ્માવતી દેવી સુખદાય ॥
 ઈંદ્ર ચંદ્ર પારસ ગુણ ગાવે, કલ્પવૃક્ષ ચીં-
 તામણી પાવે ॥ ૮ ॥ નિત સમરે ચીંતામણી
 સ્વામી, આશા પુરે અંતરજામી ॥ ધન ધન
 પાર્શ્વ પુરીસાદાણી, તુમ સમ જગમે કે
 નહી નાણી ॥ ૯ ॥ તુમારે નામ સદા સુખ-
 કારી, સુખ ઉપજે દુઃખ જાય વીસારી ॥
 ચેતનકે મન તુમારે પાસ, મન વંછીત પુરે
 પ્રભુ આશ ॥ ૧૦ ॥

(દોહા.)

ૐ લગવંત ચીંતામણી, પાર્શ્વ પ્રભુ જનરાય
 ॥ નમો નમો તુમ નામસેં, રોગ શોગ મીટ
 જાય ॥ ૧૧ ॥ વાત પીત દુરે ટળે, કફ નહી
 આવે પાસ ॥ ચીંતામણીકે નામસેં મીટે

શ્વાસ ઓર ખાસ ॥ ૧૨ ॥ પ્રથમ દૂસરો તી-
સરો, તાવ ચોથીયો જાય શુભ બહોતેર દૂરે
રહે, દાદર ખાજ ન રહાય ॥ ૧૩ ॥ પીરફે-
ટક ગઠ ગુંબડાં, કોઠ અઢારે દુર ॥ નેત્ર
રોગ સખ પરીહરે, કંઠમાળ ચકચુર ॥ ૧૪ ॥
ચીંતામણીકે જાપસે રોગ શોગ મીટ જાય,
ચેતન પાર્શ્વ નામ કો, સમરો મન ચીત
લાય ॥ ૧૫ ॥

(ચોપાઈ.)

મન શુદ્ધે સમરો ભગવાન, ભયભંજન ચિં-
તામણી ધ્યાન ॥ ભૂત પ્રેત ભય જાવે દુર,
જાપ જપે સુખ સંપતિ પૂર ॥ ૧૬ ॥ ડાકણ
શાકણ વ્યંતર દેવ, ભય નહીં લાગે પારસ
સેવ ॥ જળચર થળચર ઉરપર જીવ ઉનકો
ભય નહીં સમરો પીવ ॥ ૧૭ ॥ વાઘ સિંહકો
ભય નહીં હોય, સર્પ ગોહ આવે નહિ કોય ॥
વાટ ઘાટમે રક્ષા કરે, ચિંતામણી ચીંતા સખ

હરે ॥૧૮॥ દોણાં ટામણુ બહુ કરે, તુમારો
નામ લેતાં સખ હરે ॥ ઠગ ફાંસીગર તરકર
હોમ, દેવી દુશમન દુષ્ટજ કોય ॥ ૧૯ ॥ લય
સખ ભાગે તુમારે નામ, મન વંછિત પુરો સખ
કામ ॥ લય નીવારણુ પૂરે આશ, ચેતન
જપ ચિંતામણિ પાસ ॥ ૨૦ ॥

(ઢાઢા.)

ચિંતામણી કે નામસે, સઘળ સીદ્ધવે કામ,
રાજ જાદી રમણી મળે, સુખ સંપત્તી
બહુ કામ ॥૨૧॥ હય ગય રથ પાયક મળે,
લક્ષ્મીકો નહી પાર ॥ પુત્ર કલત્ર મંગળ
સદા, પાવે શીવ હરખાર ॥૨૨॥ ચેતન ચિંતા
હરણુકો, બપ જપે તિન કાળ ॥ કર આં-
ખિલ પટ માસકો, ઉપજે મંગળ માળ
॥ ૨૩ ॥ પારસ નામ પ્રભાવથી, વાધે બળ
બહુ જ્ઞાન ॥ મનવંછિત સુખ ઉપજે, નિત
સમરો ભગવાન ॥ ૨૪ ॥ સંવત અઢારા ઉ-

પરે, સાડત્રિશકો પરિમાણ ॥ પોષ શુકલ
 દિન પંચમી, વાર શનિશ્ચર જાણ ॥ ૨૫ ॥
 પઠે ગુણે બે ભાવશું, સુણે સદા ચિત લાય,
 ચેતન સંપતિ બહુ મળે, સમરો મન
 વચ કથ ॥ ૨૬ ॥

અથ શ્રી મહાવીર સ્વામીનો છંદ.

શ્રી સિદ્ધારથ કુળ શણગાર, ત્રિશલા દેવી
 સુવ જગ આધાર ॥ શોભે સુંદર સોવન
 પાન, શરણુ તમારે શ્રી વર્દમાન ॥ ૧ ॥
 તુમ નામે લહિયે સંપદા, તુમ નામે
 મન વંછીત મુદા ॥ તુમ નામે લહીયે
 સનમાન, શરણુ ॥ ૨ ॥ દુર્જન દુષ્ટ
 વેરી વીકસાળ, તુમ નામે નાસે તત-
 જાળ ॥ તુમ નામે દીન દીન કલ્યાણ, શ-
 રણુ ॥ ૩ ॥ તુમ નામે નાવે આપદા, ભુત
 પ્રેત વ્યંતર નહી કદા ॥ રોગ શોગ ચીંતા

નવી ભાણુ, શરણુ ॥૪૮॥ અઢાઢીક પીઢ નવી
કરે, નામ તમારૂં જે અનુસરે ॥ ધર્મસીક
સુની ભાવ પ્રધાન, શરણુ ॥ ૫ ॥ ઇતી ॥

અથ શ્રી પાંસઢીયા યંત્રનો છંદ.

૨૨	૩	૯	૧૫	૧૬
૧૪	૨૦	૨૧	૨	૮
૧	૭	૧૩	૧૯	૨૫
૧૮	૨૪	૫	૬	૧૨
૧૦	૧૧	૧૭	૨૩	૪

શ્રી નેમીશ્વર સંભવ શામ, સુવીધી ધર્મ
શાંતિ અલીરામ ॥ અનંત સુવત નમીનાથ
સુભાણુ, શ્રી જીનવર મુજ કરો કલ્યાણુ ॥૧૧॥

અભૂતનાથ ચંદ્રપ્રભુ ધીર, આદીશ્વર સુ-
 પાર્શ્વ ગંભીર ॥ વીમળનાથ વીમળ જગ ભાણુ,
 શ્રી અનવર. ॥ ૨ ॥ મહીનાથ અન મંગળ
 રૂપ, પદ્મવીશ ધનુષ સુંદર સ્વરૂપ ॥ શ્રી
 અરનાથ નમુ વર્દ્ધમાન, શ્રી અનવર. ॥ ૩ ॥
 સુમતી પદ્મ પ્રભુ અવતંસ, વાસુ પુણ્ય શી-
 તળ શ્રેયાંસ ॥ કુંથુ પાર્શ્વ અભીનંદન ભાણુ,
 શ્રી અનવર. ॥ ૪ ॥ ઇણીપરે અનવર સં-
 ભારીયે, દુઃખ દારીદ્ર વીક્ષ નીવારિયે ॥ પ-
 ર્વશીશે પાંશઠ પરમાણુ, શ્રી અનવર. ॥ ૫ ॥
 ઇમ ભણુતાં દુઃખ નાવે કદા, જો નિજ પાસે
 રાખો સદા ॥ ધરીયે પંચતાણું મન ધ્યાન,
 શ્રી જિનવર ॥ ૬ ॥ શ્રી જિનવર નામે વંછિત
 મળે, મનવંછિત સહુ આશા ફળે ॥ ધર્મ
 સિંહ મુનિ નામ નિધાન, શ્રી જિનવર ॥
 ૭ ॥ ઇતિ ॥

અથ શ્રી નવકારનો છંદ.

સુખ કારણ લવીયણ, સમરો નિત નવકાર ॥
 જિનશાસન આગમ, ચૌદ પુરવનો સાર
 ॥ ૧ ॥ એ મંત્રનો મહિમા, કહેતાં ન લ-
 હુ પાર ॥ સુરતરૂ જિમ ચિંતિત, વંછિત ફળ
 દાતાર ॥ ૨ ॥ સુર દાનવ માનવ, સેવા કરે
 કરજોડ, ભુવિ મંડળ વિચરે, તારે લવિયણ
 કોડ ॥ ૩ ॥ સુરછંદે વિલસે, અતિસય જસ
 અનંત ॥ પદ પહેલે નમિયે, અરિગંજન
 અરિહંત ॥ ૪ ॥ જે પનરે લેદે, સિદ્ધ થયા
 લગવંત ॥ પંચમી ગતિ પહોત્યા, અષ્ટ
 કરમ કરી અંત ॥ ૫ ॥ કળ અકળ સરૂપી,
 પંચાનંતક દેહ ॥ જિનવર પાય પ્રણમું,
 જીજે પદ વળી એહ ॥ ૬ ॥ ગચ્છભાર ધુરં-
 ધર, સુંદર શશિહર શેભ ॥ કરે સારણ
 વારણ, ગુણ છત્રીશે થેભ ॥ ૭ ॥ શ્રુત જાણ
 શીરોમણિ, સાગર જિમ ગંભીર ॥ ત્રિજે

પહ નમીયે, આચારજ ગુણ ધીર ॥ ૮ ॥
 શ્રુતધર ગુણ આગર, સુત્ર લણાવે સાર ॥
 તપ વિધિ સંયોગે, ભાંખે અર્થ વીચાર ॥૯॥
 મુનીવર ગુણ જુતા, કહિએ તે ઉવઝાય ॥
 પહ ચોથે નમીયે, અહનિશ તેહના પાય
 ॥ ૧૦ ॥ પંચાશ્રવ ટાળે, પાળે પંચા ચાર
 તપસી ગુણધારી, વારે વિષય વિકાર ॥૧૧॥
 ત્રસ થાવર પીયર, લોક માંહી જે સાધ ॥
 ત્રિવિધે તે પ્રણમું, પરમારથ જિણે લાધ
 ॥ ૧૨ ॥ અરિ કરિ હરિ સાયણી, ઠાયણિ
 ભુત વૈતાળ ॥ સવિ પાપ પણાશે, વાધે
 મંગળ માળ ॥ ૧૩ ॥ ઇણુ સમયા સંકટ,
 દૂર ટળે તત્કાળ ॥ ઇમ જંપે જિન પ્રભુ,
 સુરિ શિષ્ય રસાળ ॥ ૧૪ ॥ ઇતિ ॥

અથ શ્રી વિરજિન છંદ.

શ્રી સીદ્ધારથ કુળ દીપકચંદ, ત્રીશલા દેવી

રાણીનો નંદ ॥ કોમળ કંચન વરણ શરીર,
 મનવંછીત પૂરણ મહાવીર ॥ ૧ ॥ કૃપાનાથ
 કરી કરુણા ઘણી, મુજ સામુ જીઓ શાસન
 ઘણી ॥ ત્રીભુવનનાથ આયો અબતીર, મન૦
 ॥ ૨ ॥ અનંત બળી તપ દુષ્કર કીયા, સર્વી
 કર્મકું દાવાનળ દીયા ॥ ખમ દમ સમ
 ધીમાન ને ધીર, મન૦ ॥ ૩ ॥ ચુમ્મા લીશે
 ચેલા ક્રિયા, એકજ દિનમે મહાવ્રત દિયા ॥
 ગૌતમ સરિખા હુઆ વજીર, મન૦ ॥ ૪ ॥
 સમોશરણુમાં સુણ્યો અધીકાર, અમૃત વા-
 ણી રૂપ દીદાર ॥ દીઠે હરખે હૈકુ હીર, મન૦
 ॥ ૫ ॥ એક પણ ધરે જો પ્રભુજીનું ધ્યાન,
 પગ પગ પ્રગટે પુણ્ય નીધાન ॥ વચન મીઠાં
 જીમ મીસરી ખીર, મન૦ ॥ ૬ ॥ ચેન પામે
 ચીંતા ચકચુર, દેખી દુશ્મન નાસે દૂર ॥
 દીન દીન વાધે સંપત્તી શીર, મન૦ ॥ ૭ ॥
 તુમ નામે ભવ સાયર તરે, તુમ નામે સર્વી

કારજ સરે ॥ ઋષી વૃદ્ધો પામે હીર ચીર,
 મન૦ ॥ ૮ ॥ ચીંતામણી જીમ જીનવર
 જાપ, કોડ લવોના કાપે પાપ ॥ રોગ શોગ
 નાસે પરપીડ, મન૦ ॥ ૯ ॥ વૈશાખ શુદ્ધિ
 દશમ દિન જાણુ, પ્રભુજી પામ્યા કેવળ નાણુ
 સાયર જેસા હોત ગંભીર, મન૦ ॥ ૧૦ ॥
 સંવત અઢાર તેત્રીશમેં તામ, મેડત નગર
 ક્રિયા ગુણુ ગ્રામ ॥ ષટ કાયાના પ્રભુજી પીર,
 મન૦ ॥ ૧૧ ॥ પ્રભુ પાવાપુરીમાં મુગ્તી ગયા,
 ઋષિ રાયચંદ કહે કરજ્યો મયા ॥ પહેચાડો
 મુજ લવજળ તીર, મન૦ ॥ ૧૨ ॥ ઇતિ ॥

પાર્શ્વનાથનો છંદ (ત્રોટક વૃત્તમ)

પ્રણમામિ સદા પ્રભુ પાર્શ્વજીનં, જિન
 નાયક દાયક સુખધનં ॥ ધનચાડ મનોહર
 દેહધરં; ધરણીપતિ નિત્ય સુ સેવ કરં ॥ ૧ ॥
 કરુણારસ રંજિત લબ્યકૃણી, કૃણી સમ સુ-

શોભિત મૌલિમણિ ॥ મણિકંથન રૂપ ત્રિ-
 કોટ ઘટં, ઘટિતા સુર કિન્નર પાર્શ્વતટં ॥ ૨ ॥
 તટિની પતી ઘોષ ગંભીર સ્વરં, શરણાગત
 વિશ્વ અશેષનરં ॥ નરનારી નમસ્કૃત નિત્ય
 મુદ્દા, પદમાવતિ ગાવતી ગીત સદા ॥ ૩ ॥
 સતતેન્દ્રિય ગોપ યથા કમઠં, કમઠાસુર વારૂણ-
 મુકત હઠં ॥ હઠહેલિતકર્મ કૃતાંત બળં, બ-
 લં બળધામ દરંદળ પંક જળં ॥ ૪ ॥ જળ
 જદ્વય પત્ર પ્રભાનયનં, નયનં દિત લબ્ય-
 તરી શમનં, મનમથ મહી રૂહ વન્હિસમં,
 સમતા ગુણ રત્નમયં પરમ ॥ ૫ ॥ પરમાર્થ
 વિચાર સદા કુશળં, કુશળં કુરૂ મે જિન નાથ
 અલં ॥ અલિની નલિનિ નળ નીલ તનં,
 તનુતા પ્રભુ પાર્શ્વજિનં શુધનં ॥ ૬ ॥

(કળશ દ્રુતવિલંબિતમ.)

શુધન ધાન્ય કરં કરૂણાપરં, પરમસિદ્ધિ કરં
 દદદા ધરં ॥ વરતરં અશ્વસેન કુળોદ ભવં,

લવભ્રાતા પ્રભુ પાર્શ્વજિનં શિવં ॥જા ઇતિ ॥

શાંતિનાથનો છંદ.

સદા શાંતીજી આશ પુરો હમારી, કરે વીન-
તી અંગ ઉચ્છાહ ધારી, દયાવંતનું દુખહા-
રિદ્ર હારી, કૃપાવંત તું કરત કલોલ કારી ॥
૧ ॥ મહાવીપુલ મતિવંત એ જનરાયા, ખટ
કાય રાખે સદા છત્ર છાયા, મહામોહ મિથ્યા-
તના માન મોડી, જન મુક્ત પોહત્યા કર્મકંઠ
તોડી ॥ ૨ ॥ ભડભુત વૈતાળ ભય જાય દોડી,
જગ માંહે તુમ સમ નહીં કોઈ જોડી; સદા
સિદ્ધ દાતા નમું કુટીલ છોડી, તુમ નામે
કલ્યાણ કોડાન કોડી ॥ ૩ ॥ તુમ નામે સુર
અસુર ભય દુર નાસે, ધનધાન ધોરી ધર
અધિક વાસે; ગજ કેસરી અનળ દળ ભય
ન હોય, અતીસે કરી એહવી રીત જોય
॥ ૪ ॥ ગુણુ જ્ઞાન કરતા કિમપાર લહીએ,

રસના કરી એક લવ લેસ કહીએ; મહા
 વિમળ નાથુ ચારિત્ર હંશી, ભણ્યા સંત ગો-
 વિંદ મુની અતિજ સંસીપ ॥ ઇતિ સાંતી-
 છન સ્તવન ॥

મહાવીર છંદ.

ચોવીસમા મહાવીર શુરવીર મહાધીર, વા-
 ણી મિઠી દૂધ પીર શીદ્ધાર્થ નંદહે, નાગિ-
 ણીસિ નારી જાણી, ઘટમાં વૈરાગ આણી,
 યોગ લિયો જગભાણુ ટાળ્યા મોહ કંદહે,
 ચૌદ હજાર સંત તાર દિયા ભગવંત, કર્મ-
 કો કિયો અંત, પામ્યા સુખ કંદહે, કહે
 કવી ચંદ્રભાણુ સુણો હો વિવેકવાન, મહાવીર
 ક્રીયા ધ્યાન ઉપજે આણુંદહે.

ચિંતામણીનો છંદ.

સુગુર ચિંતામણી દેવ સદા ॥ મુજ સકળ

મનૌરથ પૂરમુઠા ॥ કમળાગર દુર ન હોય
 કહા ॥ જપતા પ્રભુ પાર્શ્વ નામ યહા ॥ ૧ ॥
 જળ અનળ મતંગજ લય જાવે ॥ અરિ
 ચોર નિકટ પણ નહીં આવે ॥ સિંહ સર્પ
 રોગ ન સત્તાવે ॥ ધન્ય ધન્ય પ્રભુ પાર્શ્વ જન
 ધ્યાવે ॥ ૨ ॥ મછ કછ મગર જળ માંહી
 ભમૈ ॥ વડવા નળ નીર અથાહ ગમૈ ॥ પ્રહ-
 વણુ જોઠા નર પાર પમૈ ॥ નિત્ય પ્રભુ પા-
 ર્શ્વ જનંદ નમૈ ॥ ૩ ॥ વિકરાળ દાવા નળ
 વિશ્વ હૈ ॥ ગ્રહ વરતી ધન આસ આકાશ
 ગ્રહૈ ॥ તુમ નામ લિયા ઉપશાંતિ લૈ ॥
 વન નીર સરોવર જેમ વૈ ॥ ૪ ॥ ઝરતો
 મહલોલ કલોલ કરૈ ॥ ભ્રમરા ગુંજાવર ભર
 રોસ ભરૈ ॥ કરિ દુષ્ટ ભયંકર દુરિ કરૈ, શ્રી
 પાર્શ્વનાથજીકે સમરૈ ॥ ૫ ॥ છાના છળ
 છિદ્ર વિનાય છલૈ ॥ યશ વાશ સુણી મન
 માંહી જલૈ ॥ તે પિશ્રન્ય પડે નિતપર પાય

તલે ॥ જપતાં પ્રભુ વેરી જાય ઠીલે ॥ ૬ ॥
 ધન દેખી નિશાચર કોક ધસે ॥ મુજ મં
 દિર પેશક દેન સુખે ॥ અતિ ઉચ્છવ તાસ
 આવાર અપે ॥ પરમેશ્વર જાસ પખે ॥ ૭ ॥
 અસરાળ વિદારણ હાથ હટે, ગલલોલ જ-
 હાં ગજ કુંભ ઘટે ॥ મૃગરાજ મહા ભય
 બ્રાંતિ ર મિટે ॥ રસના જન નાયક જે
 હ રટે ॥ ૮ ॥ કરતો ચીહુ કરે કુંકાર કણિ,
 ધણુ ઇંદ્ર ધસે ધર રીસ ધણી ॥ ભય
 ત્રાસ ન વ્યાપે તેહ તણી, ધરતાં ચીત
 પાર્શ્વનાથ ધણી ॥ ૯ ॥ કફ કુષ્ટ જલોદર
 રોગ કુસે ॥ ગડ ગુંબડ દેહ અનેક ગુસે,
 વિન વેષજ વ્યાધિ સખ વિનસે, વામા
 સુત પાર્શ્વ જે સ્તવશે ॥ ૧૦ ॥ ધરણિંદ્ર
 ધરાધિપ સૂર ધ્યાયો, પ્રભુ પાર્શ્વ ર કરપા-
 યો ॥ છળી રૂપ અનોપમ જુગ છાયો,
 જનની ધન્ય વામા સુત જાયો ॥ ૧૧ ॥

કરતાં જન જાપ સંતાપ કટૈં, દુખ દારિદ્ર
 દોહગ સોહધટૈ ॥ હઠ છોડી જહાં રિપુ જોધ
 હઠે ॥ પદમાવતી પાશ્વં જહાં પ્રગટૈ ॥
 ॥ ૧૨ ॥ ઐ નમો પાશ્વંનાથાય ॥ ધરણીંદ્ર પ-
 દમાવતી સહિતાય ॥ વિષહર કુલ્યંગ મં-
 ગલાય ॥ ઐ હ્રીં ઐ ચીતામણી પાશ્વંનાથ,
 મમ મનોરથ પુરય સ્વાહા ॥ મંત્રાક્ષર
 ગાથા ગુઠ મઢયો ॥ ચીતામણી જાણે હાથ
 ચઢયો, વળી માન મહાતમ તેજ જઢયો ॥
 શ્રી પાશ્વંજન સ્તવન જેણે પઢયો ॥ ૧૩ ॥
 તિર્થંપતી પાશ્વંનાથ તિલો ॥ લણુતાં જસ
 વાસ નીવાસ ફળો ॥ મણી મંત્ર સકોમળ
 હોય મિલો ॥ અમચિ પ્રભુ પાશ્વં આશ ફળો
 ॥ ૧૪ ॥ લુંકા ગમ્મ નાયક લાલ લીએ,
 હિત ક્ષેમ કરણુ ગુરૂ નામ હિયે ॥ દિન
 ર ગાછનાયક સુખ દીયે ॥ કિરતિ પ્રભુ પાશ્વં
 સુખ દીયે.

પાર્થનાથનો છંદ.

પ્રણમુ પાસ જિણુંદ, હરસણુ દિઠે આણુંદ
 નગરી વણારસિ ઠાય, તિહાં અસ્વસેન રાય
 ॥ ૧ ॥ વામા તસ પટરાણી, રૂપે રંભા સમા-
 ણિ; તસધર પાસ ઉપન, લાધ્યા ચઉદ મુ-
 પન ॥ ૨ ॥ પોસ વહિ હસમીસાર, જનમ્યા પા-
 ર્થકુમાર, છપન કુમારિકા આવે, સ્તુતિ કરી
 ગુણગાવે ॥ ૩ ॥ સોમસૂર્યંતિ રંગે, લઈ
 ગયા મેરૂને સંગે, ઈંદ્ર સરવે તિહાં મીલીયાં,
 જનમ મોચ્છવ કરી વળીયા; ॥ ૪ ॥ મુકયા
 માતાજીને પાસ, ચીરંજીવો ઇમ લાખ્ય,
 તાતે મોચ્છવ કીધો, પાર્થ કુમાર નામ દિ-
 ધો ॥ ૫ ॥ જોળન વય જળ જાણી, જોડે
 પ્રભાવતિ રાણી, પરણાવ્યા જીનરાય, સેવે
 મુરનર પાય ॥ ૬ ॥ લોગતણા ફળ લેહી,
 હાન સમચ્છરી દેઈ; ત્રણસે નરવર સાથે ॥
 સંજમ લીધો જગનાથે ॥ ૭ ॥ તપ સં-

જન્મ કરમે વાંઘી, અનવર કેવળ પામી ॥
 પોત્યા મુકિત મોઝાર ॥ જપતા જ્યજ્યકાર
 ॥ ૮ ॥ એકસો વરસનું આય, નવકાર સો-
 ભાંતી કાય ॥ વીશમા અનરાય, નામે નવ
 નિધ થાય ॥ ૯ ॥ પાશ ઉપસર્ગ ચુરે, મન
 વંછિત સુખ પુરે; સફળ ફળે તસ આસ,
 નામ જપે જ્યકાર ॥ ૧૦ ॥ તવન સિદ્ધ
 સુખકારી લણશે જે નરનારી; લોજ લણે
 કરનેડી, પામે કલ્યાણની કોડી ॥ ૧૧ ॥
 ઇતિ સંપૂર્ણ.

ચોવીસ તિર્થકરનું સ્તવન.

નંદશ્રી રીખલ અજીત સંભવ સ્વામી, અ-
 જ અંતરજામી, રાગ દ્રેષ દો ક્ષય કરલિ-
 ણા, વંદુ સોળે અન સોવન વરણા ॥ ૧ ॥
 સુમતીજીને સુપાસો, પ્રભુ મુગત ગયા મેટ-
 મા ગભાં વાસો, દુર કીયા જન્મ મરણા,

વંદુ ૦ ॥ ૨ ॥ શીતળ શ્રેયાંસ ઇનદોઈ,
 પ્રભુજી ચૌદે રાજ રહ્યા બેઈ; વિમળ સમત
 નિર્મળ કરુણા, વંદુ ૦ ॥ ૩ ॥ અનંત ના-
 થજી અનંત જ્ઞાની, જસુ મનરીતો વાત ન
 હી છાની, ધર્મજીકે ધ્યાન રૂઢે ધરણા, વંદુ ૦
 ॥ ૪ ॥ શાંતીનાથજી શાતાકારી, કુંથુ નાથ-
 જીરી જાઉં હું બલહારી, અરનાથ આતમ
 ઉધરણા, વંદુ ૦ ॥ ૫ ॥ મહિમા ધણી મલીનાથ
 તણી, મહાવીરજી હુવા સાસન ના ધણી,
 મેં જાલ્યાં જારાં ચરણા, વંદુ ૦ ॥ ૬ ॥ પ્રભુરો
 શરિર સંપદા સુંદર સોડે, નીરખતા નયન
 તુરત મોડે, ચતુરાં રાતો ચીત હરણા, વંદુ ૦
 ॥ ૭ ॥ પ્રભુજીની દીપ દીપ રહી દેહી,
 જાને સુરનર નીરખ રહ્યા કંઈ, આંખ્યા તો
 હુઈ જાવે અમી ઝરણા, વંદુ ૦ ॥ ૮ ॥ પ્રભુ-
 જીરો મસ્તક લે પગ નખ તાંહી, જપરો
 શરીર વખાણ્યો સૂત્રમાંહી, ચારૂહી સંધ

લેવેં શરણાં, વંદુ ॥ ૯ ॥ ત્રીન લોકરો રૂપ
 પ્રભુજી પાચો, બીજો માવડીએ બેટો એસો
 નહીં જાયો, ચોસઠ ઇંદ્ર લેટે ચરણા, વંદુ ॥
 ૧૦ ॥ એક સમુચે અરજ સુણુને સોજે,
 રૂપી રાયચંદ્રજી આયો આપરે ઓજે, મા-
 રી આવાગમણુ દુઃખ દુર કરણાં, વંદુ ॥
 ૧૧ ॥ સંવત અઢારસેં ત્રીસ બરશે કીયો
 નાગોર ચોમાસો લાવ સરસે, જરો લજન
 કીયા લવસાગર તરણાં, વંદુ સોજે જન
 સોવન વરણાં ॥ ૧૨ ॥

— ❦ —

તીર્થકરનું સ્તવન.

પ્રહ ઉઠી પ્રભાતે વંદુ, પદમ પ્રભુજીના પા
 ચરે પ્રાણી, વાસુપુજ્યજી મારા મનમાં વ-
 સીયા, મારે કમી ન રહી કાંઈરે પ્રાણી.
 ઉપજે આનંદ આઠે જન જપતાં ॥ ૧ ॥
 એ દોઝે જનવર અવળ બિરાજે, હિંગુલ
 વરણાં લાલરે પ્રાણી; તિર્થ થાપીને કર્મને

કાપી, પ્રભુ પાપ કીયા પ્રેમાલસે પ્રાણી, ઉપં
 ॥ ૨ ॥ શુભ ભાવનાએ મનમાં રે ભાવ્યે, તે
 આઠ કમ જાયે તુટરે પ્રાણી; સુખ સંપદાને
 લીલ વિલાસો, ભયાં ભંડાર અખુટરે પ્રાણી.
 ॥ ઉપ. ॥ ૩ ॥ ચંદ્ર પ્રભુજીને સુવિધિ જીને-
 શ્વર, એ દોયે વર્ણ સફેદરે પ્રાણી, મોતીયાં
 સરખી જારી દેહીજ દીપે, મુજ દેખતાં
 અધિક ઉમેદરે પ્રાણી. ॥ ઉપ. ॥ ૪ ॥ મુની
 સુવૃતજી ને નેમ જીજ્ઞેશ્વર, એ દોએ શામ
 વર્ણ શરીરરે પ્રાણી; ઇંદ્રથકી પણ અધિકા
 દીપે, દીઠે હરખે હેડા નો હીરરે પ્રાણી ॥
 ઉપં ॥ ૫ ॥ મહીનાથ ને પાર્શ્વ પ્રભુજી, જાણે
 નીલાતે મોરની પાંખરે પ્રાણી; નીરખતા
 તે નયન ન દ્રાપે, અમીય ઠરે દોય આંખરે
 પ્રાણી, ઉપં ॥ ૬ ॥ રૂપ અનોપમ અવલ બિ-
 રાજે, જાણે હીરા જડીયા હેમરે પ્રાણી, સુ-
 રજથી જેમ સવાયા દીપે, કેળીમાં આવે

કેમરે પ્રાણી. ઉપ૦ ॥ ૭ ॥ શીવનગરી માંહી
 સાહેબ બેઠા, હું નવી જાણું દુરરે પ્રાણી,
 મુજ મનડામાં વસીયા વાલેસર; હું સમરે
 ઉગમતે સૂરરે પ્રાણી ॥ ઉપ૦ ॥ ૮ ॥ એ આઠે
 અરિહંત ને આગે, હુંતો અરજ કંકે કરજો-
 ડરે પ્રાણી, રૂપી રાયચંદણ કહે મારા મનના
 પૂરો સઘળા કોડરે પ્રાણી. ॥ ઉપ૦ ॥ ૯ ॥ સંવત
 અઠારને વર્ષ છત્રીશે, નાગોર શહેર ચોમા-
 સરે પ્રાણી, પ્રસાદ પુજ્ય જેમલણ કેરે, મારે
 હેડ તે હરખ ઉલાસરે પ્રાણી. ઉપજે આનંદ
 આઠે જીન૦ ॥ ૧૦ ॥

ચોવીસ તીર્થકરનું સ્તવન.

રૂપલ અજીત સંભવ અભિનંદન ॥ નીરંજ
 ન નિરાકાર, સુમતી પદ્મ સુપાશ્વ ચંદા-
 પ્રભુ, મેટયા વિષય વિકારો, શ્રીજીન મુજને
 પાર ઉતારો. પ્રભુ હું ચાકર ચરણારો શ્રી-

જીન૦ ॥ સુવિધી સીતળ શ્રેયાંસ વાસુ પુજ્ય
 મુક્તિ તણા હાતારો, વીમળ અનંત ધર્મ
 નાથ શાંતી જીન, સાતાકારી સંસારો, શ્રી
 જીન૦ ॥ કુંથુ અરનાથ મહી મુની સુવ્રત,
 પામ્યા ભવજળ પારો, નમી નેમનાથ પાર્શ્વ
 મહાવીરજી સાસન ના સીરદારો ॥ શ્રીજીન૦ ॥
 અગીઆર ગણધર વિશે વીહર માન, સર્વ
 સાધુ આણુગારો, અનંતી ચોવીશીને નિત્ય ર
 વંદુ, કર ગયા ખેવો પારો ॥ શ્રીજીન૦ ॥
 અધમ ઉધારણુ ખીરૂદ સુણી પ્રભુ, સરણુ
 લીયો ચરણારો; અધમ ઉધારણુ પરમ પદા-
 પદ, અજર અમર અવિકારો ॥ શ્રીજીન૦ ॥
 રાજ દ્વેષ કર્મ ખીજ જે બળીયા, બાળી
 કીધાં સરવે છારો, કેવળ જ્ઞાનને કેવળ દર-
 શન, નીજ ગુણ લીનો લારો ॥ શ્રીજીન૦ ॥
 હાન શીયળ તપ ભાવના ભાવો, દયા ધર્મ
 તત્વ સારો, રૂપી લાલચંદ્રજી એણીપેર વિ-

નવે, પ્રભુ મારો કરો ને નીસ્તારો ॥ શ્રીજીનં
મુજને પાર ઉતારો ॥ ઈતિ ચોવીસ તીર્થ-
કરનું સ્તવન. ॥

અથ શ્રી દીવાળીનું સ્તવન.

પુરવ દીશે હુઈ પાવાપુરી ॥ ધન ધાન્ય
રૂઢી સ્મૃદ્ધિ શું ભરી ॥ હુસ્તીપાળ નામે
તીહાં ભુપાળી ॥ વીર મુગતે ખીરાજ્યા દીન
દીવાળી ॥ ૧ ॥ ગૌતમે ગુરૂની સેવા કીધી
મનમાની ॥ એક રાતમે હુવા કેવળજ્ઞાની
॥ જી કે ચૌદ રાજ્ય રહ્યા ભાળી ॥ વીરના
અંઠારે રાય હુવા ભગતા ॥ હોય હોય પો-
સા કીધા ભગતા ॥ જીકે વીર સામું રહ્યા
ભાળી ॥ વીરના પ્રભુએ હોય દીનરો સંથારો
કીધો ॥ સોળ પહોર લગે ઉપદેશ દીધો ॥
પ્રભુ મુગતી ગયા કર્મને ગાળી ॥ વીરના
પ્રભુએ ત્રીશે વર્ષે સંયમ લીધો ॥ નીજ
આતમ કારજ સીદ્ધ કીધો ॥ વરસ બેતાં.

ળીશ દીક્ષા પાળી ॥ વીર૦ ॥ પ્રભુને સાતસેં
 ચેલા ચૌદસેં ચેલી, જ્યાને મુગતી મહેલમાં
 દીયા મેલી ॥ જેણે કર્મના ળીજ દીયાં
 ખાળી ॥ વીર૦ ॥ પ્રભુને એક રાણીને હુઈ એક
 ખેટી ॥ જી કે મુગતી ગયા દુઃખ દીયા
 મેટી, જમાઈ હુઓ જ્યારો જમાળી ॥ વીર૦
 ॥ પ્રભુને એક ખડેન ને એકજ ભાઈ ॥
 જીકે સ્વર્ગે ગયા સમકીત પાઈ ॥ શ્રાવકનાં
 વૃત શુદ્ધપાળી ॥ વીર૦ ॥ રૂપભદ્રાને દેવા-
 નંદા માતા ॥ નયણે નીરખતાં હુઈશાતા ॥
 દોનું મુગતી ગયા કર્મને ગાળી ॥ વીર૦ ॥
 સીદ્ધારથ રાજાને ત્રીસલા રાણી ॥ જેણે
 સંચારો કીધો સમતા આણી ॥ અચ્યુય દે-
 વલોકે ટાંકે દીયો આળી ॥ વીર૦ ॥ જેણી
 રાતે વીરે મુગતી પામી ॥ કેવળ પામ્યા
 ગૌતમ સ્વામી ॥ જ્યારો જાપ જપો નવકાર
 વાળી ॥ વીર૦ ॥ સુધર્મા સ્વામી હુવા પાટ ધ-

છી ॥ જ્યારી કીર્તી મહીમા જોર ધણી ॥
 દયામારગ દીયો અજવાળી ॥ વીર૦ ॥ જ્યારી
 પાટે હુવા જંબુ વૈરાગી ॥ રાતે પરદયા
 પ્રભાતે આઠે ત્યાગી ॥ સોળ વર્ષામે કાટી
 કર્મ જાળી ॥ વીર૦ ॥ આઠે લામની વૈરાગે
 લીની ॥ પ્રભાતે પીયુ સાથે દીક્ષા લીની ॥
 અવીહુડ પ્રીત સઘળી પાળી ॥ વીર૦ ॥ પ્રભ-
 વો પણ રાજનો બેટો ॥ જીકે જંબુ કુમર
 શું હુવોરે ભેટો, પાંચસે શું વૈરાગ પામ્યો
 તતકાળી ॥ વીર૦ ॥ વીસજીન સમેત શીખર
 સીધ્યા ॥ અષ્ટાપદ ગીરનાર દોય સીધ્યા ॥
 વાસુપુજ્ય સીધ્યા ચંપા ચાલી ॥ વીર૦ ॥ મ-
 હાવીરે ચોમાસો કીયો પાવાપુરી ॥ કારતક
 વદી અમાવાશે મુગતી વરી ॥ લણુતાં સુણુ-
 તા મંગળ માળી ॥ વીર૦ ॥ દીનદીવાળીનો
 પાયો ટાણો ॥ તો રાત્રી ભોજન અસનાદિક
 મહીં ખાણો ॥ જ્યારો જપ જપો શીયળ

પાળી ॥ વીર૦ ॥ ગુરૂચેલાની જોડી સુરજ
શશી ॥ રૂપી રાયચંદ કહે મારે મનડે વશી
॥ મેં જુગતી શું જોઈ જોડી ટંકશાળી ॥ વીર૦ ॥
પુજ્ય જેમલજી રક્ષા પાસો ॥ શેહેર નાગો-
રમેં કીયો ચોમાસો ॥ સંવત અઢાર વર્ષ
પીસ્તાળી ॥ વીર૦ ॥

સૂચના—નિચે દરસાવેલ પુચ્છી સ્તુતિ, દિવસ
ઉગતાં તથા આથમતાં, મધ્યાને તથા
અર્ધ રાત્રે, બપોે ઘડી અકાળ વરજીને
તથા અસજાયા વરજીને, તેમજ વસ્ત્ર
તથા શરીર સુદ્ધતાથી વાંચવું લખ્યું.
શ્રી મહાવિર સ્તુતિ,

પુચ્છી સ્તુતિ સમણા માહણાય, આગારિણો
યા પરતિથિયા ય, સે કેઈ જોગંત હિય
ધમ્મ માહુ, અણેલિસં સાહુ સમિખયાએ
॥૧॥ કહંચ નાણું કહં હંસણુંસે, સીલં કહં

નાયસુયસ્સ આસી, જાણા સીણું ભિખુ
 જહાતપેણું, અહાસુયં ખૂહિ જહાણી સંતં.
 ૧૨૧૥ ખેયન્ને સે કુસલે મહેસી, અણુંતનાણી
 ય અણુંત દંસી, જસંસિણે ચખખુપહેઠિ-
 યસ્સ, જાણાહિ ધમ્મં ચધિધં ચપેહા ૧૨૩૥
 ઉંદું અહેયં તિરિયં દિશાસુ, તસાય જે
 થાવર જેહ પાણા, સેનિચ્ચનિચ્ચેહી સમિખ
 પન્ને, દીવેવ ધમ્મં સમિયં ઉદ્દાહુ. ૧૨૪૥ સે
 સંવદંસી અભિભૂયનાણી, નિરામ ગંધે ધિમં
 ઠિયપ્પા, અણુતરે સંવ જંગ સિ વિજં,
 ગંથા અતી તે અલયે અણાઉ. ૧૨૫૥ સે ભુધં
 પન્ને અણિએ અચારી, ઉહંતર ધીરે અણુંત
 ચખખુ, અણુતરે તપધં સૂરિ એવા, વધરો-
 યણીંદેવ તમંપલાસે. ૧૨૬૥ અણુ તરં ધમ્મ મીણું
 જિણાણું, નેયા મુણિ કાસવ આસુપન્ને,
 ઇંદેવ દેવાણું મહાણુ લાવે, સહ સ્સણેતા-
 દિવિણું વિસિઠે. ૧૨૭૥ સે પન્નયા અખય સાગ-

રૈવા, મહોહહિ વાવિ અણુંત પારૈ, અણા-
 ઇલેયા અકસાઈ લિખ્ખુ, સહ્લેવ દેવાહિવઈબ્બુ-
 ઇમં ॥ ૮ ॥ સે વીરિએણું પઠિપુત્ર વિરિએ,
 સુહંસણેવા નગસંવ સેઠે, સુરાલએવાસિ મુ-
 હાગરે સે, વિરાય એણેગ ગુણોવવેએ ॥ ૯ ॥
 સયં સહસ્સાણુઉ જોયણાણું, તિકંડસે પડંગ
 વેજયંતે, સેજોયણે નવનવઈ સહસે, ઉદુ-
 રિસએ હેઠ સહસ્સ મેગં. ॥ ૧૦ ॥ પુઠે નમે
 ચીઠઈ ભુમી વઠીએ, જં સુરીયો આણુ પરિ-
 ચટ્ટયંતિ, સે હેમવન્ને બહુ નંદણે ય, જં-
 સી રયં વેદયંતિ, મહિંદા. ॥ ૧૧ ॥ સે પંવએ
 સદ્દ મહાપ્પ ગાસે, વિરાયઈ કંચણુ મઠ-
 વન્ને, આણુત્તરે ગિરિસુય પંવ દુગે- ગિરિવ-
 રેસે જલિએવ લોમે. ॥ ૧૨ ॥ મહીએ મંઝંમિ
 ઠિએણુ ગીંદે, પન્નાયત સૂચિય સુદ્ધ લેસે,
 એવં સિરિએઉ સ ભુરિ વન્ને, મણો રમે
 જોઈએ અચી માલી. ॥ ૧૩ ॥ સુહંસણું રસેવ-

જસો ગિરિસ્સ, પવુચ્ચઈ હુઓ પવ્વચસ્સ,
 એતોવમે સમણે નાયપુત્તે, જઈ જસો હં
 સણ નાણુ સીલે. ॥ ૧૪ ॥ ગિરિવદેવા નિસંહોય
 યાણું, રૂચચ્ચવ સેઠે વલયાયતાણું, ત ઉવમે
 સે જગ ભુઈ પન્ને, મુણીણુ મજે તમુહાહુ
 પન્ને ॥ ૧૫ ॥ આણુત્તરં ધમ્મ મુઈ રઈત્તા,
 આણુત્તરં આણુવરં ઝિયાયં, સુસુક્કે સુક્કં
 અપગંઠ સુક્કં, સખિંદુ વેગં તવહાન સુક્કં.
 ॥ ૧૬ ॥ આણુત્તરંઞાં પરમં મહેસી, અસેસકમ્મં
 સુવિ સોહ ઇત્તા, સીદ્ધિં ગઈ સાઈ મણુંત
 પત્તે, નાણેણું સીલેણુય હંસણેણુ ॥ ૧૭ ॥ રૂપે
 સુણાએ જહ સામ લીવા, જંસ્સિસરઈ વેહ
 યંતિ સુવન્ના, વણે સુવા નંહણુ માહુ શેઠં;
 નાણેણુ સીલેણુ યભૂઈ પન્ને. ॥ ૧૮ ॥ થણીયે
 વસદ્દાણુ આણુત્તરે ઉ, ચંદન માહુ શેઠં, એવં
 મુણીણું અપડિન માહુ. ॥ ૧૯ ॥ જહા સયંભુ

ઉઠહીણ સેઠે, નાગે સુવા ધરણીંદ માહુ સેઠં,
 ખખઓદ એવા રસવેજ્યંતે, તવોવહાણે
 મુણિ વેજ્યંતે ॥૨૦॥ હથિસુ એરાવણ માહુ-
 ણાએ, સીહો મિયાણું સલિલાણ ગંગા, પ-
 ખિ સુવા ગેરૂ લેવેણું દેવે, નિન્વાણ વાદી
 નિહનાય પુત્તે ॥૨૧॥ જોડે સુણાયે જહ વીસ
 સેણે, પુઝેસુવા જહ અરવીંદ માહુ, ખત્તી
 ણુ સેઠે જહ દંત વઢે, ઇસીણ સેઠે તહ
 વદ્ધમાણે. ॥૨૨॥ ઢાણાણ સેઠં અલય ખયાણું,
 સમ્યેસુવા અણુવજં વયંતિ, તવેસુવા ઉત્તમ
 ખંભ ચેરં, લોગુત્તમે સમખે નાયપુત્તે. ॥૨૩॥
 ઠીતિણ સેઠા લવ સત્તમાવા, સલા સુહમ્ભાવ
 સલાણ સેઠા, નિન્વાણ સેઠા, જહ સંવ ધ-
 મ્મા, નનાયપુત્તા પરમથિ નાણી. ॥૨૪॥ પુઠો-
 વમે ધુણુઈ વિગય ગેહિ, નસ્સાંનિહં કુન્વઈ
 આ સુપન્ને, તરિતું સમુદંથ મહાલદોધં
 અલયકરે વીર અણુંત ચખખુ. ॥૨૫॥ ઠોહંથ

માણુ'થ તહેવ માય', લોલ' ચઉથ' અઝથ
 હોસા, એ આણિવંતા અરહા મહેસી, નકુવ-
 ઈ પાવ નકારવેઈ ॥૨૬॥ કિરીયા કિરય' વેંગઈ
 યાણુ વાય', અન્ના નિયાણુ' પડીયચ્ચઠાણુ', સે
 સંવવાય' ઇતિવેદ ઇતા, ઉવઠીએ ધમ્મ સદી-
 હરાય'. ॥૨૭॥ સેવારિયા ઇથિ સરાઈ લત્ત', ઉ
 વહાણુવ' દુખ ખયઠીઆયે, લોગ' વિહિત્તા
 આર' પાર'ચ, સંવ' પલુ વારિય સંવ વાર'.
 ॥૨૮॥ સોચ્ચાય ધમ્મ' અરિહંત લાસિય',
 સમાહિય' અથપઉ વિસુદ્ધ', ત' સદ્દહંતાય
 જણા આણાઉ, ઇંદે દેવાહિ આગમીસ્સ-
 તિ. ॥ તિળેમિ. ॥ ૨૯ ॥

ઇતિ વીરથુઈ છઠું ઝયણું સમત્તં.

પંચ મહંવય સુવંવય મુલં; સમણામણા ઇ-
 લસાહુ સુછિન્નં ॥ વેર વીરામણ પજવસણાણુ'
 સંવ સમુદ્ધમહોદધી તિથં ॥ ૧ ॥ ત્તિથ્થં
 ઉદેહિ સુદેસીય મગ્ગં ॥ નરગ તિરિખવીવ-

જીયં મગગં ॥ સંવ પવિત્તં સુનિમ્મિય
 સારં ॥ સિદ્ધિ વિમાણું અવ ગુયદારં ॥૨॥
 દેવનરિંદ નમંસિયપૂય ॥ સંવજગુત્તમમંગલં
 મગગં ॥ દુધરિ સંગુણ નાયકમેઝકં ॥ મોખ
 પહસ્સ વડિસંગ જીયં ॥ ૩ ॥ દેવ દાણુવ
 ગંધવા, જખ રખસ કીનરા ॥ ખંભયારી નમંસં-
 તી દુકરં જે કરીંતી તે ॥ ૪ ॥ એસધમ્મે
 ધુય એણીએ ॥ સાસએ જીણદેસિએ, તીએમી
 ॥ ૫ ॥ અરિહંત સિદ્ધ પવયણું ॥ ગુરૂથીરે
 ખહુ રસુય તવ રસીસુ ॥ વછલયાયતેસિ ॥
 અભિખનાણે વઉગેય ॥ ૬ ॥ હંસણુ વિ-
 જીએ આવસ્સ એય ॥ સીલવેય નરઘ્યાએ ॥
 ખણુલવ તવચીગાએ ॥ વેયાવચેય સમાહિએ
 ॥ ૭ ॥ અપુવ નાણુગ્ગહણે ॥ સુયભત્તિ પવ-
 યણુ પભાવણુયાએ ॥ એએહિંકારણેહિં તિથ-
 યરતાંલહઈ જીવો ॥ ૮ ॥ ધમ્મો મંગલ મુ-
 છઠં ॥ અહીંસા સંજમોતવો ॥ દેવાવિતંનમં
 સંતિ જસ્સ ધમ્મે સયામણે ॥ ૧૦ ॥ જણુ દુ-

મરસ પુષ્કેસુ ॥ ભમરો આ વિચ ઇરસં ॥ નય-
 પુષ્કં કિલામેષ ॥ સોયપિણ્ણ અપ્પયંર ॥ એ-
 મેએ સમણામુત્તા ॥ જેલોએ સંતિ સાહુણો
 વીહંગ માવ પુષ્કેસુ ॥ દાણુ ભતે સણેરયા ॥ ૩ ॥
 વચંચવીત્તં લલામો ॥ નય કૈય ઉવહમ્મમ્મ
 આહાગડે સુરી યંતે ॥ પુષ્કેસુ ભમરા જહા
 ॥ ૪ ॥ મહુકાર સમા યુદ્ધા ॥ જેલવંતિ અ-
 ભેરિસયા ॥ નાણા પિંડરયાદંતા ॥ તેણુમ્મચ્ચ-
 તિ સાહુણો ॥ તિળેમિ ॥ ૫ ॥ ઇતિ દુમ
 પુદ્ધયા નામ અયણું પદમં સમત્તં ॥

મક્તામર સ્તોત્ર.

વસંતતિલકા છંદ.

ભક્તામરો લચીત તાજ મણિ પ્રભાના
 ઉદ્યોતકાર, હર પાપતમો જથાના;
 આધાર રૂપ ભવસાગરનાં જનોને,
 એવા યુગાદિ પ્રભુ પાદયુગે નમીને.

કીધી સ્તુતિ સકલ શાસ્ત્ર તત્ત્વજોષે,
 પામેલ બુદ્ધિ પદ્મથી શુરલોક નાથે;
 ત્રેલોક ચિત્તહર આરૂ ઉદાર સ્તોત્રે,
 હું એ ખરે સ્તવીશ આહિ જીનેંદ્રને તે. ૨
 બુદ્ધિ વિનાજ સુરપૂજીત પાદધીક ?
 મેં પ્રેરી બુદ્ધિ સ્તુતિમાં તજી લાજ શુદ્ધ !
 લેવા સિશુ વિષુ જળે સ્થિત ચંદ્રખિંબ,
 ધમ્મિયા કરેજ સહસા જન કોણુ અન્ય ? ૩
 કે, વા ગુણો ગુણુનિધી ! તુજ ચંદ્રકાન્ત,
 છે બુદ્ધિથી સુર ગુરૂસમ કો સમર્થ ?
 જ્યાં ઉછળે મગરમચ્છ મહાન વાતે,
 રે કોણુ તે તરિ શકેજ સમુદ્ર હાથે ? ૪
 તેવો તથાપિ તુજ ભક્તિવડે મુનીશ ?
 શક્તિ રહીત પણ હું સ્તુતિને કરીશ;
 પ્રીતે વિચાર બળનો તજી સિંહ શામે-
 ના થાય શું મૃગી શિશુ નીજ રક્ષ વાને ? ૫
 શાસ્ત્રજ, અજ ગણીને હસતાં છતાં એ,
 ભક્તિ તમારીજ મને બળથી વદાવે !

જે કોકિલા મધુર ચેત્ર વિષે ઉચારે,
 તે માત્ર આમૃતરૂ મોર તણા પ્રભાવે ! ૬
 બાંધેલ પાપ જનનાં ભવ સર્વ જેહ,
 તહારી સ્તુતીથી ક્ષણમાં ક્ષય થાય તેહ;
 આ લોક વ્યાપ્ત નિશિનું ભમરા સમાન—
 અંધારૂ, સૂર્ય કિરણેથી હણાય જેમ. ૭
 માનીજ તેમ સ્તુતિ નાથ ! તમારી આ મેં
 આરંભી અદ્ય મતિથી પ્રભુના પ્રભાવે,—
 તે ચિત્ત સજ્જન હરે જ્યમ બિંદુ પામે—
 મોતી તણી કમળ પત્રવિષે પ્રભાને ! ૮
 દૂરે રહો, રહિત દોષ સ્તુતિ તમારી !
 તહારી કથા પણ અહો ! જન પાપ હારી !
 દૂરે રહે રવિ કદી તદ્દપી પ્રભાએ—
 ખીલે સરોવર વિષે કમળો ઘણાંએ !
 આશ્ચર્યના ભુવન ભૂષણ ! ભૂત નાથ !
 રૂપે ગુણે તુજ સ્તુતિ કરનાર અત્ર—
 તે તુલ્ય થાય તુજની, ધનીકો શું પોતે—
 પૈસે સમાન કરતા નથી આશ્રિતોને ? ૧૦

જો દર્શનીય પ્રભુ એક દશેથી દેખે !
 સંતોષથી નહિ ખીજે જન નેત્ર પેખે;
 પી ચંદ્રકાન્ત પય ક્ષીર સમુદ્ર કેરું,
 પીશે પછી જળનિધિ-જળ કોણ ખાંર ? ૧૧
 જે શાંત રાગ રૂચિના પરમાણુ માત્ર,
 તે તેટલાજ ભુવિ આપ થએલ ગાત્ર !
 એ હેતુથી ત્રિભુવને સણગાર રૂપ !
 ત્હારા સમાન નહિ અન્યતાણું સ્વરૂપ ! ૧૨
 ત્રૈલોક સર્વ ઉપમાજ જીતનાર-
 ને નેત્ર, દેવ નર ઊરગ હારી તારૂ-
 કયાં મુખ ? કયાં વળી કલંકિત ચંદ્રખીંબ ?
 જે દિવસે પીળચટું પડી જાય ખુબ ! ૧૩
 સંપૂર્ણ ચંદ્રતણી કાન્તિ સમાન તારા-
 રૂઠા ગુણો ભુવન ત્રૈણ ઉલંઘ નારા !
 ત્રૈલોક નાથ ! તુજ આશ્રિત એક તેને
 સ્વેચ્છા થકી વિચરતાં કદી કોણ રોકે ? ૧૪
 આશ્ચર્ય શું પ્રભુ તણા મનમાં વિકાર-
 દેવાંમના ન કદી લાવી સકી લગાર !

સાંહાર કાળ પવને ગિરિ સર્વ ડાલે !
 મેરૂ ગિરિ શિખર શું કદી તોય ડાલે ? ૧૫
 ધુમ્મ રહીત, નહિ વાટ, ન તેલવાળો !
 ને આ સમગ્ર ત્રણ લોક પ્રકાશ નારો ?
 ડાઘાવનાર ગિરિ વાયુ ન જાય પાસે ?
 તું નાથ ! છું અપર દીપ જગત્પ્રકાશે ? ૧૬
 ઘેરી શકે કદી ન રાહુ ન અસ્ત થાય !
 સાથે પ્રકાશ ત્રણ લોક વીધે કરાય !
 તું હે મુનીશ્ર, નહી મેઘ વડે છવાય !
 લોકે પ્રભાવ રવિથી અઢકો ગણાય ! ૧૭
 મોહાંધકાર દળનાર સદા પ્રકાશી !
 રાહુ મુખે અસિત ના નહિ મેઘ-રાશી !
 શોભે તમારૂં મુખ પદ્મ અપાર રૂપે !
 જેવો અપૂર્વ શશિ લોક વિધે પ્રકાશે. ! ૧૮
 શુ રાત્રિમાં શશિ થકી દિવસે રવિથી !
 અંધારૂં તુજ મુખ અંદ્ર હરે પછીથી !
 શાલિ સુ શોભિત રહી નિપજી ધરામાં !

શી મેઘની ગરજ હોયજ આલલામાં ? ૧૯

શોભે પ્રકાશ કરી જ્ઞાન તમો વિષે જે,
તેવું નહીં હરી હરાદિક ના વિષે તે;
રત્નોવિષે સ્પુરિત તેજ મહત્વ ભાસે,
તેવું ન કાચ કટકે ઉજળે જણાશે. ૨૦

માનું રૂડું હરિ હરાદિક ને દીઠા તે !
દીઠે છતે હૃદય આપ વિષે ઠરે છે;
જોવા થકી જગતમાં પ્રભુનો પ્રકાશ,
જન્માન્તરે ન હરશે મન કોઈ નાથ ! ૨૧

સ્ત્રી સેંકડો પ્રસવતી કદી પુત્ર આજા,
ના અન્ય આપ સમ કો પ્રસવે જનેતા !
તારા અનેક ધરતીજ દિશા બધીય,
તે જે સ્પુરીત રવિને પ્રસવેજ પૂર્વ. ૨૨

માને પરંપુરૂપ સર્વમુનિ તમોને,
ને અંધકાર સમીપે રવિ શુદ્ધ જાણે !
પામી તને સુરીત મૃત્યુ-જીતે મુનીંદ્ર !
છેના, બીજો કુશળ મોક્ષ તણોજ પંથ. ૨૩

તું, આદ્ય, અવ્યય, અચિંત્ય અસંખ્ય વિભુ
છે, બ્રહ્મ, ઇશ્વર, અનંત અનંગ કેતુ,-
યોગીશ્વરં વિદિત યોગ, અનેક એક;—

કે'છે તને વિમળ જ્ઞાન સ્વરૂપ સંત. ૨૪

છો બુદ્ધિ-બોધ થકી હે સુર પુજ્ય બુદ્ધ !

છો લોકને સુખદ-શંકર તેથી શુદ્ધ !

છો મોક્ષ-માર્ગ-વિધિ-ધારણ થીજ ધાતા !

છો સ્પષ્ટ આપ પુરૂષોત્તમ સ્વામિ ત્રાતા ! ૨૫

ત્રૈલોક-દુઃખ હર નાથ ! તને નમોસ્તુ !

તું ભૂતજે અમલ ભુષણ ને નમોસ્તુ !

ત્રૈલોક નાથ પરમેશ્વર ને નમોસ્તુ ! ૨૬

આશ્ચર્ય શું ગુણ જ સર્વ કદી મુનીશ !

તહારોજ આશ્રય કરી વસતા હમેશ !

હોષો ધરી વિવિધ આશ્રય ઉપજેલા,

ગર્વાદિકે ન તમને સ્વપને દીઠેલા ! ૨૭

ઉંચા અશોકતરૂ આશ્રિત કીર્ણઉંચ,

અત્યંત નિર્મળ દીશે પ્રભુ આપ-રૂપ;

તે જેમ મેઘ-સમીપે રહી સૂર્ય-ખિંબ-
 શોભે પ્રસારી કિરણો હણીને તિમિર. ૨૮
 સિંહાસને મણિતણા કિરણે વિચિત્ર,
 શોભે સુવર્ણ-સમ આપ શરીર ગૌર;
 તે સૂર્ય-ખિંબ ઉદયાચળ શિર ટોચે,
 આકાશ માં કિરણ જેમ પ્રસારી શોભે. ૨૯
 ઘોળા ઢળે ચમર કુંદ-સમાન એવું,
 શોભે સુવર્ણ-સમ રમ્ય શરીર ત્હારું;
 તે ઉગતા શશિસમાં જળ-ઝર્ણુ ધારે,
 મેરૂ તણા કનકના સિર પેઠ શોભે ! ૩૦
 ઢાંકે પ્રકાશ રવિનો શશિ તુલ્ય રમ્ય !
 મોતી-સમૂહ-રચનાથી દીપાય માન !
 એવાં પ્રભુજી તમને ત્રણ છત્ર શોભે,
 ત્રેલોકનું અધિપતિ પાતું તે જણાવે ! ૩૧
 ગંભીર ઉંચ સ્વરથી પુરી છે દિશાઓ,
 ત્રેલોકને સરસ-સંપદ આપ નારો,
 સદ્ગુણરાજ જયને કથનાર ખુલ્લો !
 વાગે છે દુંદુભિ નભે યશવાદી ત્હારો. ૩૨

મંદાર, મુંદર નમેડું જ પારિ જાતે,
 સંતાનકાદિ કુલની બહુ વૃષ્ટિ ભારે;
 પાણીકણે સુરભિ મંદ સમીર પ્રેરે,
 શું દિવ્ય વાણી તુજ સ્વર્ગ થકી પડે તે ! ૩૨
 શોભે વિભો ! પ્રસરતી તુજ કાંતિ ભારે,
 ત્રેલોકના ધૃતિ-સમુહની કાંતિ હારે !
 તે ઉગતા રવિસમી બહુ છે, છતાં એ,
 રાત્રિ જીતે શીતલ ચંદ્ર સમાન તેજે ! ૩૪
 જે સ્વર્ગ મોક્ષ સમ માર્ગજ શોધી આપે;
 સદ્ધર્મ-તત્ત્વ કથવે પટુ ત્રૈણ લોકે;
 દિવ્યધ્વનિ તુજ થતો વિશદાર્થ સર્વ,-
 ભાષા-સ્વભાવ-પરિણામ ગુણેથી યુક્ત. ૩૫
 ખીલેલ, હેમ-કમળો સમ કાંતિ વાળા,
 ફેલે રહેલ નખ-તેજ થકી રૂપાળા;
 એવા જીનેદ્ર તુમ પાદ, ડગો ભરે છે !
 ત્યાં કલ્પના કમળની વિબુધો કરે છે ? ૩૬
 એવી જિનેદ્ર થઈ જે વિભુતિ તમોને,

ધર્મોપદેશ સમયે, નહિ તે બીજા ને !
 જેવી પ્રભા તિમિર હારી રવિતણી છે.
 તેવી પ્રકાશિત ગ્રહોની કદી બની છે ? ૩૭
 બહેતા મહે મલિન ચંચળ શિર તેવો,
 ગુંજારવે ભ્રમરના બહુ કોધી એવો;
 ઐરાવતે તલિત ઉદ્ધત હાથી સામે—
 આવેલ જોઈ તુમ આશ્રિત ભો ન પામે ! ૩૮
 ભેદી ગજેન્દ્ર-શિર પ્રવેત, રૂધિર વાળા,—
 મોતી સમૂહ થકી ભુમી દિપાવી એવા.—
 દોડેલ સીંહતણી દોટ વિષે પડે જે,
 ના તુજ પાદ ગિરિ આશ્રયથી મરે તે ! ૩૯
 જે જોરમાં પ્રલયના પવને થએલો,
 ઓઢા ઉડે બહુજ અગ્નિ દવે ધીકેલો;
 સંહારસે જગત સન્મુખ તેમ આવે,
 તે તુજ કીર્તન રૂપી જળ શાંત પાડે. ૪૦
 જે રક્ત નેત્ર, પિક-કંઠ સમાન કાળો,
 ઉંચી ફણે સરપ સન્મુખ આવ નારો;
 તેને નિશંકે જન તેહ ઉલ્લાસી આલે,

ત્વં નામ નાગદમની દીલ જેહ ધારે ! ૪૧

નાયે તુરંગ ગજ શબ્દ કરે મહાન !

એવું રણે નૃપતિનું બળવાન સૈન્ય;
 લેદાય છે તિમિર જેમ રવિ કરેથી,
 છેદાય શિઘ્ર ત્યમ તે તુજ કીર્તને થી. ૪૨

બર્છી થકી હણિત હસ્તિ રૂધિર વહે છે;
 યોદ્ધા પ્રવાહ થકી આતુર જ્યાં તરે છે,
 એવા યુધે અજીત શત્રુ જીતે, જનો તે,-
 તત્કાલ પંકજ રૂપી વન શર્ણુ લે જે. ૪૩

જ્યાં ઉછળે મગર મન્છ તરંગ ઝાઝા,
 ને વાડવાગ્નિ લયકારી થકી ભરેલા;
 એવાજ સાગર વિષે સ્થિત નાંવ જે છે,
 તે નિર્ભયે તુજ તણા સ્મરણે તરે છે. ૪૪

જે છે નમ્યા ભયદ રોગ જળોદરે થી;
 પામ્યા દશા દુઃખદ આશ ન દેહ તેથી,
 તત્કાલ-પદ્મ રજ અમૃત નીજ દેહે-
 ચોળે, બને મનુજ કામ સમાન રૂપે ! ૪૫
 બેડી જડી પગથી છેક ગળા સુધીની,

તેની ઝીણી અણીથી જા'ગ ગસાય જેની;
 એવા અહોનિશ જપે તુજ નામ મંત્ર,
 તો તે જનો તુરત થાય રહીત બંધ ? ૪૬
 જે મત્ત હસ્તિ, અહિ, સિંહ, દવાન લાગ્નિ,
 સંગ્રામ સાગર જળોદર, બંધનો થી—
 પેદા થએલ ભય, તે ઝટ નાશ પામે !
 લ્હાં કરે સ્તવન આ, મતીમાન પાઠે ! ૪૭
 આ સ્તોત્ર માળ તુજના ગુણથી ગુંથી મેં,
 ભક્તિ થકી વિવિધ વર્ણુ રૂપીજ પુષ્પે;
 તેને જિનેંદ્ર ! જન જે નિત કંઠ નામે,
 તે માન તુંગ અવશા સુલ લક્ષ્મી પામે, ૪૮

॥ શ્રી કલ્યાણમંદિર સ્તોત્ર. ॥

હરિગીત છંદ.

કલ્યાણનું મંદિર અને ઉદાર ઇચ્છીત આપવે,
 દાતા અભય ભય ભીતને, સમર્થ દુરિત કાપવે;
 સંસાર દરિયે હુઆતાને નાવ રૂપે જે વળી,
 નિર્દોષ પ્રભુના પદકમળને પ્રથમ હું પ્રેમે નમી, ૧

સાગર સમા જેના મહિમાની સ્તુતિ કરવા વિષે,
 વિશાળ બુદ્ધિ સુરશુદ્ધ તે, છેક શક્તિ હીણ દીશે;
 વળી કમઠ કેરા ગર્વને જે બાળવે અગ્નિ અરે,
 તીર્થેશની સ્તુતિ કરીશજ તેમની હુતો ખરે. ૨

સામાન્ય રીતે પણ તમારા રૂપને વિસ્તાર વા,
 જનરાજ ! શક્તિમાન દુર્લભ મુદ મુજ સમ છે થવા;
 દિન અંધ ધીરજવાન બચ્ચું ધુડનું જે તેહથી,
 નહિ સૂર્ય કેરા રૂપને વર્ણી શકાશે સ્નેહથી. ૩

અનુભવ કરે તુજ ગુણુતણેાં જન મોહના ટળવા થકી
 નહિ પાર પામે નાથ ! તે પણ આપ ગુણુગણુતાં કદી;
 જયમ પ્રલય કાળવડે ખસેલા જળ થકી સમુદ્રના,
 ખુદ્ધા થયેલા રત્ન ઢગલા કોથી માપી સકાય ના. ૪
 દે દીપ્યમાન અસંખ્ય ગુણુની ખાણુનાથ તમારી હું.
 આરંભતો કરવા સ્તુતિ પણ મંદબુદ્ધિ માનહું ! !

શું બાળપણ કે, તું નથી લંબાવી બેઠું હાથને;
 નિજ બુદ્ધિના અનુસારથીજ સમુદ્રના વિસ્તારને. ૫
 હે ઇશ ! યોગી પણ તમારા ગુણુ જે ન કહી શકે;
 સામર્થ્ય માફે ક્યાંથી વર્ણન મુજથી તેનું થઈ શકે;
 વિચાર વિણનું કાર્ય આ ગણાય માફે તેહથી,
 પણ પક્ષી શું પોતાતણી સાપા કહો વદતાં નથી ? ૬

અધિત્ય મહિમા વાન સ્તુતિ આપતી હો જીન રે,
 તુજ નામ પણ સંસારથી ત્રેલોકનું રક્ષણ કરેઃ
 જ્યમ ગ્રીષ્મ કેરા સખત તાપવડે મુસાફર જે દુઃખી,
 તે થાય કમળ તલાવ કેરા શીતળ વાયુથી સુખી. ૧૭
 હેસ્વામિ આપ હૃદય વિષે આવો તદા પ્રાણી તણાં,
 ક્ષણમાત્રમા દૃઢ કર્મબંધન જાય તુટી જગ તણાં;
 વનના મયુરો મધ્યમાં જેવી રીતે આવ્યા થકી,
 ચંદન તણા તરથીજ સર્પો સઘ છુટે છે નકી. ૮
 દર્શન અહોજીનેંદ્ર !! માત્ર મનુષ્યને જે થાય છે,
 તેા સેંકડો દુઃખ ભય ભરેલાં સ્હેજમાં ટળી જાય છે;
 ગોવાળ કિંવા સુર્ય તેજસ્વી તણા દીડા થકી,
 પશુઓ મુકાયે સઘ જેવાં નાસતા ચોરો થકી. ૯
 તારક તમે જીનરાજ ! કેવી રીતથી સંસારીના !
 તમને હૃદયમાં ધારી ઉલટા તારતા સંસારીઆ !!
 આશ્ચર્ય છે પણ ચર્મકેરી મસકથી સાચું ઠરે,
 અંદર ભરેલા વાયુના આધારથી જળને તરે !! ૧૦
 હરિ, હર અને બ્રહ્માદિના પ્રભાવને જેણે હણ્યો,
 ક્ષણ માત્રમાં તે રતિપતિને સ્હેજમાં આપે હણ્યો;
 જે પાણી અગ્નિ અન્યને બુઝાવતું પણ વારમાં,
 તે પાણીને વડ વાંનળે પીધું ન શું ક્ષણવારમાં ? ૧૧

હે સ્વામિ ! અતિશય ભારવાળા આપને પામ્યા પછી,
 કેવી રીતે પ્રાણી અહો ! નીજ હૃદયમાં ધાર્યા થકી;
 અતિ લઘુ પણે ભવરૂપ દરિયો સ્હેજમાં તરી જાય છે ?
 અથવા મહાન જનોતણો મહિમા અચિંત્ય ગણાય છે. ૧૨
 હે પ્રભુ ! જ્યારે પ્રથમથી આપે હણ્યો તો ક્રોધને,
 આશ્ચર્ય ત્યારે કેમ બાળ્યા કર્મરૂપી ચોરને ?
 અથવા નહીં આ અવનીમા શું, દેખવામાં આવતું ?
 શીતળ પડે જે હીમ તે લીલાં વનોને બાળતું !! ૧૩
 હે જીન ! યોગી આપને પરમાત્મ રૂપેથી સદા,
 નિજ હૃદય કમળે જ્ઞાન રૂપી ચક્ષુથી અવલોકતા;
 પુનિત નિર્મળ કાંતિવાળા કમળનું બી સંભવે,
 શું કમળ કેરી કલિકાના મધ્યવિણુ બીજે સ્થળે ? ૧૪
 ક્ષણ માત્રમાં જીનરાજ ! ભવિજન આપ કેરા ધ્યાનથી,
 પામે દશાં પરમાત્મની તજ દેહને પ્રભુ જ્ઞાનથી;
 જ્યમ તિવ્ર અગ્નિ તાપથી મિશ્રીત ધાતુ હોય તે,
 પથ્થરપણાને ત્યાગીને તત્કાળ સોનું થાય છે !! ૧૫
 હેજીન ! હમેશાં બબ્બજન જે દેહના અંતર વિષે;
 ધરતા તમારું ધ્યાન તેનો નાશ કરતા કેમ તે ?
 અથવા સ્વભાવ મહાજન મધ્યસ્તનો એવો સદા,
 વીગ્રહ તણો કરી નાશને શાંતિ પ્રસારે ઉભય થા. ૧૬

નહિ બેઠ હે પ્રભુ ! આપને આત્મા વિષે એ બુદ્ધિથી.
 ચિંતન કરે પંડિત અહીં તે, આપસમ થાયે નકી,
 જે જળ વિષે શ્રદ્ધા થકી અમ્રત તણું ચિંતન કરે,
 તે જળ ખરેખર વિષના વિકારને શુ ના હરે ? ૧૭
 તમનેજ અજ્ઞાને રહિત પરધર્મી પણુ નામાંતરે,
 વિભુ ! હરિહરાદિક બુદ્ધિથી નિશ્ચય કરી પામે ખરે;
 કમળા તણા રોગેથી જેનાં નેત્ર પ્રભુ ! પીળાં રહે.
 તે સાફ ધોળા શંખને શું પીતવર્ણી નહી કહે ? ૧૮
 ધર્મોપદેશ તણા સમયમાં આપના સહવાસ થી,
 તરૂં પણુ અશોકજ થાય, તો શું મનુજનુ કેવું પછી;
 જ્યમ સૂર્યના ઉગ્યા થકી નામાંત્ર માનવી જાગતાં,
 પણુ વૃક્ષ પશુવ પુષ્પ સાથે રહેજમાં પ્રદુલિત થતાં. ૧૯
 ચારે દિશાયે દેવ જે પુષ્પોતણી વૃષ્ટિ કરે,
 આશ્ચર્ય નીચાં મુખવાળાં ડીટથી તે ક્યમ પડે ?
 હે મુનીશ ! અથવા આપનું સામિધ્યજવ પમાય છે,
 પંડિત અને પુષ્પોતણાં બંધન અધો મુખ થાય છે ! ૨૦
 જે આપના ગંભીર હૃદયના સમુદ્ર માંથી ઉપજે,
 તે વાણિમાં અમૃતપણું લોકો કહી તે સત્ય છે.
 કાંકે કરીને પાન પરમાનંદ ને ભજતા થકા,
 ભવિજન અહો એથી કરીને શીઘ્ર અજરામર થતા. ૨૧

દેવો વીંઝે જે પવિત્ર ચાત્ર સ્વામિ ! આપ સમીપ તે,
 હું ધારું છું નીચા નમી ઉંચા જતાં એમજ કહે;
 “મુનિ શ્રેષ્ઠ એવા પાર્શ્વને જે નમન કરશે સ્નેહથી,
 તે શુદ્ધ ભાવી ઉર્ધ્વ ગતિને પામશે નિશ્ચય થકી.” ૨૨
 સુવર્ણ રત્નોથી બનેલા ઉજળા સિંહાસને,
 ગંભીર વાણી વાનરૂપે શ્યામ સ્વામિ આપને;
 ઉત્સુક થઇને ભવ્યજન રૂપી મયુરો નિરખે,
 મેરૂશીરે અતિ ગાજતા નવ મેઘ સમ પ્રીતી વડે !! ૨૩
 ઉંચે જતી તુમ શ્યામ ભામંડળ તણી કાંતિ વડે,
 લોપાય રંગ અસોક કેરા પાનનો સ્વામિ ખરે;
 પ્રાણી સચેતન તો પછી વીતરાગ ! આપ સમાગમે,
 રે કોણુ આ સંસારમાં પામે નહીં વૈરાગ્યને ? ૨૪
 “રે રે પ્રમાદ તજો, અને આવી ભજો આ નાથને,
 જે મોક્ષપુરિ પ્રત્યે જતા વ્યાપારી પારશ નાથને !”
 મુર દુંદુભીનો શબ્દ જે આકાશમાં વ્યાપી રહે,
 હું માતું છું હે દેવ ! તે ત્રૈલોક્યને એમજ કહે. ૨૫
 હે નાથ ! આ ત્રૈલોક્યમાં પ્રકાશ જવ આપે કર્યો,
 તારા સહિત આ ચંદ્રમા, તવ હીણ અધીકારી કર્યો;
 ખોતી સમૂહે શોભતાં તણુ છત્રના મીશે કરી,
 (તે) આગ્યો પ્રભુની પાસ નકી રૂપ તણુ જાણે ધરી. ૨૬

કીર્તી પ્રતાપજ, કાંતિ કેરા સમૂહથી ત્રેલોક આ,
 ગોળા રૂપે ભગવાન ! જ્યમ આપે પૂરેલાં હોયના !
 રૂપ સુવર્ણ; અને વળી માણિમ્યથી નિર્મીત ખરે,
 ચોપાસથી શોભી રહ્યા ત્યમ આપ ત્રણ કિલ્લા વડે.૨૭
 પડતી પ્રભુ ! તુમ પાદમાં દેવેન્દ્ર નમતા તેમની,
 રતને રચીત મુગટો તજીને દિવ્ય માળા પુષ્પની;
 હું માનું છું મનમાં ખરે એ યોગ્ય થાયે સર્વથી,
 વિભુ આપનો સંગમ થતાં સુમનો ખીજે રમતા નથી.૨૮
 હે નાથ ! આ સંસાર સાગરથી તમે વિમુખ છો,
 નિજ આશ્રિતોને તારતા, વિશ્વવેશ તેતો યોગ્ય છે;
 લોકો તરે માટી તણા ઘટ કર્મપાક સહિતથી,
 આશ્રય વિભુ ! પણ આપતો છો રહિત કર્મવિપાકથી.૨૯
 વિશ્વેશ, જનપાલક ! છતાં પણ આપ દુર્ગત દીશતા,
 હે ઇશ ! અક્ષર છો, તથાપી રહિત લિપી સર્વથા !
 વળી દેવ છે અજ્ઞાનિ ને પણ તારનાર સદૈવ જો !
 વિચિત્ર તે ત્રિલોક બોધક જ્ઞાન આપ ત્રિપે સ્પરે !! ૩૦
 આકાશ આચ્છાદિત કરે એવી અતિશય ધ્રુવ જો,
 શક કમલ દૈત્યે ક્રોધથી ઉડાડી સ્વામિ આપને;
 છાયા પરંતુ નાથ ! તેથી આપની ઢંકાઇ નથી !!
 ઉલટો છવાયો દુષ્ટ ખોતે કૃત્ય ખોતાના થકી !! ૩૧

વિજળી સહિત ધનધોર મુશલધારથી વળી વર્ષતો,
 વર્ષાદ દુસ્તર કમઠ દૈત્યે, છોડિયો પ્રભુ ! ગાજતો;
 તેણે અહો જનરાજ ઉલટું રૂપ ત્યાં રહેજે ધર્યું,
 તિક્ષણ ખુરી તલવાર કેરું કામ તે સામુ કર્યું !!
 ત્રિકાળ ઉંચા કેશ લટકે માળ શખના શિરની,
 ભયકારી અગ્નિ મુખ વિશેથી નિકળે જેના વળી;
 એવો સમૂહ પિશાચનો જે આપ પ્રત્યે પ્રેરિયો,
 હે દેવ ! પ્રતિભવ દુઃખકારી તેહને તેતો થયો !! ૩૩
 હે ત્રણભુવન ના નાથ ! જેઓ અન્ય કાર્યો છોડીને,
 ત્રિકાળ વિધીવત પૂજતા તુજ ચરણને ચિત્ત જોડીને.
 વળી ભક્તિના ઉદ્ધાસથી રોમાંચ વાળો દેહ છે,
 આ પ્રથ્વીમાં તે ભવ્યજનને હે પ્રભુજી ધન્ય છે. ૩૪
 હે મુનીશ ! આ સંસાર રૂપ અપાર સાગરને વિષે,
 હું માનુંછું તુંમ નામ નહિ મુજ શ્રવણમાં આવ્યું હશે;
 શુણ્યા છતાંય પવિત્ર મંત્ર રૂપી તમારા નામને,
 આપત્તિ રૂપી સર્પિણી શું સમીપમાં આવી શકે ? ૩૫
 હે દેવ જન્માંતર વિષે પણ આપના બે ચરણ જે,
 બળવાન ઇચ્છત આપવે તે, મેં નહીં પૂજ્યા હશે;
 હે મુનીશ હું તેથી કરીને જરૂર આ ભવને વિષે,
 સ્થળ હૃદય વેધક પરાભવનું થયેલો જાતે દીશે. ૩૬

નિશ્ચય અરે ! મોહાંધકારે વ્યાપ્ત એવાં નેત્રથી,
 પૂર્વ કદી મેં એક વળા પણ પ્રભુ જોયા નથી;
 કેવી રીતે થઈ હૃદય ભેદક અન્યથા પીડે મને,
 બળવાન બંધનની ગતિવાળા અનર્થો શરીરને. ૩૭
 કદી સાંભળ્યા, પૂજ્યા ખરેખર, આપને નિરખ્યા હશે;
 પણ પ્રીતિથી ભક્તિવડે નહિ હૃદયમાં ધાર્યા હશે;
 જનબંધુ ! તેથી દુષ્પાત્ર થયેલછું ભરને વિષે,
 કાંકે ક્રિયા ભાવે રહિત નહિ આપથી ફળ કાંઈએ. ૩૮
 સુખકારી સરણાગત પ્રભુ ! હિતકારી જન દુષ્પિયાતણા;
 હે યોગિયોમાં શ્રેષ્ઠ ! સ્થળ કરણા અને પુણ્યજ તણા;
 ભક્તિ થકી નમતો હું તે મહેશ ! મા'રા ઉપરે,
 તત્પર થશે દુઃખ અંકુરોને ટાળવા કરણા વડે. ૩૯
 અસંખ્ય બળનું શરણુ ને વળી શરણુ કરવા યોગ્ય જે,
 અરી નાશથી થઈ કીર્તિ એવા આપના પગ કમળને;
 સરણુ છતાં પણ ભુવન પાવન ! ધ્યાનથી કદી હીણતો,
 છું પ્રથમથીજ હણાયલો હણવાજ માટે યોગ્ય જો. ૪૦
 હે અખિલ વસ્તુ જાણનાર ? વંદ ! હે દેવેન્દ્રને,
 સંસારના તારક ! અને ભુવનાધિનાથ ! પ્રભુ ! તમે;
 ભયકારી દુઃખદરિયા થકી આજે પવિત્ર કરો અને,
 કરણાતણા હે સિંધુ ! તારો દેવ ! દુષ્પિયાને મને. ૪૧.
 હે નાથ ! આપ ચરણ કમળની નિત્ય સંચીત જે કરી,

તે ભક્તિ કેરી સંતતીનું હોય ફળ કદી જો જરી;
 તો શરણુ કરવા યોગ્ય ! માત્રજ આપને શરણે રહ્યો.
 તે અહીં અને ભવ અન્યમાં પોતેજ મુજસ્વામી થજો ૪૨
 એ રીતથી રૂડે પ્રકારે સ્થિર બુદ્ધિવાનને,
 અતિ હર્ષથી રોમાંચી જેના શરીર કેરાં અંગતે;
 તુજ મુખકમળ નિર્મળ વિષે જીનેંદ્ર ! ખાંધી દ્રષ્ટીને,
 જે ભવ્યજન હે પ્રભુ ! રચે છે, આપ કેરી સ્તુતિને. ૪૩
 પુષ્પિતાઆ છંદ.

જન નયન કુમુદ્યંદ્ર સ્વામી,
 ચળકતી સંપદ સ્વર્ગનીજ પામી;
 નિરમળ મનના થવા થકીએ;
 તુરત જશે જન મોક્ષ ને વિષે તે. ૪૪

અથ શ્રી ચાવીશજિન આરતી.

જય મુક્તિદાતા, પ્રભુ જય મુક્તિ દાતા,
 તુજને વંદન કરીએ (૨)
 ગુણુ તારા ગાતા, જયદેવ જયદેવ— એ ટેક.
 આદીનાથ અજીત, સંભવ સુખકારી ॥ પ્રભુ સં૦ ॥
 કૃષ્ણ હમારાં દાપો, હે ભવ ભય હારી ॥ જય૦ ॥૧॥
 અમિનંદન સુમતી, પદ્મ તું મુજ પ્યારો ॥ પ્રભુ પં૦ ॥

શુપાર્શ્વચંદ્ર સુખુદ્ધિ, શિતળ ભવ તારો ॥ જયં ॥ ૨ ॥
 શ્રેયાંસ વાસુ વિમળ, અનંત ગુણ ભરીયા ॥ પ્રભુ અં ॥
 કષ્ટ ભવોના કાપી, શિવરમણી વરિયા ॥ જયં ॥ ૩ ॥
 ધર્મ ધુરંધર નાથ, આપ વશ્યા મુક્તિ ॥ પ્રભુ આં ॥
 શાંતીનાથ સુણેા શ્રવણે, દાસ તણી યુક્તિ ॥ જયં ॥ ૪ ॥
 કુંથુનાથ કોડે, કાઢ્ય કુ વન માંથી ॥ પ્રભુ કાં ॥
 અરમણિને પ્રણમું, તારો કર સાથી ॥ જયં ॥ ૫ ॥
 મુનિસુવ્રત મહારાજ, અગણિત મુજખામી ॥ પ્રભુ અં ॥
 વંદુ શિર હું નામી, તાર અંતર જમી ॥ જયં ॥ ૬ ॥
 નેમિનાથ ભગવાન, ભાવ ધરી ભાજો ॥ પ્રભુ ભાં ॥
 નિર્મળ નેમ નગીના, દુઃખ સર્વે ટાજો ॥ જયં ॥ ૭ ॥
 પાર્શ્વ પર્મ કૃપાળ, જન પાલણુ હારો ॥ પ્રભુ જં ॥
 વર્ધમાન જન વંદુ, ભવ જળથી તારો ॥ જયં ॥ ૮ ॥
 ચોવીશ જન ભક્તિ, ભાવ ધરી કરશે ॥ પ્રભુ ભાં ॥
 જન્મ મરણ દુઃખ ટાળી, મુક્તિને વરશે ॥ જયં ॥ ૯ ॥
 નમી તુજને કહે નેમ, નાથ તું છે મહારો ॥ પ્રભુનાં ॥
 જૈન પ્રવર્તક મંડળ, શાસન સહુ તાહરો ॥ જયં ॥ ૧૦ ॥

॥ અથ શ્રી સાધુવંદના પ્રારંભઃ ॥

નમુ અનંત ચોવીશી, ઋષભાદિક મહાવીર ॥
 આરજ ક્ષેત્રમાં, ધાલી ધર્મની શીર ॥ ૧ ॥

મહા અતુલ્ય બળિ નર, શુર વીરને ધીર ॥
 તીરથ પ્રવર્તાવી, પહોત્યા ભવજગ તીર ॥ ૨ ॥
 શ્રીમંધર પ્રમુખ, જઘન્ય તિર્થંકર વીશ ॥
 છે અઢી દ્વીપમાં, જયવંતા જગદીશ ॥ ૩ ॥
 એકશેને શિત્તેર, ઉત્કૃષ્ટ પદે જગીશ ॥
 ધન્ય મહોટા પ્રભુજી, જેહને નમાવું શીશ. ॥ ૪ ॥
 કેવળા દોય કોડી, ઉત્કૃષ્ટા નવ કોડિ ॥
 મુનિ દોય સહસ કોડિ, ઉત્કૃષ્ટા નવ સહસ કોડિ ॥ ૫ ॥
 વિચરે વિદેહે, મહોટા તપાસી ધોર ॥
 ભાવે કરિ બંદુ, ટાળે ભવની ખોડ ॥ ૬ ॥
 ચોવીશે જિનના, સધળા એ ગણધાર ॥
 ચૌદશે ને બાવન, તે પ્રભુમું સુખકાર ॥ ૭ ॥
 જિનશાસન નાયક, ધન્ય શ્રી વીર જિજ્ઞુંસ ॥
 ગૌતમાદિક ગણધર, વર્તાવ્યો આજુંદ ॥ ૮ ॥
 શ્રી ઋષભદેવના, ભરત્રાદિક સો પુત્ર ॥
 વૈરાગ્ય મન આણી, સંયમ લિયો અહભૂત ॥ ૯ ॥
 કેવળ ઉપરાજ્યું, કરી કરણી કરતુત ॥
 જિનમત દીપાવી, સધળા મોક્ષ પહુંત ॥ ૧૦ ॥
 શ્રી ભરતેશ્વરના, હુઆ પટોધર આઠ ॥
 આદિત્ય જ શાદિક, પહોત્યા શિવપુર વાટ ॥ ૧૧ ॥

શ્રી જિન અંતરના, હુવા પાટ અસંખ્ય ॥
 મુનિ મુગતે પહોંત્યા, ટાળિ કર્મના વંક ॥ ૧૨ ॥
 ધન્ય કપિલ મુનિવર, નમિ નમુ અણુગાર ॥
 જેણે તતક્ષણુ ત્યાગ્યો, સહસ રમણિ પરિવાર ॥ ૧૩ ॥
 મુનિવર હર કેશી, ચિત્ત મુનીસર સાર ॥
 શુદ્ધ સંયમ પાળી, પામ્યા ભવનો પાર ॥ ૧૪ ॥
 વળિ ઈપુદાર રાજ, ઘેર કમળાવતિ નાર ॥
 ભગૂ ને જશા, તેહના દોય કુમાર ॥ ૧૫ ॥
 છયે ઋદ્ધિ છાંડિને, લીધો સંયમ ભાર ॥
 ઇણુ અદ્ય કાળમાં, પામ્યા મોક્ષ દુવાર ॥ ૧૬ ॥
 વળિ સંયતિ રાજ, હરણુ આહિડે જય ॥
 મુનિવર ગદ ભાળી, આણ્યો મારગ દાય ॥ ૧૭ ॥
 ચારિત્ર લેધતે, ભેટયા ગુરના પાય ॥
 ક્ષત્રિરાજ ઋષીશ્વર, ચર્ચા કરી ચિત્ત લાય ॥ ૧૮ ॥
 વળિ દશે ચક્રવર્તિ, રાજ્ય રમણિ ઋદ્ધિ છોડ ॥
 દશે મુગતે પહોંત્યા, કુળને શોભા ચોડ ॥ ૧૯ ॥
 ઇણુ અસર્પિણીમા, આઠ રામ ગયા મોક્ષ ॥
 બળભદ્ર મુનિશ્વર, ગયા પંચમે દેવલોક ॥ ૨૦ ॥
 દશાર્જુભદ્ર રાજ, વીર વાંઘા ધરિ માન ॥
 પછે ઈંદ્ર હઠાયો, દિયો છઠાય અભે દાન ॥ ૨૧ ॥

કરકંડુ પ્રમુખ, ચારે પ્રત્યેક બુદ્ધ ॥
 મુનિ મુગતે પહોત્યા, જીત્યા કર્મ મહા જોદ્ધ ॥૨૨॥
 ધન્ય મહોટા મુનિવર, મૃગાપુત્ર જગીશ ॥
 મુનિવર અનાથી, જીત્યા રાગ ને રીશ ॥ ૨૩ ॥
 વળિ સમુદ્રપાળ મુનિ, રાજેમતિ રહનેમ ॥
 કેશી ને ગૌતમ, પામ્યા શિવપુર ક્ષેમ ॥ ૨૪ ॥
 ધન્ય વિજ્યધોષ મુનિ, જયધોષ વળિ જાણુ ॥
 શ્રી મર્ગચારજ, પહોત્યા છે નિરવાણુ ॥ ૨૫ ॥
 શ્રી ઉત્તરાધ્યયનમાં, જિનવરે કર્યાં વખાણુ ॥
 શુદ્ધ મને ધ્યાવો, મનમેં ધીરજ આણુ ॥ ૨૬ ॥
 વળી ખંદક સન્યાસી, રાખ્યો ગૌતમ સ્નેહ ॥
 મહાવીર સમીપે, પંચ મહાવ્રત લેહ ॥ ૨૭ ॥
 તપ કહણુ કરીને, ઝોંસી આપણિ દેહ ॥
 ગયાં અચ્યુય દેવલોકે, અવિ લેશે ભવ છેહ ॥ ૨૮ ॥
 વળિ ઋષભદત્ત મુનિ, શેઠ સુદર્શન સાર ॥
 શિવરાજ ઋષીશ્વર, ધન્ય ગાંગેય અણુગાર ॥૨૯॥
 શુદ્ધ સંયમ પાળી, પામ્યા કેવળ સાર ॥
 એ ચારે મુનિવર, પહોત્યા મોક્ષ મોઝાર ॥ ૩૦ ॥
 ભગવંત ની માતા, ધન ધન સતિ દેવાનંદા ॥
 વળિ સતી જમંતિ, છોડ દિયા ધર દંદા ॥ ૩૧ ॥

સતિ મુગતે પહોત્યાં, વળિ તે વીરના નંદ ॥
 મહાસતી સુદર્શના, ધણિ સતિયો ના વંદ ॥ ૩૨ ॥
 વળી કાર્તિક શેઠે, પડિમા વહિં શુર વીર ॥
 જમ્યે મહોરા, ઉપર, તાપસ બળતી ખીર ॥ ૩૩ ॥
 પછિ ચારિત્ર લીધું, મીત્ર એક સહસ આઠ બીર ॥
 મરિ હુવા શકેદ્ર, ચ્યવિ લેશે બવ તીર ॥ ૩૪ ॥
 વળિ રાય ઉદાર્ધ, દિયો બાણેજને રાજ ॥
 પછિ ચારિત્ર લેધને, સાચાં આતમ કાજ ॥ ૩૫ ॥
 ગંગદત્ત મુનિ આણુંદ, તરણ તારણ જીહાજ ॥
 કુશળ મુનિ રડો, દિયો ધણાને સાજ ॥ ૩૬ ॥
 ધન્ય મુનક્ષત્ર મુનિવર, સર્વાનુભૂતિ અણુગાર ॥
 આરાધિક હુધને, ગયા દેવલોક મોઝાર ॥ ૩૭ ॥
 ચ્યવિ મુગતે જાશે, વળિ સીંહ મુનીશ્વર સાર ॥
 ખીજા પણ મુનિવર, ભગવતિમાં અધિકાર ॥ ૩૮ ॥
 શ્રેણિકનો એટો, મહોટો મુનિવર મેધ ॥
 તજ આઠ અંતેઉરિ, આણ્યો મન સંવેગ ॥ ૩૯ ॥
 વીરપેં વ્રત લેધને, બાંધી તપની તેગ ॥
 ગયા વિજય વિમાને, ચ્યવિ લેશે શિવ વેગ ॥ ૪૦ ॥
 ધન્ય થાવર્યા પુત્ર, તજ બત્રીશે નાર ॥
 તેની સાથે નીકળ્યા, પુરૂષ એક હજાર ॥ ૪૧ ॥

શુકદેવ સંન્યાસી, એક સહસ્ર શિષ્ય લાર ॥
 પંચસયશું શેલક, લીધો સંયમ ભાર ॥૪૨॥
 સર્વ સહસ્ર અઢાઈ, ઘણા જીવોને તાર ॥
 પુંડરગિરી ઉપર, ક્રિયો પાદોપગમન સંચાર ॥૪૩॥
 આરાધિક હુધને, કીધો ખેવે પાર ॥
 હુવા મોંટા મુનિવર, નામ લિયાં નિસ્તાર ॥૪૪॥
 ધન્ય જિનપાળ મુનિવર, દોય ધનાવા સાંધ ॥
 ગયા પ્રથમ દેવલોકે, મોક્ષ જાશે આરાધ ॥૪૫॥
 મલ્લિનાથના છ મિત્ર, મહાગળ પ્રમુખ મુનિરાય ॥
 સર્વે મુગતે સંધાવ્યા, મ્હોટી પદવી પાય ॥૪૬॥
 વળિ જિતશત્રુ રાજ, સુખુદ્ધિ નામે પ્રધાન ॥
 પોતે ચારિત્ર લેધને, પામ્યા મોક્ષ નિધાન ॥૪૭॥
 ધન્ય તેતળિ મુનિવર, દિયો છદાય અભેદાન ॥
 પોટિલા પ્રતિબોધ્યા, પામ્યા કેવળજ્ઞાન ॥૪૮॥
 ધન્ય પાંચે પાંડવ, તજી દ્રૌપદી નાર ॥
 સ્થિતવરનીં પાસે, લીધો સંયમ ભાર ॥૪૯॥
 શ્રી નેમિ વંદનનો, એહવો અભિગ્રહ કીધ ॥
 માસ માસખમણ તપ, શેત્રુંજય જઈસિદ્ધ ॥૫૦॥
 ધર્મ ધોષતણા શિષ્ય, ધર્મરૂચિ અણુગાર ॥
 કીડીયોની કણ્ણા, આણી દયા અપાર ॥૫૧॥

કડવા તુંબાનો, કીધો સધળો આહાર ॥
 સર્વાર્થસિદ્ધ પહોત્યા, ચ્યવિ લેશે ભવપાર ॥ ૫૨ ॥
 વળિ પુંડરિક રાજ, કુંડરિક ડગીયો જાણુ ॥
 પોતે ચારિત્ર લેધને, ન ધાલી ધર્મમાં હાણુ ॥ ૫૩ ॥
 સર્વાર્થસિદ્ધ પહોત્યા, ચવી લેશે નિરવાણુ ॥
 શ્રી શાતા સૂત્રમાં, જિનવરે કર્યાં વખાણુ ॥ ૫૪ ॥
 ગૌતમાદિક કુમર, સગા અઢારે બ્રાત ॥
 સર્વ અંધક વિશ્નુ સુત, ધારણિ જ્યારી માત ॥ ૫૫ ॥
 તજ આઠ અંતેઉરી, કાઠિ દીક્ષાની વાત ॥
 ચારિત્ર લેધને, કીધો મુક્તિનો સાથ ॥ ૫૬ ॥
 શ્રી અનેક સેનાદિક, છયે સહોદર ભાય ॥
 વસુદેવના નંદન, દેવકી જ્યારી માય ॥ ૫૭ ॥
 ભદ્રીલપુર નગરી, નાગ ગહાવધ જાણુ ॥
 સુળસા ઘેર વધિયા, સાંભળી નેમિની વાણુ ॥ ૫૮ ॥
 તજ બત્રીસ (૨) અંતે ઉરી, નીકળિયા છટકાય ॥
 નળ કુમેર સમાણુ, ભેટયા શ્રી નેમિના પાય ॥ ૫૯ ॥
 કરી છઠ છઠ પારણાં, મનમેં વૈરાગ્ય લાય ॥
 એક માસ સંથારે, મુગતિ બિરાજ્યા જાય ॥ ૬૦ ॥
 વળિ દારૂક સારણુ, સુમુખ દુમુખ મુનિરાય ॥
 વળિ કુમર અનાદિષ્ટિ, ગયા મુગતિ ગઢમાંય ॥ ૬૧ ॥
 વસુદેવના નંદન, ધન્ય ધન્ય ગજસુકુમાળ ॥

રૂપે અતિ સુંદર, કળાવંત વય જાળ ॥ ૬૨ ॥
 શ્રી નેમિ સમીપે, છોડ્યો મોહ જંજળ ॥
 ભિક્ષુની પડિમાં, ગયા મસાણુ મહાકાળ ॥ ૬૩ ॥
 દેખી સોમિલ કોપ્યો, મસ્તકે ખાંધી પાળ ॥
 ખેર તણા ખીરા, શિર હવિયા અસરાળ ॥ ૬૪ ॥
 મુનિ નજર ન ખાંડી, મેટી મનની જાળ ॥
 પરીસહ સહિને, મુગતિ ગયા તતકાળ ॥ ૬૫ ॥
 ધન્ય જાળી મયાળી, ઉવયાલાદિક સાધ ॥
 સાંખને પ્રધુમન, અનિરૂઢ સાધુ અગાધ ॥ ૬૬ ॥
 વળિ સચ્ચનેમિ દઢનેમિ, કરણી કીધી વાદ ॥
 દશે મુગતે પહોત્યા, જિનવર વચન આરાધ ॥ ૬૭ ॥
 ધન્ય અર્જુનમાળિ, કિયો કદામ્બહ દૂર ॥
 વીરપેં પ્રત લેધને, સત્યવાદિ હુવા શૂર ॥ ૬૮ ॥
 કરિ છઠ્ઠ પારણાં, ક્ષમા કરી ભરપૂર ॥
 છ માસની માંહીં, કર્મ ક્રિયા ચકચુર ॥ ૬૯ ॥
 કુમર અષ્ટમુતે, દીઠા ગૌતમસ્વામ ॥
 સુણિ વીરની વાણી, કીધો ઉત્તમ કામ ॥ ૭૦ ॥
 ચારિત્ર લેધ ને, પહોત્યા શિવપુર દામ ॥
 ધુર આદિ મકાષ, અંત અલક્ષ મુનિ નામ ॥ ૭૧ ॥
 વળિ કૃષ્ણરાયની, અગ્રમહિલી આઠ ॥

પુત્ર વડુ દોરે, સંઘ્યા પુણ્યના ઠાક ॥ ૭૨ ॥
 ભદ્ર કુળ સતિયાં, ટાલ્યો દુઃખ ઉચાટ ॥
 પહોત્યાં શિવ પુરમેં, એ છે સુત્રનો પાઠ ॥ ૭૩ ॥
 શ્રેણિકની રાણી, કાલીઆદિક દશ જાણુ ॥
 દશે પુત્ર વિયોગે, સાંભળી વીરની વાણુ ॥ ૭૪ ॥
 ચંદનખાળાપેં, સંયમ લેધ હુવા જાણુ ॥
 તપ કરી દેહ ઝાંશી, પહોત્યાં છે નિરવાણુ ॥ ૭૫ ॥
 નંદાદિક તેરે, શ્રેણિક નૃપની નાર ॥
 સઘળી ચંદનખાળાપેં, લીધો સંયમ ભાર ॥ ૭૬ ॥
 એક માસ સંથારે, પહોત્યાં મુક્તિ મોઝાર ॥
 એ નેપું જણાનો, અંતગડ માં અધીકાર ॥ ૭૭ ॥
 શ્રેણિકના બેટા, જાળિયાદિક તેવીશ ॥
 વીરપેં વ્રત લેધને, પાલ્યો ત્રિશ્વાવીશ ॥ ૭૮ ॥
 તપ કંઠણુ કરીને, પૂરી મન જગીશ ॥
 દેવલોકે પહોત્યા, મોક્ષ જશે તજી રીસ ॥ ૭૯ ॥
 કાકંદિનો ધન્નો, તજી બત્રીશે નાર ॥
 મહાવીર સમીપે, લીધો સંયમ ભાર ॥ ૮૦ ॥
 કરિ છઠ છઠ પારણાં, આયંબિલ ઉચ્છિત આહાર ॥
 શ્રી વીરે વખાણ્યા, ધન ધન્નો અણુગાર ॥ ૮૧ ॥
 એક માસ સંથારે, સર્વાર્થસિદ્ધ પહોત ॥
 મહાવિદેહ ક્ષેત્રમાં, કરશે ભવનો અંત ॥ ૮૨ ॥

ધન્નાની રીતે, હુવા નવે સંત ॥
 શ્રી અનુતરોવવાઈમાં, ભાંખી ગયા ભગવંત ॥ ૮૩ ॥
 સુખાહુ પ્રમુખ, પાંચ પાંચશે નાર ॥
 તજી વીરપેં લીધાં, પંચ મહાવ્રત સાર ॥ ૮૪ ॥
 ચારિત્ર લેઈને, પાળ્યાં નિરતિચાર ॥
 દેવલોકે પહોત્યા, સુખવિપાકે અધિકાર ॥ ૮૫ ॥
 શ્રેણિકના પૌત્રા, પૌમાદિક હુવા દશ ॥
 વીરપેં વ્રત લેઈને, કાઢ્યો દેહનો કસ ॥ ૮૬ ॥
 સંયમ આરાધી, દેવલોકમાં જઈ વશ ॥
 મહાવિદેહ ક્ષેત્રમાં, મોક્ષ જશ લેઈ જશ ॥ ૮૭ ॥
 બળભદ્રના નંદન, નિષધાદિક હુવા બાર ॥
 તજી પચાસ (૨) અંતે ઉરિ, ત્યાગ દિયો સંસારા ॥ ૮૮ ॥
 સહુ નેમિ સમીપે, ચાર મહાવ્રત લીધ ॥
 સર્વાર્થસિદ્ધ પહોત્યા, હોશે વિદેહે સિદ્ધ ॥ ૮૯ ॥
 ધન્નો ને શાગિભદ્ર, મુનીશ્વરોની જોડ ॥
 નારીનાં બંધન, તતક્ષણ નાંખ્યાં ત્રોડ ॥ ૯૦ ॥
 ધર કુટુંબ કબીલો, ધન કંચનની કોડ ॥
 માસ માસખમણ તપ, ટાળશે ભવની જોડ ॥ ૯૧ ॥
 શ્રીસુધર્મ સ્વામીના શિષ્ય, ધનધન જંપુસ્વામ ॥
 તજી આઠ અંતેઉરી, માતપિતા ધન ધામ ॥ ૯૨ ॥

પ્રભવાદિક તારી, પહોત્યા શિવપુર કામ ॥
 સૂત્ર પ્રવર્તાવી, જગમાં રાખ્યું નામ ॥૯૩॥
 ધન્ય ઢંઢણુ મુનિવર, કૃશ્ણરાયના નંદ ॥
 શુદ્ધ અભિગ્રહ પાળી, ટાળિ દિયો ભવ ફંદ ॥૯૪॥
 વળિ ખંધક ઋષિની, દેહ ઉતારી ખાલ ॥
 પરીસહ સહીને, ભવ ફેરા દિયા ટાળ ॥૯૫॥
 વળિ ખંધક ઋષિના, હુવા પાંચશે શિષ્ય ॥
 ધાણીમાં પીલ્યા, મુગતિ ગયા તજી રીશ ॥૯૬॥
 સંભૂતિવિજય શીષ્ય, બદ્રબાહુ મુનિરાય ॥
 ચૌદ પૂરવધારી, ચંદ્રગુપ્ત આણ્યો કાય ॥૯૭॥
 વળિ આર્દ્રકુમાર મુનિ, યુગિભદ્ર નંદિષેણુ ॥
 અરણિક અઘમુતો, મુનીશ્વરોની શેણુ ॥ ૯૮ ॥
 ચૌવીશ જિન મુનિવર, સંખ્યા અઠ્ઠાવીશ લાખ ॥
 ઉપર સહસ અડતાળીશ, સૂત્ર પરંપરા બાખ ॥૯૯॥
 કોષ ઉત્તમ વાંચો, મોઢે જ્યણુ રાખ ॥
 ઉઘાડે મુખ બોલ્યાં, પાપ લાગે વિપાક ॥ ૧૦૦ ॥
 ધન્ય મરદેવી માતા, ધ્યાયો નિર્મળ ધ્યાન ॥
 ગજ હોદે પાયો, નિર્મળ કેવળજ્ઞાન ॥ ૧૦૧ ॥
 ધન્ય આદેસરની પુત્રી, બ્રાહ્મી સુંદરિ દોય ॥
 ચારિત્ર લેખને, મુગતિ ગયાં સિદ્ધ હોય ॥૧૦૨॥

ચોવીશ જિનની, વડી શિખ્યાણી ચોવીશ ॥
 સતી મુગતે પહોત્યાં, પૂરી મન જગીશ ॥૧૦૩॥
 ચોવીશે જિનનાં, સર્વ સાધવી સાર ॥
 અડતાળીશ લાખને, આઠશે શિત્તેર હજાર ॥૧૦૪॥
 ચેડાની પુત્રી, રાખી ધર્મશું પ્રીત ॥
 રાજમતિ વિજયા, મૃગાવતી સુ વિનીત ॥૧૦૫॥
 પદ્માવતી મયણુરેહા, દ્રૌપદી દમયંતી સીત ॥
 ઇત્યાદિક સતીયો, ગણ જન્મારો જીત ॥ ૧૦૬ ॥
 ચોવીશે જીનનાં, સાધુ સાધવી સાર ॥
 ગયાં મોક્ષ દેવલોકે, હૃદયે રાખો ધાર ॥ ૧૦૭॥
 ઇશુ અઢી કીપમાં, ધરડા તપસી બાળ ॥
 શુદ્ધ પંચ મહાવ્રત ધારી, નમો નમો ત્રણકાળ ॥૧૦૮॥
 એ જતીયો સતીયોના, લીજે નિત્ય પ્રતે નામ ॥
 શુદ્ધ મને ધ્યાવો, એહ તરણુનો ઠામ ॥ ૧૦૯ ॥
 એ જતિયો સતિયો શું, રાખો ઉજવળ બાવ ॥
 એમ કહે ઋષિ જેમલ, એહ તરણુનો દાવ ॥૧૧૦॥
 સંવત અઢારને, વર્ષ સાતો શિરદાર ॥
 શેહેર ઝાલોર માંહી, એહ કહ્યો અધિકાર ॥ ૧૧૧ ॥
 ॥ ઇતિ શ્રી સાધુવંદના સમાપ્ત ॥

॥ અથ શ્રી વીરજિનનાં ચતુદ સ્વપ્નનું ॥

સ્તવન.

રાયરે સિધારથ ઘેર પટરાણી, નામે ત્રિ-
શલા સુ લક્ષણીએ ॥ રાજભુવન માંહે પલંગે
પોઠતાં, ચઉદ સુપન રાણીએ લલ્યાંએ ॥ ૧ ॥
પહેલે રે સુપને ગયવર દીઠો, ખીજે વૃષભ
સોહામણીએ ॥ ત્રીજે સિંહ સુ લક્ષણી
દીઠો, ચોથે લક્ષ્મી દેવતાએ ॥ ૨ ॥ પાંચમે
પંચ વરણી કુલની માળા, છઠે થંદ્ર અભિય
ભયોં એ ॥ સાતમે સૂરજ આઠમે ધ્વજા ન
વમે કળશ અભિય ભયોં એ ॥ ૩ ॥ પદ્મ
સરોવર હશમે દીઠો, ક્ષીર સમુદ્ર દીઠો અ-
ગીયારમે એ ॥ દેવ વિમાન તે બારમું દીઠું,
રણુજણુ ઘંટા વાજંતા એ ॥ ૪ ॥ રતન નો
રાશિ તે તેરમે દીઠો, અગ્નીશિખા દીઠી ચ-
ઉદમે એ ॥ ચઉદ સુપન લહી રાણીજી
જાગ્યાં. રાય સમોવડ પોહોતલાં એ ॥ ૫ ॥

સુણોરે સ્વામી મેં તો સુહલણાં લાધ્યાં, પા-
છલી રાત રળીયામણી એ ॥ રાયરે સિદ્ધા-
રથ પડીત તેડયા, કહોરે પંડિત કુળ એહ-
નાં એ ॥ ૬ ॥ અમ કુળમંડળ તુમ કુળ
દીવો, ધનરે મહાવીર સ્વામી અવતર્યા એ ॥
જે નર ગાવે તે સુખ પાવે, આનંદ રંગ
વધામણાં એ ॥ ૭ ॥ ઇતિ સમાપ્ત ॥

॥ અથ શ્રી મહાવીર સ્વામિનું હાલરિયું ॥

માતા ત્રિશક્તા જુલાવે પુત્ર પાલણે,
ગાવે હાલો હાલો હાલરવાનાં ગીતરે ॥ સોના
રૂપાને વળી રત્ને જડિયું પાલાણું; રેશમ
દોરી ઘુઘરી વાગે છુમ છુમ રીતરે ॥ હાલો,
હાલો હાલો હાલો રે મહારા વીરને ॥ ૧ ॥
જિનજી પાસ બ્રહ્મથી વરસ અઢીસેં અંતરે,
હોરે ચોવિશમે તીર્થંકર જિત પરિણામ ॥
કેશીસ્વામી મુખથી એવી વાણી સાંભળી;

સાચી સાચી હુઈ તે મહારે અમૃત વાણુરે
 ॥ હાં ॥ ૨ ॥ ચૌદે સ્વપ્ને હોવે ચક્રી કે
 જિનરાજ, વીત્યા બારે ચક્રી નહીં હવે ચ-
 ક્રીરાજ, જિનજી પાસ પ્રભુના શ્રી કેશી ગ-
 લુધર ॥ તેહને વચને જાણ્યા ચોવીશમા
 જિનરાજ, મહારી કુખે આવ્યા ત્રણ ભુવન
 શિસ્તાજ, મહારી કુખે આવ્યા તરણ તારણ
 જિહાજ ॥ હું તો પુણ્ય પનોતી ઈંદ્રાણી
 થઈ આજ રે ॥ હાં ॥ ૩ ॥ મુજને ડા-
 હળા ઉપન્યા બેસું ગજ અંબાડીએ, સિં-
 હાસન પર બેસું ચામર છત્ર ધરાય ॥ સહુ
 લક્ષણ મુજને નંદન ત્હારા તેજનાં, તે દિન
 સંભારે ને આનંદ અંગ ન માયરે ॥ હાં ॥
 ॥ ૪ ॥ કર તળ પગતળ લક્ષણ એક હજાર
 ર ને આઠ છે, નેહથી નિશ્ચય જાણ્યા જિન-
 વર શ્રી જગદીશ ॥ નંદન જમણી જંથે
 લંછન સિંહ બિરાજતો, મેં તો પહેલે સુ-

પને દીઠો વીશવા વીશરે ॥ હા૦ ॥ ૫ ॥
 નંદન નવલા બંધવ નંદી વદન ના તમે,
 નંદન ભોળાઈયોના દેવર છો સુકુમાળ ॥ હ-
 સશે ભોળાઈઓ કહી દીયર મહારા લાડકા,
 હસશે રમશે ને વળી ચુંટી બણશે ગાલ,
 હસશે રમશે ને વળી હુંસા દેશે ગાલરે ॥
 ॥ હા૦ ॥ ૬ ॥ નંદન નવલા ચેડા રાજના
 ભાણેજ છો, નંદન નવલી પાંચશે મામીના
 ભાણેજ છો, નંદન મામલીયાના ભાણેજ
 સુકુમાળ ॥ હસશે હાથે ઉચ્છાળી કહીને
 નહાના ભાણેજ ॥ આંખ્યો આંજ ને વળી ટપ-
 કુ કરશે ગાલરે ॥ હા૦ ॥ ૭ ॥ નંદન
 મામા મામી લાવશે ટોપી આંગલાં, રતને
 જડીયાં ઝુલ્લડો મોતી કસળી કોર ॥ નિલાં
 ખીજાં ને વળી રાતા સરવે જાતિનાં, પહે-
 રાવયો મામી મહારા નંદ કિશોર રે ॥ હા૦ ॥
 ॥ ૮ ॥ નંદન મામા મામી યુખડલી બહુ

લાવશે, નંદન ગળુવે ભરશે લાડુ મોતીચુર ॥
 નંદન મુખડાં જોઈને લેશે મામી લામણાં,
 નંદન મામી કહેશે જીવો સુખ ભરપૂર રે ॥
 હા૦ ॥ ૯ ॥ નંદન નવલા ચેડા મામા ની
 સાતે સતી, મહારી ભત્રીજીને ખડેન તમારી
 નંદ ॥ તે પણ ગુંજે ભરવા લાખણુસાઈ
 લાવશે, તુમને જોઈ જોઈ હોશે અધિકો પ-
 રમાનંદ રે ॥ હા૦ ॥ ૧૦ ॥ રમવા કાંજે
 લાવશે લાખ ટકાનો ધુધરો, વળી સૂડા મેના
 પોપટ ને ગજરાજ ॥ સારસ કોયલ હંસ
 તીતર ને વળી મેરજી, મ.મી લાવશે રમવા
 નંદ તમારે કાજરે ॥ હા૦ ॥ ૧૧ ॥ છપ્પન
 કુમરી અમરી જળ કરશે નવરાવિયા, નંદન
 તમને અમને કેળી ઘરની માંહ ॥ પુલની
 વૃષ્ટિ કીધી યોજન એકને માંહલે, બહુ ચિ-
 રંજીવો આશીશ દીધી તુમને ત્યાંહ રે ॥
 હા૦ ॥ ૧૨ ॥ તમને મેરૂ ગિરિપર સુરપ-

તિયે નવરાવિયા, નિરખી નિરખી હરખી
 સુકૃત લાલ કમાય ॥ મુખડા ઉપર વારી
 કોટી કોટી ચંદ્રમા, વળી તનપર વારી ચંદ્ર
 ગણુ સમુદાયરે ॥ હાં ॥ ૧૩ ॥ નંદન ન-
 વલા લણુવા નિશાળે પણુ મૂકશું, ગજપર
 અંખાડી ખેસાડી મહોટે સાજ ॥ પસલી ભ-
 રશું શ્રીફળ ફેફળ નાગરવેલ શું, સુખડલી
 લેશું, નિશાળીયાને કાજ રે ॥ હાં ॥ ૧૪ ॥
 નંદન નવલા મહોટા થાશે ને પરણાવશું,
 વહુ વર સરખી જોડી લાવશું રાજકુમાર ॥
 સરખા સરખી વેવાઈ વેવાણું પધરાવશું, વર
 વહુ પોંખી લેશું જોઈ જોઈ ને હેઠાર રે ॥
 ॥ હાં ॥ ૧૫ ॥ પીયર સાસર મહારા ખેહુ
 પખ નંદન ઉજળા, મહારી કુખે આવ્યા તાત
 પનોત્તા નંદ ॥ મહારે આંગણુ વૂઠ્યા અમૃત
 દુધે મેહુલા, મહારે આંગણુ ફળિયા સુર તરૂ
 સુખના કંઠરે ॥ હાં ॥ ૧૬ ॥ ઈણિપરે

ગાયું માતા ત્રિશલા સુતનું હાલરૂં, જે કોઈ
 ગારો લેશે પુત્ર તણા સામ્રાજ ॥ બીલીમોરા
 નગરે વરણબું વીરનું હાલરૂં, જ્યજ્ય
 મંગળ હોને દીપવિજય કવિરાજ રે ॥૬૧॥
 ॥ ૧૭ ॥ ઇતિ. ॥

અથ શ્રી જીવરાશિની સજ્જાય.

હવે રાણી પદમાવતી, જીવરાશિ ખમાવે ॥
 જાણપણું જગતે લલું, અંણીવેળાયે આવે ॥
 તે મુજ મિચ્છામિ દુલ્લડં ॥ ૧ ॥ અરિહં-
 તની સાળ ॥ જે મેં જીવવિરાધિયા; ચો-
 રાશી લાળ ॥ તે મુજ ॥ ૨ ॥ સાત
 લાળ પૃથ્વી તણા, સાતે અપકાય, સાત
 લાળ તેઉ કાયના, સાતે વળી વાય ॥ તે મુજ ॥
 ૩ ॥ દસલાળ પ્રત્યેક વનસ્પતિ, ચઉદે
 સાધાર ॥ બી તી ચૈ.રેંદ્રિય જીવના, બે બે
 લાળ વિચાર ॥ તે મુજ ॥ ૪ ॥ દેવતા

તિર્યચ નારકી, ચાર ચાર પ્રકાશી ॥ ચઉદ
 લાખ મનુષ્યના, એ લાખ ચોરાશી ॥ તે મુ-
 જ૦ ॥ ૫ ॥ ઈણુ લવે પરલવે સેવિયાં, જે
 પાપ અઠાર ॥ ત્રિવિધે ત્રિવિધે કરી પરિહર.
 દુર્ગતીનાં દાતાર ॥ તે મુજ૦ ॥ ૬ ॥ હિંસા
 કીધી જીવની, બોલ્યા મૃષાવાદ ॥ દોષ અ-
 દત્તા દાનના, મૈથુન ઉનમાદ ॥ તે મુજ૦ ॥
 ॥ ૭ ॥ પરિશ્રદ્ધ મેળ્યો કારમો, કીધો ક્રોધ
 વિશેષ ॥ માન માયા લોભ મેં કીયાં, વળી
 રાગને દ્વેષ ॥ તે મુજ૦ ॥ ૮ ॥ કબક કરી
 જીવ દુહવ્યા, દીધાં કુલાં કલંક ॥ નિંદા
 કીધી પારકી, રતી અરતિ નિશંક ॥ તે
 મુજ૦ ॥ ૯ ॥ ચાડી કીધી પારકી, કીધો
 થાપણુ મોસો ॥ કુશુર કુદેવ કુધર્મનો, ભલો
 આણ્યો ભરોસો ॥ તે મુજ૦ ॥ ૧૦ ॥ ખા-
 ટકીને લવે મેં કીયાં, જીવના વધ ઘાત ॥
 ચડીમાર લવે ચરકલાં, માર્યાં દિન રાત ॥

તે મુજબ ॥ ૧૧ ॥ કાળ મુક્ષાને લવે, પઠી
 મંત્ર કઠોર ॥ જીવ અનેક જન્મે ક્રિયા, કીધાં
 પાપ અધોર ॥ તે મુજબ ॥ ૧૨ ॥ માછીને
 લવે માંછલા, ઝાડ્યાં જળવાસ ॥ ધીવર ભીલ
 કોળી લવે, મૃગ પાડ્યા પાસ ॥ તે મુજબ
 ॥ ૧૩ ॥ કોટવાળને લવે મેં ક્રિયા, આકરા
 કર દંડ ॥ બંધીવાન મરાવિયા, કંઠરડા છડી
 દંડ ॥ તે મુજબ ॥ ૧૪ ॥ પરમાધામી ને
 લવે, દીધાં નારકી દુઃખ ॥ છેદન લેદન વે-
 દના, તાઠન અતિ તીષ્ણ ॥ તે મુજબ ॥
 ॥ ૧૫ ॥ કુંભારને લવે મેં ક્રિયા, નીમાહ
 પચાવ્યા ॥ તેલી લવે તલ પીલિયા; પાપે
 પિંડ ભરાવ્યા ॥ તે મુજબ ॥ ૧૬ ॥ હાળી
 લવે હળ જેડીયા, ફેડ્યાં પૃથ્વીનાં પેટ ॥
 સૂડ નિહાન ક્રિયાં ઘણું, દીધા બળદ અપેટ ॥
 ॥ તે મુજબ ॥ ૧૭ ॥ માળી લવે રોપ
 રોપિયા, નાનાવિષ વૃક્ષ ॥ મૂળ પત્ર ફળ

કુલનાં, લાજ્યાં પાપ અલક્ષ ॥ તે મુજ ૦ ॥
 ॥ ૧૮ ॥ અદોવાઈયાને લવે, ભરયા અધિકા
 ભાર ॥ પોઠી ઉંટ કીડા પડયા, દયા નાણી
 લગાર ॥ તે મુજ ૦ ॥ ૧૯ ॥ છીંપાને લવે
 છેતર્યા, કીધા રંગણુ પાસ ॥ અગ્નિ આરંભ
 કીધાં ઘણા, ધાતુર્વાદ અભ્યાસ ॥ તે મુજ ૦
 ॥ ૨૦ ॥ સુરપણે રણુ ઝુઝતાં, માર્યાં માણસ
 વૃંદ ॥ મદિરા માંસ માખણુ લખ્યાં, ખાધાં
 મૂળ ને કંદ ॥ તે મુજ ૦ ॥ ૨૧ ॥ ખાણુ
 ખણાવી ધાતુની, પાણી ઉલ્લેચ્યાં ॥ આરંભ
 કીધા અતિ ઘણા, પોતે પાપજ સંચ્યા ॥
 તે મુજ ૦ ॥ ૨૨ ॥ અંગાર કર્મ કીયા વળી
 ધરમે દવજ હીધા ॥ સમ ખાધા વીતરાગના
 કુડા કોસજ કીધા ॥ તે મુજ ૦ ॥ ૨૩ ॥
 બિણી લવે ઉંદર ગળ્યા, ગિરોળી હત્યારી ॥
 મૂંઠ ગમાર તણે લવે, મેં જુ લીખ મારી ॥
 ॥ તે મુજ ૦ ॥ ૨૪ ॥ ભાડભુંજા તણે લવે,

એકેદ્રિય જીવ ॥ જાર ગણા ઘઉં શેકિયા,
 પાડતા રીવ ॥ તે મુજ ० ॥ ૨૫ ॥ ખાંડણ
 ખીશણ ગારના, આરંભ અનેક ॥ રાંધણ ઈ-
 ઘણ અગ્નિનાં, કીધાં પાપ ઉદ્દેગ ॥ તે મુ-
 જ ० ॥ ૨૬ ॥ વિકથા ચાર કીધી વળી, સેવ્યા
 પંચ પ્રમાદ ॥ ઇષ્ટ વિયોગ પડાવિયા, રૂદન
 વિષવાદ ॥ તે મુજ ० ॥ ૨૭ ॥ સાધુ અને
 શ્રાવક તણાં, પ્રત લેઈને ભાગ્યાં ॥ મુજ અને
 ઉત્તર તણા, મુજ દુષણ ભાગ્યાં ॥ તે મુજ ० ॥
 ॥ ૨૮ ॥ સાપ વીંછી સિંહ ચીતરા, શક-
 રાને સમજી ॥ હિંસક જીવ તણે ભવે, હિં-
 સા કીધી સળળી ॥ તે મુજ ० ॥ ૨૯ ॥
 સૂવાવડી દુષણ ઘણાં, વળી ગર્ભ ગળાવ્યા ॥
 જીવાણી ઢાળ્યાં ઘણા, શીળપ્રત ભંજાવ્યાં ॥
 તે મુજ ० ॥ ૩૦ ॥ ભવ અનંત ભમતાં થકાં,
 કીધો દેહ સંબંધ ॥ ત્રિવિધે ત્રિવિધે કરી વો-
 સિરં, કરં જન્મ પવિત્ર ॥ તે મુજ ० ॥ ૩૧ ॥

ભવ અનંત ભમતાં થકાં, ક્રીધા પરિશ્રદ સં-
 બંધ ॥ ત્રિવિધે ત્રિવિધે કરી વોશિરૂં, તીણુશું,
 પ્રતિબંધ ॥ તે મુજ ૦ ॥ ૩૨ ॥ ભવ અનંત
 ભમતાં થકાં, ક્રીધા કુટુંબ સંબંધ ॥ ત્રિવિધે
 ત્રિવિધે કરી વોશિરૂં, તીણુશું પ્રતિબંધ ॥ તે
 મુજ ૦ ॥ ૩૩ ॥ ઇણિપરે ઇહ ભવ પરભવે,
 ક્રીધાં પાપ અખત્ર ॥ ત્રિવિધે ત્રિવિધે કરી
 વોશિરૂં, કરૂં જન્મ પવિત્ર ॥ તે મુજ ૦
 ॥ ૩૪ ॥ એણિ વિધે એ આરાધના, ભાવે
 કરશે જેહ ॥ સમય સુંદર કહે પાપથી,
 વળી છુટશે તેહ ॥ તે મુજ ૦ ॥ ૩૫ ॥
 રાગ વૈરાડી જે સુણે, એહ ત્રીજી ઢાળ ॥
 સમય સુંદર કહે પાપથી, છુટે તતકાળ ॥
 તે મુજ ૦ ॥ ૩૬ ॥ ઇતિ સમાપ્તમ્ ॥

॥ અથ શ્રી મહાવીરસ્વામીનું ચોઢા

લીયું ॥ ઢાલ ૧ લી. ॥

સિદ્ધારથ કુળે તું ઉપન્યો, ત્રિશલાદે
 થારી માત ॥ વરશી દાન દેઈ કરી,
 સંયમ લીધો જગનાથ ॥ ૧ ॥ થેં મન મો-
 હ્યું મહાવીર ॥ ૧ ॥ કંચન વરણી છે
 કાય ॥ નયણ ન ધ્રાપે ॥ નિરખતાં,
 દિઠડે આવે છે હાય ॥ ૨ ॥ થેં મન ॥ ૨ ॥
 આપ એકિલા સંયમ આદર્યો, ઉપન્યો,
 ચોથો રે જ્ઞાન ॥ ઉત્કૃષ્ટ તપ થેં આદ-
 ર્યો, ધરતા તિર્મળ ધ્યાન ॥ ૩ ॥ થેં મન ॥
 ૩ ॥ ઉચ્ચ વિહાર થેં આદર્યો, કેઈ વાસ
 રહ્યા વનવાસ ॥ કેઈ વાસા વસ્તિયે ર-
 હ્યા, ન રહ્યા એક ઠામે ચોમાસ ॥ ૪ ॥ થેં
 મન ॥ ૪ ॥ પ્રભુ પહેલો ચોમાસો થેં
 કિયો, અઠી ગામ મોઝાર ॥ દુળે
 વાણીજ ગામ મેં; પંચ ચંપા સુખકાર ॥

॥ થેં મન૦ ॥ ૫ ॥ પંચ પૃષ્ઠ થંપા કર્યાં,
 વિશાળા નગરીમાં તીન ॥ રાજ
 ગૃહીમાં ચૌદે કર્યાં, નાલંદે પાડે લલલીન
 ॥ થેં મન૦ ॥ ૬ ॥ છ ચોમાસાં મિથી-
 લા કર્યાં. ભદ્રિકા નગરીમાં દોય ॥ એક
 કર્યો રે આલંલિયા, સાવર્થિ નગરી એક
 હોય ॥ થેં મન૦ ॥ ૭ ॥ એક અના-
 રજ દેશમાં, અપાપા નગરી એક બાણુ ॥
 ॥ એક કર્યો પાવાપુરિ મેં, જઠું પહોત્યા
 નિરવાણુ ॥ થેં મન૦ ॥ ૮ ॥ હસ્તિ-
 પાળ રાજ ઈમ વીનવે, હું તુમ ચરણારો
 દાસ ॥ એક શાળા મહારે સૂઝતી, આપ
 કરોને ચોમાસ ॥ થેં મન૦ ॥ ૯ ॥
 આળીશ ચોમાસાં શહેર માં, દાખ્યાં દેશ
 નગરના નામ ॥ એક અનારજ દેશમાં,
 એક ચોમાસું વળિ ગામ ॥ થેં મન૦
 ॥ ૧૦ ॥ મહુ ગામ નગર પુર વિશ્વયાં,

લગ્ય જીવારાં લાગ્ય જી ॥ મારગ બતાવે
 મોક્ષનો, કિયો ઉપગાર અથાગ જી ॥ થેં
 મન૦ ॥ ૧૧ ॥ સાડાબાર વરસાં લગે, ઉ-
 પર આધો રે માસ જી ॥ છઠ મસ્થ રહ્યા
 પ્રભુ એટલું, પછી કયો કેવળજ્ઞાન પ્રકાશ
 જી ॥ થેં મન૦ ॥ ૧૨ ॥ વર્ષ બયાળીશ
 પાળિયો, સંયમ સાહસ ધીર જી ॥ ત્રીશ
 વરસ ઘરમાં રહ્યા, મોક્ષ દાયક મહાવીર જી
 ॥ થેં મન૦ ॥ ૧૩ ॥ પાવાપુરિમાં પધા-
 રિયા, નર નારી હુઆ ઉદ્ધાસ જી ॥ રૂપિ
 રાયચંદજી ઈમ વીનવે, હું આયો પ્રભુજીને
 પાસ જી ॥ થેં મન૦ ॥ ૧૪ ॥ સંવત
 અઢારે ગુણ્યાલીશ મે, નાગોર શહેર ચોમા-
 સ જી ॥ પૂજ્ય જેમલજી પ્રસાદથી, એહ
 કરી અરદાસ જી ॥ થેં મન૦ ॥ ૧૫ ॥
 ઇતિ. ॥

॥ હાલ ર જી ॥

શાસન નાયક વીર જિણુંદ, તીરથનાથ
 જાણે પુનમ ચંદ ॥ ચરણે લાગે જ્યારે ચો-
 શઠ ઇંદ્ર, સેવા કરે જ્યારી સુર નર વૃંદ
 ॥ થેં અળકો ચોસાસો સ્વામિજી અઠું કરો
 જી, થેં પાવાપુરિસેં પગ આઘો મતિ ધરો
 જી, અઠું કરો, અઠું કરો, અઠું કરો જી,
 થેં ચરમ ચોમાસો સ્વામિજી અઠું કરો જી
 ॥૧॥ એ આંકણી ॥ હસ્તિપાળ રાજા વિન-
 વે કર જોડ, પૂરો પ્રભુજી મહારા મનરા હો
 કોડ ॥ શીશ નમાય ઉભો જોડી હાથ, ક-
 રણા સાગર વાળે કૃપાજી નાથ ॥ થેં અ-
 ળકો ॥૨॥ રાયની રાણી વિનવે રાજલોક,
 પુણ્ય જોગે મળ્યો સેવા નો સંજોગ ॥ મન
 વાંછિત સહુ મળિયાજી કાજ; થેં મયા કરી
 મુજ સામું જીવ્યો જિનરાજ ॥ થેં
 અળકો ॥ ૩ ॥ આવક આવિકા કઈ નર

નાર, મળી મળી વિનતી કરે વારંવાર ॥
 પાવાપુરિમાં પધારયા વીતરાગ, પ્રગટી પુ-
 જ્યાઈ મહારાં મહોટાં. ૐ ભાગ્ય ॥ થેં અ-
 ખકો ૦ ॥ ૪ ॥ વળિ હરિતપાળ રાજી વી-
 નવે ભૂપાળ, પ્રભુ ૐ થેં છો દીન દયાળ
 ॥ સૂઝતી એક મહારે મહોટી છે શાળ, હવે
 લાગી ગયો છે વરષા ૐ કાળ ॥ થેં અખ-
 કો ૦ ॥ ૫ ॥ માની વિનતી પ્રભુ રહ્યા ચો-
 માસ, પાવાપુરિમાં હુઓ હરષ ઉદ્ધાસ ॥
 ગૌતમ ગણધર ગુરાં ૐ ને પાસ, નિશિ દિન
 જ્ઞાનનો કરે ૐ અભ્યાસ ॥ થેં અખકો ૦ ॥
 ૬ ॥ સાધુ અનેક રહ્યા કરજોડ, સેવા કરે
 સદા હોડા ૐ હોડ ॥ ચૌહ હજાર ચેલા ર-
 ત્નારી માળ, દીક્ષા લીધી છોડી માયા જ-
 નાળ ॥ થેં અખકો ૦ ॥ ૭ ॥ વડિ ચેલી
 ચંદનખાળા ૐ જાણ, હુઈ કુમારી મહા સ-
 તિ ચતુર સુજાણ ॥ મોતીની માળા છત્રીશ.
 હજાર ॥ સમળી મેં બહી સાધવી એ શિ-

દહારે ॥ થેં અખકો ૦ ॥ ૮ ॥ ચાર્ધ સંધ
 સેવા નિત્ય કરે, પ્રભુજીને દેખી દેખી અં-
 ખીયાં ઠરે ॥ નવ મહિને નવ લક્ષ્મી જી
 રાય, જ્યારાં દર્શન કેરી ચિત્તમેં આય ॥
 થેં અખકો ૦ ॥ ૯ ॥ સંધ સઘળારે હુધ
 મન રંગ રળી, પુણ્ય યોગે પ્રભુજીની સેવા
 મળી ॥ ઋષિ રાયચંદજી વિનવે જોડી હાથ,
 થેં કરુણાસાગર વાળે કૃપાજીનાથ ॥ થેં અ-
 ખકો ૦ ॥ ૧૦ ॥ શહેર નાગોરમેં ક્રિયોજી ચોમાસ,
 પ્રભુજી દેજો મુને મુગતિનો વાસ ॥ હું સેવક
 તુમે સાહિબ રવામ, મ્હારે અવર દેવાશું નહિ
 કોઈ કામ ॥ થેં અખકો ૦ ॥ ૧૧ ॥ ઇતિ. ॥

॥ ઢાલ ૩ જી. ॥

શાશન નાયક શ્રી મહાવીર; તીરથનાથ
 ત્રિભુવન ધણી ॥ પાવાપુરિમેં ક્રિયો અરમ
 ચોમાસ, હુધ મોક્ષદાય કરી મહિમા ધણી
 ॥ જોતમને મેલ હિયો મહાવીર; દેવશર્મા-

ને પ્રતિબોધવા ના ૧ ॥ ઉતરાધ્યયનનાં અ-
 ધ્યયન છત્રિશ, કારતક વહિ અમાવાસ્યે ક-
 હ્યાં ॥ એકશેને વળી દશ અધ્યયન, સૂત્ર
 વિપાક તણું લહ્યાં ॥ ગૌતમને ॥ ૨ ॥
 પોસા કિધા શ્રી વીરજીની પાસ, દેશ અ-
 ઠારના રાજ્યા ॥ નવ મહિને નવ લક્ષ્મીજી
 રાય, વીરના લગતા વાજ્યા ॥ ગૌતમને ॥
 ૩ ॥ પ્રભુ શાસન ના શિરદાર, સવ સં-
 ધને સંતોષીને ॥ શોળ પહોર લગે દેશના
 દીધ, પછી વીર બીરાજ્યા મોક્ષ મેં ॥ ગૌ-
 તમને ॥ ૪ ॥ તિન વરસને સાડા આઠ
 માસ, ચોથા આરાના બાકી રહ્યા ॥ દિન
 દોય તણે સંથાર, મૌન રહી મુગતે
 ગયા ॥ ગૌતમને ॥ ૫ ॥ ઇંદ્ર આવ્યા
 જી ચિત્ત ઉદ્દાસ, દેવ દેવીના સાથમેં ॥
 જાણે ઝગ મગ લગ રહી જ્યોત, અમાવા-

* મૌન રહી (પાઠાંતરે) મૌન નહી,

શ્યાની રાત મેં ॥ ગૌતમને૦ ॥ ૬ ॥ મુગ-
 તિ પહોંત્યા એકા એક, સાતસેં હુવા જ્યારે
 કેવળી ॥ ચૌદસે સાધવિયાં હુઈ સિદ્ધ, હું
 સહુને વાંદુ મનરળી ॥ ગૌતમને૦ ॥ ૭ ॥
 રહ્યા ત્રીશ વરસ ઘર માંય, વર્ષ જ્યાણિ
 સંયમ પાળીયો ॥ પ્રભુ જગ તારણુ જગ-
 દીશ, દયા માર્ગ અનુવાળીઓ ॥ ગૌતમને૦
 ॥ ૮ ॥ હોજી દેવ દેવી ને વળિ ઇંદ્ર, નિ-
 વાણુ તણે મહોચ્છવ કીયો ॥ અરિહંતનો
 પડિયો વિજેગ, સુર નરનો ભરિયો હીયો
 ॥ ગૌતમને૦ ॥ ૯ ॥ સાધુ સાધવી કરતા
 શોક, શ્રાવક શ્રાવિકા પણ ઘણો ॥ ભરત
 ક્ષેત્રમાં પડિયો વીજેગ, આજ પછી અરહંત
 તણો ॥ ગૌતમને૦ ॥ ૧૦ ॥ પછી બેઠા
 સુધર્મ સ્વામી પાટ, ચારૂઈ સંધ ચરણુ સે-
 વતા ॥ જ્યારી પાળતા અખંઠિત આણુ,
 સેવા કરે દેવીને દેવતા ॥ ગૌતમને૦ ॥ ૧૧ ॥
 મુગતે પહોંત્યા શ્રી મહાવીર, પ્રભુ સુખ

પામ્યા છે શાશ્વતાં ॥ ઋષિ રાયચંદ્રજી કહે
એમ, મહારે અરિહંત વચનની આસતા ॥
ગૌતમને ॥ ૧૨ ॥ ઇતિ. ॥

॥ હાલ ૪ થી. ॥

શ્રી મહાવીર પહોત્યા નિર્વાણુ, ગૌતમ-
સ્વામીએ વાતજ જાણી ॥ ગુરાંજી થેં મને
ગોડે ન રાખ્યો ॥ ૧ ॥ એ આંકણી ॥ મુ-
ગતિ જાવણુરો નામ ન ફાખ્યો ॥ ગુરાંજી ०
॥ ૨ ॥ હું સધળા પહેલો હુવો થારો ચે-
લો, ઇણુ અવસર આધો કીમ મેલ્યો ગુરાં-
જી ० ॥ ૩ ॥ પ્રભુ તુમ ચરણે મહારો
ચિત્ત લાગ્યો, પણ થેં મુને મેલ દિયો આ-
ગો ॥ ગુરાંજી ० ॥ ૪ ॥ મુને હરશન આ-
પરો લાગતો ખ્યારો, આપ પહોત્યા નિર્વાણુ
મુને મેલ ન્યારો ॥ ગુરાંજી ० ॥ ૫ ॥ આપે
તો મુજશું અંતર રાખ્યો, પણ મેં મહારાં

મનરો દરદ ન દાખ્યો ॥ ગુરાંજી ॥ ૬ ॥
 હું આડો માંડીને ન ઝાલત પડ્યો, પણ
 સાહિબ કામ ક્રિયો તુમે લડ્યો ॥ ગુરાંજી ॥
 ૭ ॥ હું તમને અંતરાય ન દેતો; મુજ-
 તિમેં જગ્યા વહેંચી ન લેતો ॥ ગુરાંજી ॥
 ૮ ॥ હું સંકડાઈ ન કરતો કાંઈ, આપ સાથે
 હું મોક્ષમેં આઈ ॥ ગુરાંજી ॥ ૯ ॥ અમ
 હું પુછા કરશું કિણુ આગે, પ્રભુ મહારો
 મન એક થાશુંજ લાગે ॥ ગુરાંજી ॥ ૧૦ ॥
 મહારો સાંસો કહો કુણુ ટાળે, આપ વિના
 પાખંડીના મદ કુણુ ગાળે ॥ ગુરાંજી ॥ ૧૧ ॥
 હું તો ઐદે પૂરવ ને ઐનાણી, પિણુ મોહની
 કર્મેં લપેટયો આણી ॥ ગુરાંજી ॥ ૧૨ ॥
 ઇસા ગોતમસ્વામી એ ક્રિયા વિલપાત, એ
 મોહની કર્મની અચરિજ વાત ॥ ગુરાંજી ॥
 ૧૩ ॥ હવે મોહની કર્મેં દૂરે ટાળી, ગો-
 તમસ્વામીયે સુરતી સંભાળી ॥ વિતરાગ
 રાગ દેવશું વીત્યા ॥ ૧૪ ॥ એ આંકણી ॥

મહારા ચિત્તમાં આઈ ગઈ ચિંતા ॥ વીતરાગ ૦
 ॥ ૧૫ ॥ તિણિ વેળા નિર્મળ ધ્યાનજ ધ્યા-
 યો, કેવળજ્ઞાન ગૌતમસ્વામિયે પાચો ॥ વી-
 તરાગ ૦ ॥ ૧૬ ॥ બાર વરસ રહ્યા કેવળજ્ઞાની,,
 વાત જાણું કાંઈ નવિ રહી છાની ॥ વીતરા-
 ગ ૦ ॥ ૧૭ ॥ ગૌતમે પણ ક્રિયો મુગતિમે
 વાસો, સંસારનો સર્વ દેખે તમાસો ॥ વીત-
 રાગ ૦ ॥ ૧૮ ॥ જેણિ રાતે મુગતિ ગયા
 વર્દ્ધમાન, ઈંદ્રભૂતિ ને ઉપનયું કેવળજ્ઞાન ॥
 વીતરાગ ૦ ॥ ૧૯ ॥ તિણુ દિનથી એ વાજી
 દીવાળી, મહોટો દિન એ મંગળ માળી ॥
 વીતરાગ ૦ ॥ ૨૦ ॥ રાત દિવાળીનો શિયળ
 થેં પાળો, વળિ રાત્રિભોજન કરવો ટાળો ॥
 વીતરાગ ૦ ॥ ૨૧ ॥ ઋષિ રાયચંદ કહે સુણો
 હો સુજ્ઞાની, દયારૂપ દીવાળી થેં લેજ્યો માની
 ॥ વીતરાગ ૦ ॥ ૨૨ ॥

॥ કલશ ॥ શ્રી શાસન નાયક, મુગતિ
 હાયક, દયા મારગ અનુવાળીયો ॥ શ્રી ગૌ-

તમસ્વામી, મુગતિ ગામિ, કિયો ચિત્ત વદ્ધભ
 ચોઢાળીઓ ॥ ૨૩ ॥ સંવત અઢારે ગુણ-
 ચાળીશે, નાગોર ચોમાસો નિર્મળ મને. ॥
 પૂજ્ય જેમલજી પ્રસાદે, સંપૂર્ણ કિયો દિવાળી
 દિને ॥ ૨૪ ॥ ઇતિ સમાપ્તમ્ ॥

શ્રી નવકારનો છંદ પ્રારંભ.

(દોહાઃ)

વંછિત પૂરે વિવિધ પરે, શ્રી જિન-
 શાસન સાર ॥ નિશ્ચયે શ્રી નવકાર નિત, જ-
 પતાં જય જયકાર ॥ ૧ ॥ અડશઠ અક્ષર
 અધિક ફળ, નવપદ નવે નીધાન ॥ વીત-
 રાગ સ્વયં મુખ વહે, પંચ પરમેષ્ટી પ્રધાન
 ॥ ૨ ॥ એકજ અક્ષર એક ચિત્ત, સમર્થા
 સંપતિ થાય ॥ સંચિત સાગર સાતનાં,
 પાતિક દૂર પલાય ॥ ૩ ॥ સકળ મંત્ર શિર
 મુકુટ મણી, સદગુરૂ ભાષિત સાર ॥ શોભવિયાં
 મન શુદ્ધશું, નિત જપીએ નવકાર ॥ ૪ ॥

(છંદ હાટકી.)

નવકાર થકી શ્રીપાળ નરેસર, પામ્યો રા-
 જ્ય પ્રસિદ્ધ ॥ સમશાન વિષે શિવ નામ કુમ-
 રને, સોવન પુરિસો સિદ્ધ ॥ નવ લાખ જપંતા
 નરક નિવારે, પામે ભવનો પાર ॥ સો બ-
 વિયાં ભત્તે, ચોખ્ખે ચિત્તે, નિત જપીએ
 નવકાર ॥ ૧ ॥ બાંધી વડશાખા શિકે બે-
 સી, હેઠળ કુંડ હુતાશ ॥ તરકરને મંત્ર
 સમર્પ્યો શ્રાવકે, ઊડ્યો તે આકાશ ॥ વિ-
 ધિ રીત જપ્યો વિષધર વિષ ટાળે, ઢાળે
 અમૃત ધાર ॥ સો ૦ ॥ ૨ ॥ બીજેરાં કા-
 રણ રાય મહાબળ, વ્યંતર દુષ્ટ વિરોધ
 જેણે નવકારે હુત્યા ટાળી, પામ્યો જક્ષ
 પ્રતિબોધ ॥ નવલાખ જપંતા થાયે જિન-
 વર, એશો છે અધિકાર ॥ સો ૦ ॥ ૩ ॥ પ-
 દ્વિપતિ શીખ્યો મુનિવર પાસે, મહા મંત્ર
 મન સુદ્ધ ॥ પરભવ તે રાજસીંહ પૃથ્વી-
 પતિ, પામ્યો પરીગળ રૂદ્ધ ॥ એ મંત્ર
 થકી અમરાપુર પહોંત્યો, આરૂદ્ધ સુવિચાર

॥ સો. ॥ ૪ ॥ સન્યાસી કાશી તપ સા-
 ધતો, પંચાસિ પરબળ ॥ દીઠો શ્રી પાસ
 હુમારે પન્નગ, અધબળતો તે ટાળ ॥ સં-
 ભળાવ્યો શ્રી નવકાર સ્વયં મુખ, ઇંદ્રિભુવન
 અવતાર ॥ સો. ॥ ૫ ॥ મન શુદ્ધે જપતાં
 મયણાસુંદરી, પામી પ્રિય સંયોગ ॥
 ઇંચુ ધ્યાને કષ્ટ ટળ્યું ઉંખરનું. રક્તપિત્તનો
 રોગ ॥ નિશ્ચેશું જપતાં નવનિધી થાએ,
 ધર્મતણો આધાર ॥ સો. ॥ ૬ ॥ ઘટમાંહી
 કૃષ્ણ ભુજંગમ ઘાલ્યો, ઘરણી કરવા ઘાત
 ॥ પરમેષ્ટિ પ્રભાવે, હાર કુલનો વસુધા માં-
 હી વીજ્યાત ॥ કમળાવતિયે પિંગળ કીધો
 પાપતણો પરીહાર ॥ સો. ॥ ૭ ॥ ગયણાં
 ગણુ જાતિ રાખી ગ્રહીને, પાડી બાણ પ્રહાર
 ॥ પદ પંચ સુણુંતા પાંડુપતિ ઘર, તે થઈ
 કુંતા નાર ॥ એ મંત્ર અમુલક મહિમા
 મંદિર, ભવ દુઃખ ભંજણહાર ॥ સો. ॥
 ૮ ॥ કંબળ ને સંબળ કાઢવ કાઢ્યાં, શ-

કટ પાંચશે માન ॥ દીધે નવકાર ગયા દે-
 વલોકે, વિલસે અમર વિમાન ॥ એ મંત્ર
 થકી સંપતિ વસુધા તણે, વિલશે જૈન
 વિહાર ॥ સો ૦ ॥ ૯ ॥ આગે ચોવીશી હુધ
 અનંતી, હોશે વાર અનંત ॥ નવકાર તણી
 કોઈ આદિ ન જાણે, ઈમ ભાંખે અરિહંત
 ॥ પૂરવ દિશિ ચારે આદિ પ્રપંચે, સમર્થા
 સંપતિ સાર ॥ સો ૦ ॥ ૧૦ ॥ પરમેષ્ઠિ
 સુર પદ તે પણુ પામે, જે કૃત કર્મ
 કઠોર ॥ પુંડરગિરિ ઊપર પરતખ પેખ્યો,
 મણિધર ને એક મોર ॥ સહુગુરુ ને સનસુખ
 વિધિ સમરંતા, સફળ જન્મ સંસાર ॥
 સો ૦ ॥ ૧૧ ॥ શુળીકારો પણુ તરકર કી-
 ઘો, લોહ ખરો પરસિદ્ધ ॥ તિહાં શેઠે નવ-
 કાર સુણાવ્યો, પામ્યો અમરની ઋદ્ધ ॥ શે-
 ઠને ઘર આવી વિદ્ય નિવારયા, સુરે કરી
 મનોહાર ॥ સો ૦ ॥ ૧૨ ॥ પંચ પરમેષ્ઠિ
 શાગજ પંચહ; પંચ દાન ચારિત્ર ॥ પંચ

સજ્જાત મહાવ્રત પંચહ, પંચ સુમતિ સમ-
કીત ॥ પંચ પ્રમાદહ વિષય તજો પંચ,
પાળો પંચા ચાર ॥ સો ॥ ૧૩ ॥

(કળશ છપ્પય.)

નિત જપીએ નવકાર, સાર સંપતિ
સુખદાયક ॥ શુદ્ધ મંત્ર એ શાશ્વતો, ઈમ
જપે શ્રી જગનાયક ॥ શ્રી અરિહંત સુ-
શિદ્ધ, શુદ્ધ આચાર્ય લણીજે ॥ શ્રી ઉવજા-
ય સુસાધુ, પંચ પરમેષ્ઠિ થુણિજે ॥ નવકાર
સાર સંસાર છે, દુશળલાભ વાચક કહે ॥
એક ચિત્તે આરાધતાં, વિવિધ ઋદ્ધિ વંછિત
લહે ॥ ૧૪ ॥ ઇતિ. ॥

અથ શ્રી શાંતિનાથનો હંદ.

નગર હસ્થિણાપુર અતિ રે લલો, જિ-
હાં જનમ્યા તિર્થંકર ત્રિભુવન તિલો ॥ રાહ
પ્રરૂપ્યો જૈન ખરો, શ્રી શાંતિ જિનેશ્વર
શાંતિ કરો ॥ ૧ ॥ એ આંકણી ॥ સર્વાર-

થ સિદ્ધ થકીરે થવી, તવ દેશ નગરમાં શાં-
 તિ હવી ॥ શાંતિજી નામ દિયો સખરો,
 શ્રી શાંતિં ॥ ૨ ॥ વિશ્વસેન પિતા અયિ
 રા રે માયા, જેણે ચૌદ સુપન મહોટાં રે
 પાયા ॥ જનમ્યા તિથેંકર અમિય ઝરો, શ્રી
 શાંતિં ॥ ૩ ॥ છપ્પન કુમારિકા ઉદ્ધાસ
 ધણો, જેણે જનમ મહોચ્છવ કયો કુમર
 તણો ॥ ચોશઠ ઇંદ્ર આવી કળશ ભરો, શ્રી
 શાંતિં ॥ ૪ ॥ લણાવી બહોતેર કળા,
 જેણે સહસ્ર ચોશઠ પરણી મહીલા ॥ ૫
 ખંડ સાધ્યા એણીય પરો, શ્રી શાંતિં ॥
 ૫ ॥ સહસ્ર પંચોતેર વરસ કહ્યાં, ચક્રવર્તિ
 પણે ઘર વાસ રહ્યાં ॥ પછે મિટાઈ દિયો
 સઘળો ઝગડો, શ્રી શાંતિં ॥ ૬ ॥ એક
 સહસ્ર પુરૂષ સાથે શિક્ષા, શ્રી જિનવરજી એ
 લીધી દિક્ષા ॥ પછે સુર નર આવી પાચ
 પરો, શ્રી શાંતિં ॥ ૭ ॥ એક માસ લ-
 ગે હઠમન્ય રહ્યા, શુદ્ધિ પોશ નોમે દિન

કેવળ લહ્યા ॥ ભરણી નક્ષત્ર પ્રભાત ખરો,
 શ્રી શાંતિં ॥ ૮ ॥ પ્રભુએ મોહનજ સવિ
 કાપી, ચતુર્વિધ સંઘ તીરથ થાપી ॥
 ચોથો દુસમ સૂસમ આરો, શ્રી શાંતિં ॥
 ૯ ॥ ખાસઠ સહસ મુનિરાજ થયા, વળી
 સહસ નવ્યાસી હુઈ આજિયાં ॥ પ્રભુ તા-
 રોને વળી આપ તરો, શ્રી શાંતિં ॥ ૧૦ ॥
 દોય લાખ નેવુ સહસ શ્રાવક ગુણી, ત્રણ
 લાખ ત્યાશી સહસ શ્રાવિકા મુણી ॥ ઓર
 ચતુર્વિધ સંઘ ખરો, શ્રી શાંતિં ॥ ૧૧ ॥
 ચાર હજાર ઉહીનાણિ જતિ, વળી ત્રણસેં
 હુવા વિપુલમતિ ॥ નેવૂ ગણધરનો પાપ
 હરો, શ્રી શાંતિં ॥ ૧૨ ॥ ચાર હજાર
 ત્રણસે રે કહ્યા, મુનિ કેવળ લહીને મુગતિ
 ગયા ॥ ૭ હજાર મુનિ વૈકેય ધરો, શ્રી
 શાંતિં ॥ ૧૩ ॥ ચોત્રીશે વાદી ભારી,
 વળી આઠસેં ચોદ પૂરવ ધારી ॥ આઠ કરમ-
 શું જાઈ લડે, શ્રી શાંતિં ॥ ૧૪ ॥ નવ-

પદવી મોટી રે કહી, જેણે એકચુ લવમાં
 ઓએ લહી ॥ એસો ભરિયો પુણ્ય ધણે,
 શ્રી શાંતિં ॥ ૧૫ ॥ પાપા લાખ કુમ-
 ર સાધપણે, વળિ અધલાખ વરસ રાજ્ય
 પણે ॥ એક લાખ વરસનો સર્વ ધણે, શ્રી
 શાંતિં ॥ ૧૬ ॥ ચાળીશ ધનુષ ઉંચી રે
 દેહી, વળી હેમવરણી ઉપમારે કહી ॥ કીઠે
 દિલ દરિયાવ ઠરે, શ્રી શાંતિં ॥ ૧૭ ॥
 જે નામ ધરાવે શ્રાવક યતિ, તે અનાચાર
 સેવો રે મતિ ॥ પરલવ સેંતી કાંઈ ડ-
 રે, શ્રી શાંતિં ॥ ૧૮ ॥ ત્રિવિધે ત્રિવિધે
 જીવ મતિ રે હુણે એ ઉપદેશ છે જિન-
 રાજતણે ॥ માર્ગ ખતાવ્યો શુદ્ધ ખરે,
 શ્રી સાંતિ ॥ ૧૯ ॥ આ જીવ રાયને રંક
 થયો, વળિ નરક નિગોહમાં બહુ રે રહ્યો
 ॥ રડવડિયો જેમ ગેડિ દડો, શ્રી શાંતિં
 ॥ ૨૦ ॥ આરગતિનાં રે દુઃખ કહ્યાં, જિવે
 અનંતિ અનંતિ વાર લહ્યાં ॥ પચી રહ્યો

જેમ તેલ વડે, શ્રી શાંતિઃ ॥ ૨૧ ॥ શ્રદ્ધા
 સહિત તુમે તાપ તપો, લબ્ય જીવા સૌ
 તુમે જાપ જપો ॥ માર્ગ મળ્યો છે નિષ્પટ
 ખરો; શ્રી શાંતિઃ ॥ ૨૨ ॥ સંથારો એક
 માસ તણો, સમેતશિખર સિદ્ધ દામ લણો
 ॥ નવશે મુનિશું મુગતિ વરો, શ્રી શાંતિઃ
 ॥ ૨૩ ॥ મૃગ લાંછન સેંતિ ધ્યાન રહ્યા,
 શ્રી શાંતિ જિનેશ્વર મુગતિ ગયા ॥ પછે
 મેટ દિયો સવિ જન્મ મરો, શ્રી શાંતિઃ
 ॥ ૨૪ ॥ તુમ નામ લિયા સવિ કાજ
 સરે, તુમ નામે મુગતિ મહેલ મળે ॥ તુમ
 નામે શુભ લાંડાર ભરો, શ્રી શાંતિઃ ॥ ૨૫ ॥
 ઋષિ જેમલજીએ એહ વિનતિ કહી, પ્રભુ
 તોરા ગુણનો પાર નહી ॥ મુજ લવ લવ-
 નાં દુઃખ દૂર હરો, શ્રી શાંતિઃ ॥ ૨૬ ॥
 ઇતિ. ॥

અથ શ્રી ચાર શરણાં પ્રારંભ.

પ્રહુ ભઠીને સમરિયે, હો ભવિયણ મં-
ગણિક શરણાં ચાર ॥ આપદા મટી સંપદા
હુવે, હોં ભવિયણ દોહતનાં ઢાતાર ॥ હૃદ-
યમાં રાખીએ, હોં ભવિયણ મંગણિક શર-
ણાં ચાર ॥ ૧ ॥ એ આંકણી ॥ અરિહંત
સિદ્ધ સાધુ તણાં, હોં કેવળી ભાષિત ધર્મ
॥ એ શરણાં નિત ધ્યાવતાં હોં ત્રુટે આઠે
કર્મ ॥ હૃં ॥ હોં ॥ ૨ ॥ વાટે ઘાટે આ-
લતાં, હોં રાત દિવસ મોઝાર ॥ ગામ ન-
ગર પુર વિચરતાં, હોં વિદ્ય નિવારણ હાર
॥ હૃં ॥ હોં ॥ ૩ ॥ એ ચારે સુખકારિયાં,
હોં એ ચારે જગ સાર ॥ એ ચારે ઉત્તમ
કહ્યાં હોં એ ચારે હિતકાર ॥ હૃં ॥
હોં ॥ ૪ ॥ દાયણ સાયણ ભૂતહાં, હોં
સિંહ ચિત્રાને શુર ॥ વૈરી દુશ્મન ચોરટા,
હોં રહે એ સઘળા દૂર ॥ હૃં ॥ હોં
॥ ૫ ॥ રાખી શરણાંની આસતા, હોં ને-

હો નહિ આવે રોગ ॥ આણુંદ વર્તે ઇંણુ
 નામથી, હોં વહાલા તણો સંયોગ ॥ ૬૦ ॥
 ॥ હોં ॥ ૬ ॥ સુખશાતા વર્તે ઘણી, હોં
 જે ધ્યાવે નર નાર ॥ પરલવ જાતાં ઇંણુ
 જીવને, હોં એહ તણો આધાર ॥ ૬૦ ॥ હોં
 ॥ ૭ ॥ મન ચિંતિત મનોરથ ફળે, હોં
 વર્તે કોડ કલ્યાણ ॥ શુદ્ધે મને ધ્યાવતાં,
 હોં નિશ્ચયે પદ નિરવાણ ॥ ૬૦ ॥ હોં
 ॥ ૮ ॥ ઇંણુ સરીખો શરણો નહી, હોં
 ઇંણુ સરીખો નહી નામ, ઇંણુ સરીખો
 મિત્ર નહી. હોં ગામ નગર પુર ઠા-
 મ ॥ ૬૦ ॥ હોં ॥ ૯ ॥ ॥ દાન શિયળ
 તપ ભાવના, હોં જગમેં તત્તવ સાર ॥
 કરો આરાધો ભાવશું, હોં પામો મોક્ષદુવાર
 ॥ ૬૦ ॥ હોં ॥ ૧૦ ॥ જોડ કિધી છે
 જીવિતશું, હોં પાલી શેખાકાળ ॥ રૂપિ
 ચોથમલજી ઇંમ ભણે, હોં સુણજો બાળ
 ગોપાળ ॥ ૬૦ ॥ હોં ॥ ૧૧ ॥ ॥ ॥

અથ શ્રી જ્વર [તાવ] નો છંદ.

॥ દોહા ॥

નમો આનંદપુર નગર, આજયપાલ રા-
જન ॥ માતા અજયા જનમિયો, જ્વર તું
કૃપા નિધાન ॥ ૧ ॥ સાતરૂપ શક્તિ હુઓ,
કરવા ખેલ જગત્ત ॥ નામ ધરાવે જુ જુવા,
પસર્યો તું ઈત્ત ઉત્ત ॥ ૨ ॥ એકાંતરો ધિ-
યાંતરો, ત્રય્યો ચોથો તામ, શીત ઉષ્ણ વિ-
ષમ જ્વરો, એ સાતે તુજ નામ ॥ ૩ ॥

॥ છંદ ॥

એ સાતે તુજ નામ સુરંગા, જપતાં
પૂરે કોડિ ઉમંગા ॥ તેં નામ્યા જે જલિમ
જુંગા, જગમાં વ્યાપી તુજ જસ ગંગા ॥
૪ ॥ તુજ આગે ભૂપતિ સખ રંગા, ત્રિભુ-
વનમાં વાજે તુજ ડંગા ॥ માને નહિ તું
કેહની શંગા; તુઠ્યો આપે સોવન ટંગા ॥ ૫ ॥
સાધકે સિદ્ધ તણા મદ મોડે, અસુર
સુરા તુજ આગલ દોડે ॥ દુઠ્ઠ ધીકૂનાં કંધ-

ર તોડે, નમી થાલે તેહને તું છોડે ॥ ૬ ॥
 આવંતા થરહર કંપાવે, ડાહ્યાને જિમ તિમ
 બહકાવે ॥ પહીલો તું કેડમાંથી આવે,
 સાત શિરખ પણ શીત ન જાવે ॥ ૭ ॥
 હીં હીં હું હુકાર કરાવે, પાંસળિયાં હાડાં
 કડકાવે ॥ ઉનાળે પણ અમલ જગાવે, તાપે
 પહિરણમાં મૂતરાવે ॥ ૮ ॥ આશો કાર્તીક-
 માં તુજ જોરે; હઠયો ન માને ધાગો દોરો
 ॥ દેશ વીદેશ પડાવે સોરો, કરે સખળ તું
 તાતો તોરો ॥ ૯ ॥ તું હાથીનાં હાડાં ભંજે,
 પાપીને તાડે કરપંજે, ભક્તિ વત્સલ ભાવે
 જો રંજે, તો શેવકને કોય ન ગંજે ॥ ૧૦ ॥
 ફેડક તોડક ડમરૂ ડાકં, સુરપતિ સરિખા
 માને હાકં ॥ ધમકે ધુંસડ ધાંસડ ધાકં,
 ગઢતો ગાલે ગંગળ ગાકં ॥ ૧૧ ॥ પિશુન
 પછાડણુ નહી કો તોથી, તુજ જસ ખોલ્યા
 જાય ન કોથી ॥ શી અણખીલ કરો એ
 ગ્રોથી, મહેર કરી અળગા રહો મોથી
 ॥ ૧૨ ॥ ભક્ત થકી એવડી કાં ખેડો, આવલ

અમિના છાંટા રેડો; લાખા લક્તનો એ નિ-
 વેડો, મહારાજ મૂકો મુજ કેડો ॥ ૧૩ ॥
 લાજવશોમાં અજયા રાણી, ગુરૂ આણુ માનો
 ગુણુ ખાણી ॥ ઘરે સિધાવો કરૂણા આણી,
 કહું છું નાકે લીટી તાણી ॥ ૧૪ ॥ મંત્ર
 સહિત એ છંદ જે પઢશે, તેહને તાવ કદી
 નવ ચઢશે ॥ કાંતિ:કળા દેહી નીરોગં, લહેશે
 લખમી લીલા ભોગં ॥ ૧૫ ॥

॥ કૃત્તશ છપ્પય ॥

ૐ નમો ધરિ આદિ, ખીજ ગુરૂ નામ
 વદીજે ॥ આનંદપુર અવનીશ, અજયપાળ
 આખીજે ॥ અજયા જાત અઢાર, વાંચિયે
 સાતે ખેટા ॥ જપતાં એહિજ જાપ, લક્તશું
 ન કરે ખેટા ॥ ઉતરે ચઢિયો અંગ, પળમેં
 તુજ વચણે મુદા ॥ કહે કાંતિ રોગ નાવે
 કદિ, સાર મંત્ર અહિયે સદા ॥ ૧૬ ॥ ઇતિ
 જવર છંદ સંમાપ્ત ॥

એ છંદ સાત વાર, ચૌદ વાર અથવા એક
વીશ વાર સાંભળે અથવા ગણેતો તાવ જતો રહે

અથ શ્રી મહાવીર સ્વામીનો છંદ.

સેવો વીરને ચિત્તમાં નિત્ય ધારો, અ
ક્રોધને મન્નથી દૂર વારો ॥ સંતોષવૃત્તિ ધરે
ચિત્તમાંહિ, રાગ દ્વેષથી દૂર થાઓ ઉચ્છાદિ
॥ ૧ ॥ પડ્યા મોહના પાસમાં જેહ પ્રાણી
શુદ્ધ તત્વની વાત તેણે ન જાણી ॥ મ-
જન્મ પામી વૃથા કાં ગમે છે, જનમાગ
છંડી ભૂલા કાં ભમે છે ॥ ૨ ॥ અલોભ
અમાની નિરાગી તજે છે, સલોભી સમાન
અરાગી ભજે છે ॥ હરિ હરાદિ અન્યથી ર-
મો છે, નદી ગંગ મુકી ગળીમાં પડે છે
॥ ૩ ॥ કેઈ દેવ હાથે અસિ ચક્રધારા, કે
દેવ ધાલે ગળે કંઠમાળા ॥ કેઈ દેવ ઉત્સવ
રાખે છે વામા, કેઈ દેવ સાથે રમે વૃંદ રામ
॥ ૪ ॥ કેઈ દેવ જપે લેઈ જપમાળા, કે
માંસભક્ષી મહા વીકરાળા ॥ કેઈ યોગિજી

મોગિણી ભોગ રાગે, કેઈ રૂઢાણી છાગનો
 કામ માગે ॥ ૫ ॥ ઇશા દેવ દેવીતણી
 માશ રાગે, તદા મુક્તિનાં સુખને કેમ આ-
 ૥ જદા લોભના થોભનો પાર નાવ્યો,
 ૥ મધનો ખીંદુઓ મન્ન ભાવ્યો ॥ ૬ ॥
 તેહ દેવલાં આપણી આશ રાગે, તેહ પોંડને
 ન્ન શું લેય આગે ॥ દીન હીનની ભીડ તે
 મ ભાંજે, કુટયો ઢાલ હોયે કંહા કેમ વાજે
 ૭ ॥ અરે મૂઢ ભ્રાતા ભજો મોક્ષ દાતા,
 લોભી પ્રભુને ભજો વિશ્વવિખ્યાતા ॥ રત્ન
 મંગમણિ સારિખો એહ સાચો, કલંકી કાચના
 ડ શું મત રાચો ॥ ૮ ॥ મંદ બુદ્ધિ શું જેહ
 શી કહે છે, સવિ ધર્મ એકત્વ ભૂલો ભમે છે
 કિહાં સર્પવા ને કિહાં મેરૂધીરં, કિહાં કાય-
 ને કિહાં શુરવીરં ॥ ૯ ॥ કિહાં સ્વર્ણથાળં
 કોં કુંભખંડં, કિહાં કોદ્રસ્વાને કિહાં ખીરમંડં
 કિહાં ખીર સિંધુ કિહાં દ્વાર નીરં, કિહાં
 મધેનુ કિહાં છાગ ખીરં ॥ ૧૦ ॥ કિહાં

મત્યવાચા કિહાં કુડવાણી, કિહાં રંદનારી કિહાં
 રાયરાણી ॥ કિહાં નારકીને કિહાં દેવ ભોગી,
 કિહાં ઇંદ્રદેહી કિહાં કુષ્ટ રોગી ॥ ૧૧ ॥ કિહાં
 કર્મધાતી કિહાં કર્મધારી, નમો વીરરવામી
 ભળે અન્ય વારી ॥ જીસી સેજમાં સ્વપ્નથી
 રાજ્ય પામી, રાચે મંદબુદ્ધિ ધરી જોહ
 સ્વામી ॥ ૧૨ ॥ અથિર સુખ સંસારમાં
 મન્ન રાચે, તે જના મૂઢમાં શ્રેષ્ઠ શું ઇષ્ટ
 છાજે ॥ તળે મોહ માયા હરે દંભ રોશી,
 સળે પુણ્ય પોશી ભળે તે અરોશી ॥ ૧૩ ॥
 ગતિ ચાર સંસાર અસાર પામી, આઠ્યો
 આશ ધારી પ્રભુ પાય સ્વામી ॥ તુહીં તુહીં
 તુહીં પ્રભુ પરમ રાગી, ભવફેરની શૃંખલા
 મોહ ભાગી ॥ ૧૪ ॥ માનીયે વીરજી અ-
 રજ છે એક મોરી, દીજે દાસકું સેવના
 ચરણ તોરી ॥ પુણ્ય ઉદય હુવો ગુરૂ આજ
 મેરો, વિવેકે લહ્યો મેં પ્રમુદ્ધર્શ તેરો ॥ ૧૫ ॥

અથ શ્રી મહાવીરજિન છંદ.

(ત્રિભંગી છંદ.)

જિનશાસન સ્વામી, અંતરજામી, શિવ-
ગતિ ગામી, સુખકારી ॥ જગમેં જસવંતા
શ્રી ભગવંતા, ગુણુ અનંતા, ઉપગારી ॥
સિદ્ધારથ કુળ આયા, જગત સુહાયા, શુભ
પળ જાયા, ગુણુધારી ॥ ધન ત્રિશલા નંદન,
કુળદેવજ સ્યંદન, જિન ચરણનકી બલિહારી
॥ ૧ ॥ આસન કંપાયા સુરપતિ આયા,
શીશ નમાયા, શુભ ભાવે ॥ વૈક્રિયકી પાસે,
મેલી ઉલાસે, લે જીન તાસેં, ગિરિ આવે ॥
તિહાં પ્રભુજીનો મહોચ્છવ કીનો, ફિર મુક
દીનો, જ્યાં મહતારી ॥ ધન ત્રિશલા ॥
૨ ॥ યુગ વંદણુ કરકે, નિદ્રા હરકે, સ્તવન
ઉચરકે, ધર જાવે ॥ ભઈ રવિ ઉગાઈ, ભૂ-
ધવ તાઈ, દાસી વધાઈ દરસાવે ॥ નૃપ
મહોચ્છવ કીનો, દાનજ દીનો, હર્ષત હૈયો

નીહારી ॥ ધન૦ ॥ ૩ ॥ યૌવન વય મં
 હી, નારી વ્યાહી, અવસર પાહી જોગ ગ્રહ
 ॥ તપસ્યા તન તાવે, સમ દમ ભાવે, ધ્યા
 ન સુ ધ્યાવે; કષ્ટ સહે ॥ પ્રભુ ક્ષમાસાગ
 જ્ઞાન ઉજ્જગર, ગુણ રત્નાગર, અધ વારી
 ધન૦ ॥ ૪ ॥ શુદ્ધ સંયમ પાળે, દૂષણ
 ટાળે ॥ શિવમગ ચાલે, જગ ત્રાતા ॥ કોષ
 માન ને માયા, લોભ હઠાયા, મોહ લગાયા
 અરિ ઘાતા ॥ શુકળ મન ધ્યાયા, કર્મ જ
 પાયા ॥ કેવળ પાયા, જિણુવારી ॥ ધન૦
 ॥ ૫ ॥ સુણિ નાથ જડાઈ, મન અકડાઈ
 આયા ચલાઈ, પ્રભુ પાસે ॥ વિસ્મય અતિ
 પાયા ચિત્ત લલ્લયા, ગર્વ ગમાયા, વીમારે
 ॥ પ્રભુ ભર્મ મિટાયા, જિન મગ આય
 સંજમ ઠાયા, તિણુ સારી ॥ ધન૦ ॥ ૬ ॥
 પરથમ ઈંદ્રભૂતિ, પૂરવધર શ્રુતિ, ત્રિપદ
 સંયુતિ, ફરમાયા ॥ ગણધર પદ લીન

રમ પ્રવિના, સમ દમ ભીના તન તાયા
 ચુમ્માળીશે લારા, ગણુધર ધ્યાયારા, ભયે
 મણુગારા, વ્રતધારી ॥ ધન૦ ॥ ૭ ॥ ચાર
 પીરથ થાપ્યાં, પાપ ઉથાપ્યાં, સુવ્રત આ-
 પ્યાં નર નારી ॥ કેઇ સ્વર્ગ સિધાયા, કેઇ
 શેવ પાયા, શ્રી જિનરાયા, હિતકારી ॥
 વૈલેશી ભાવે, પ્રભુ શિવ પાવે, જગમે ના-
 વે, અવિકારી ॥ ધન૦ ॥ ૮ ॥ પ્રભુ અલખ
 નેરંજન, ભવદુઃખ ભંજન, ભવિજન રંજન
 કેરપાળા ॥ જે શુદ્ધ મન ધ્યાવે, દુઃખ પુલાવે,
 પુખ ઉપાવે, પ્રતિપાળા ॥ કહે ઋષિ તિલોકા,
 પીરત ધોકા; દેને શિવ થોકા; ભવ પારી
 ॥ ધન૦ ॥ ૯ ॥ ઇતિ. ॥

પીજગ ત્રાતા પ્રભૂતને, વંદન વાર હનર ॥
 પડા ગરવા નામથી, થશે સદા જયકાર ॥ ૧ ॥
 મુદ્દી હીણુ શું કરી શકું, શેવા સરલ સુખકાર ॥
 ॥ સ ત્રીભોવન એમ કહે, ભને સદા કીરતાર ॥ ૨ ॥

અમદાવાદ નિવાસી શ્રીયુત શેઠ. મલીચંદ
બુલાખીદાસની સ્વર્ગવાસી પત્તની બાઈવીજળી
બાઈએ ગુરૂજના ગુણ વિષે કરેલી ગહુંલી.

(દેશી ગીતની.)

સરસ્વતિ સ્વામીને વિનવુંરે, સતગુરૂ
લાગુજી પાયરે ઉત્તમ પ્રાણી ॥ ગુણોદથી ગુરૂ
જાણીયેરે; ભેટતાં પાપ પલાયરે ઉત્તમ પ્રા-
ણી ॥ વાંદુ ગુણી ગુરૂ ભાવશુંરે ॥ ૧ ॥
દેશ અને પરદેશમાંરે, કરતા પર ઉપગારરે ॥
ઉં ॥ બોધ દઈ ભવીતારતારે, ઉતારે ભવ-
પારરે ॥ ઉં વાંં ॥ ૨ ॥ જીતે પરીશા
બાવિસનેરે, પાપ સકળ પરિહારરે ॥ ઉં ॥
ખમન દમન ગુણે આગજારે, દેખાડે મોક્ષ-
દ્વારરે ॥ ઉં વાંં ॥ ૩ ॥ સોમ્યવદન મુની
પેખતાંરે, દરશનથી દુઃખ જાયરે ॥ ઉં ॥
પંડીત પૂર્ણ વિવેકીયારે, પુણ્ય ગુણી ગુણ
ગાયરે ॥ ઉં વાંં ॥ ૪ ॥ શાંત મુની મન

ર'જણારે, વિનિત શુકોમળ દેહરે ॥ ૬૦ ॥
 પૂર્ણ પ્રતાપી પધારિયારે, જ્ઞાની ગુરૂ તત્તખે-
 વરે ॥ ૬૦ વાં ॥ ૫ ॥ અનંત ગુણે કરી
 શોભતારે, એક જલે ન કહાયરે ॥ ૬૦ ॥
 છકાય જીવ દયા કરેરે, ભવી જન ઉર ઉલ-
 સાયરે ॥ ૬૦ વાં ॥ ૬ ॥ કર્મના ભાર
 કાપતારે, આપતા શિવસુખ સારરે ॥ ૬૦ ॥
 જન્મ જરા મર્ણુ ત્રીવીધેરે, તાપ ખુઝાવણુ
 હારરે ॥ ૬૦ વાં ॥ ૭ ॥ શાતાકારી છે
 સર્વનેરે, અગળ વૃત્તી ગુણુધારરે ॥ ૬૦ ॥
 અદ્યપખુદ્ધી ગુરૂ માહ્યરીરે, પામું નહી ગુણુ
 પારરે ॥ ૬૦ વાં ॥ ૮ ॥ અંતરજામી છે
 વાલહારે; દુઃખીત જન વિસરામરે ॥ ૬૦ ॥
 ભવદ્ભવ તાપ નિવારવારે; સતગુરૂ જેમ આ-
 રામરે ॥ ૬૦ વાં ॥ ૯ ॥ મેહિર કરી મુજ
 ઉપરે રે; તારોને દીન દયાળરે ॥ ૬૦ ॥
 જન્મ મરણુ દુઃખ ટાળવારે; સરણુ ગ્રહ્ય છે
 મયાળરે ॥ ૬૦ વાં ॥ ૧૦ ॥ રાજનગર

રળીયામાણુંરે, રાયપુરમાં મુજ વાસરે ॥ ઉ૦
 ॥ વીજળીખાઈ એમ વીનવેરે, શિવ સુખની
 મુજ આશરે ॥ ઉ૦ વાં૦ ॥ ૧૧ ॥

॥ અથ વૈરાગ્ય ઉપદેશક દોહા. ॥

હયા સુખની વેલડી, હયા સુખની ખાણ
 ॥ અનંત જીવ મુજ્તે ગયા, હયા તણા ફળ
 જાણુ ॥ ૧ ॥ હીંસા દુખની વેલડી, હીંસા
 દુઃખની ખાણુ ॥ અનંત જીવ નરકે ગયા,
 હીંસા તણા ફળ જાણુ ॥ ૨ ॥ ચેતોરે ભવ
 પ્રાણીયા; એ સંસાર અસાર ॥ થીરતા કોઈ
 દીસે નહીં; ધન જોખન પરીવાર ॥ ૩ ॥ ધર્મ
 કરો તમે પ્રાણીયા; ધર્મ થકી સુખ હોય ॥
 ધર્મ કરતાં જીવને, દુઃખીયા ન દીઠા કોય
 ॥ ૪ ॥ જીવ હયા પાળી સહી; પાળી છે છ
 કાય ॥ વસ્તા ધરનો પ્રાહુણો; મીઠાં ભોજન
 ખાય ॥ ૫ ॥ જીવ હયા પાળી નહીં; પાળી

નહીં છકાય ॥ સુના ધરનો પ્રાહુણો, જેમ
 આવ્યો તેમ જાય ॥ ૬ ॥ રત્ન પડયું છે
 બજારમાં, રહ્યો ગરદ લપટાય ॥ મુરખ જાણે
 કાંકરો, ચતુરે લીધો ઉઠાય ॥ ૮ ॥ ચોટા
 કંદે બજારમેં, લાંબા પાન ખજુર ॥ ચડે તો
 ચાખે પ્રેમરસ, પડે તો ચકના ચુર ॥ ૮ ॥
 એ શીખામણ સાચી કહી, સર્વને હીતકાર ॥
 કાંઈક દયા કરૂણા રાખજો, તમે સાંભળ્યાનો
 પરીમાણ ॥ ૯ ॥ ખરો મારગ વીતરાગનો
 સુક્ષ્મ જેના ભેદ ॥ શ્રદ્ધા હોય તે સરદ જો
 મનમાં રાખી ઉમેદ ॥ ૧૦ ॥ ડગાવ્યા ડગજો
 મતી, નિશ્ચળ રાખજો મન ॥ હીંસાથી રહેજો
 વેગળા; કહેવાશે ધન ધન ॥ ૧૧ ॥ ઢીલ
 ન કીજો ધર્મની, તપ જપ લીજો લુટ ॥
 જેસી શીસી કાચકી, જાય પલકમેં કુટ ॥
 ૧૨ ॥ દુક્ષ્મ આરો પંચમો, નિશ્ચળ રાખજો
 મન ॥ થોડામાં નહો ઘણો, જેમ કુંડા માંહી

રતન ॥ ૧૩ ॥ સાધુ ચંદન ખાવના, શીતલ
 જાકો અંગ ॥ લેહર ઉતારે ભુજંગકી દે દે
 જ્ઞાન કો રંગ ॥ ૧૪ ॥ સાધુ ખડે પરમા-
 રથી, મોટો જીન કો મન ॥ ભર ભર મુદ્રી
 દેત હે, ધર્મ રૂપીયો ધન ॥ ૧૫ ॥ હજી
 કરમી જીવને, રૂચે એ ઉપદેશ ॥ ખરો મારગ
 વીતરાગનો, જેમાં કુડ નહી લવલેશ ॥ ૧૬ ॥

જૈનસ્તુતિ:

રાગ-ધનાશ્રી:

વિનતી ધરજો ધ્યાન, જીનપતિ વિનતિ ધરજો ધ્યાન ॥
 ભવસાયરમાં ભુલાભમીએ, નથી સુદ્ધ કે શાન ॥ ૭૦ ॥
 મોહ માયાએ અમપર કીધું, દુઃખકર છેદ દયાળુ ॥ ૭૧ ॥
 હાય હજારો કાળાં કુકર્મો, તેથી હાલ હેરાન ॥ ૭૨ ॥
 સાંતપણે નથી કીધું કદાપી, ભક્તિ રસનું પાન ॥ ૭૩ ॥
 કરગૃહો હવે કૃપા કરીને, ભક્ત વત્સલ ભગવાન ॥ ૭૪ ॥

પ્રદેશી રાજના પ્રશ્નોત્તર.

પ્ર०-પ્રદેશી રાજ કેશીગણુધરને નિવેદન કરે હે સ્વામીન ! આપ કહેા છો કે જીવને શરીર જુદા છે, અને જેવું કર્યું હોય એવું ભોગવે, તો મારા દાદા નાસ્તિક મતી હતા, ધણી હિંસા કરતા, તે તમારા કહેવા મુજબ નર્કે જવા જોઈએ; અને તેમ થયું હોત તો નર્કના દુઃખ જોઈ મને સૂચના કરત કે હે પુત્ર ! તું પાપ ન કર; પાપ કરવાથી મહારા જેવા દુઃખ ભોગવવા પડશે; એવી રીતે આવીને કહે તો હું જીવ ને શરીર જુદા માનું.

ઉ०-કેશીગણુધર પ્રત્યુત્તર કહે હે રાજન ! તારી સુરિકંતા રાણી સર્વ પ્રકારના આભુષણ પહેરી બેઠી છે, એવામાં કોઈ ઉઘાડ પુરુષ તેની સાથે ખોટી ચેષ્ટા કરે, તો તું શું કરે ? રાજ કહે તેને તો દાર માફ, જેમ તું તેનો વિનાશ કરે ને જવા દે નહી, તેમ નર્કમાંથી પરમાધામી આવવા દે નહી, એટલે શી રીતે આવે ? ॥ ૧ ॥

પ્ર०-રાજ કહે આપે કહ્યું તે સત્ય, પણ માહરી

દાદી ઘણાજ ધર્મી હતા, દાન દેતા હતા તે તમારા કહેવા પ્રમાણે દેવલોકે જવા જોઈએ, તે આવીને કહે કે હે પુત્ર ! તું ધર્મ કર જોયા મહારા જોવા દેવલોકના સુખ મળશે; એવું આવીને કહે તો હું જીવ જીવે ગાનું.

ઉ-કેશીગણધર બીજે પ્રશ્ન સાંભળી કહે છે કે તું નાહી ઘોષ આભુષણ પહેરી દેવ પુજવા જતો હોય, તેવામાં તને કોઈ વિદ્યાની કોટડી (સંડામ) માં જોલાવે તો ત્યાં જાય ? રાજા કહે તે વચન માત્ર સાંભળું નહીં. તો અનેક સુખમાં લીન થએલા દેવતા આ દુર્ગંધ યુક્ત મનુષ્ય લોકમાં આવી શકે ? મનુષ્ય લોકની દુર્ગંધ ૫૦૦ યોજન સુધી ઉછળે છે, તે દુર્ગંધને લીધે આવી શકતા નથી. ॥ ૨ ॥

પ્ર-પ્રદેશી રાજા કહે સ્વામીન ! કોઈ જીવાન પુરૂષ નીરોગી માણસ સર (બાણ) નાખે, તેવુંજ બાણ કોઈ રોગી પુરૂષ બાળ અવસ્થા વાળો નાખી શકે ? અર્થાત નહીં નાખી શકે. તમારા કહેવ પ્રમાણે જીવ તો તેમાં પણ છે, પણ શરીરના બળની ખામીથી નાખી શકતો નથી; વાસ્તે શરીર છે તેજ

બીજું કંઈ નથી.

ઉ૦—વળી તેહનો ઉત્તર કેશીગણધર કહે છે, હે રાજન્ ! જિમ કોઇક બાળક સુકુમાળ છે, અથવા કોઇક વૃદ્ધ પુરુષ કહિન છે. હવે તે બિહું જણ સંધાતે નાખે; તિહાં બાલકનો શર (બાણ) કોમલપણા માટે દુંકડો પડે. મોટાનો શર કહિનપણા માટે વેગસો પડે. એતો શરીરનો ગુણ. પણ જીવનો વીશેષ નહિ. જિમ કાવડિનો દષ્ટાંત. એક કાવડિ (કાવડ) નવા વાંસની હોય તે ધણો ભાર વહે અને તેહજ કાવડિ જીર્ણ વાંસની થઈ તેવારે ભારને નિરવડી (ઝપાડી) ન શકે, તેમ કાવડિ નવા વાંસ સમાન છે, શરીરની નેર્બલતા સખલતા શરીરનો ગુણ છે. તેણે કરી વે-સી દુંકડો બાણ જાય. તે માટે શરીરનો ગુણ છે પણ જીવ તો સદશ (સરખા) જાણવા. ॥ ૩ ॥

પ્ર૦—વળી પ્રદેશીરાજ પૂછે હે સ્વામિન્ ! તુજે જીવું તે પ્રમાણ, તુહારી મતિ આગળ મહારાથી જવાબ ન થાય પણ એક ચોરને જીવતો તોળી જોયો પછી શસ્ત્રાદી ઉપક્રમ વિના શ્વાસ રૂધનાદિકે રી માર્યો, તે વળી મૂવા પુંઠે તોળી જોયો પણ

તૈટ્થોજ થયો. અનંત શક્તિવંત જીવ શરીર માંહે છે
તો તે જીવ ગયા પુઠે તોલતાં ઓછો કેમ ન થયો ?
તે માટે મ્હાડું વચન તે સાચું. જીવ તેહજ શરીર
પણ જુદા નહિ.

ઉ૦-ચોથા પ્રશ્નનો ઉત્તર હવે કહે છે કે હે રા-
જન્ ! જેમ કોઇક પુરૂષ ડાહ્યો કૌતુકવંત ચાંપડાનો
દડો મસક દાણો (ખાલિ) થકા તોલી જોએ. તેવાર
પછી તે મસક વાયરા સાથે ભરે, તેવાર પછી તોણે
પણ કાંઈ ફેર ન પડે. તો હે રાજન્ ! તે અધિક
ન્યુન થાય ? રાજ કહે, ના સ્વામી. તેહની પરે વા-
યુ સમાન જીવ જાણવો. મસક સમાન શરીર જાણવું.
જેમ વાયુ પૂર્ણ મસક પાણી માંહે તરે. મન ગમે
ભાર મુઠીએ તોપણ ખમે, તેણી પરે જીવશક્તિ
જાણવી. એટલા માટે જીવ શરીર જુગ્મુયા (જુદા)
જાણવા. ॥ ૪ ॥

પ્ર૦-વળી રાજ કહે તમે કહો તે સાચું પણ
જીવ જોવાની બુદ્ધિ એ એક ચોરને શસ્ત્રોપધાત
વિના મારી ખંડે ખંડ કરીને સમઘાતુ બેદી બેદી
જોયો પણ કિહાંએ જીવનો પ્રદેશ દીડો નહિ, તે માટે

શરીર તેહજી જીવ પણ જુજુયા (જુદા જુદા) નહિ.

ઉ૦-એમ સાંભળી વળી કેશીગણધર ઉત્તર કહે છે. હે રાજન્ ! જેમ કોઇક નગરને વિષે ચાર કખાડી પુરૂષ કખાડીને અર્થે વનમાં ગયા. તિહાં તે એક પુરૂષ ને કહેવા લાગ્યા જે અમે કખાડીને (લાકડા લેવા) જઇએ છીએ. તું પાછળથી અરણીનું તથા વાંસનું કાષ્ટ લઇ એ માંહે અગ્નિ છે તે અગ્નિ પેદા કરી ભોજનપાણીની સામગ્રી કરજે એમ કહીને વનમાં હ ગયા. પાછળ તે અજાની સમજતો નથી તેણે તે કાષ્ટ ખંડોખંડ કરી જોયું પણ અગ્નિ ન દીડો. ભૂંડો થઈ ખેસી રહ્યો તે સાથી (લોકો) ફરી આગ્યા તેણે હીલ્યો નિંદા હીણમતિ તેણે વળતું ફરી કાષ્ટ આણી મથીને અગ્નિ ઉપાધ (પાડીને) જમણુ કીધું. સુખી થયાં, તેમ હે રાજન્ ! શરીરમાં જીવ જાણવો. જેમ દૂધમાંહિ ધૂત, જેમ કુસુમ (ફુલ) માંહિ વાસ, જેમ કાષ્ટ માંહિ અગ્નિ, જેમ તલ માંહિ તેલ, પાષાણમાંહિ સુવર્ણ, તેમ શરીર માંહે જીવ જાણવો. પણ ડહાપણથી જણાય. ॥ ૫ ॥

પ્ર૦--વળી રાજા કહે હે સ્વામી ! તુલ્યે કહે

છો તે પ્રમાણુ. પણ જેમ ઘટપટસ્તંભાદિ સકલ પદાર્થ પ્રત્યક્ષ દીસે છે, જેમ જીવપદાર્થ ખેર પ્રમાણુ આ-મળા પ્રમાણુ માત્ર પણ જીવ દેખાડો તો હું પ્રત્યક્ષ-પણે માનું. અન્યથા હું ન માનું. મે કહ્યું તે સાચું.

ઉ૦—એ છડો પ્રશ્ન સાંભળી વળી કેશી ગણુધર કહે હે રાજન ! આ વાડી વનખંડમાંહિ જોઈને, પત્ર પુષ્પ ફલ વેલી હાલે ચાલે, કહો રાજ તે શાને બલે ? તે વારે રાજ કહે સ્વામિન ! વાયરાને બલે (જેરથી) તે વારે કેશીગણુધર કહે તું વાયરો મુજને હાથે જાલી દેખાડે તો હું તુજને જીવ દેખાડું. એમ કહ્યું તે વારે રાજ કહે સ્વામિન ! વાયરો જાલ્યો ન જાય. તો ગુરુ કહે જીવ જાલ્યો ન જાય. જેમ વાયરો હાલવા ચાલવા લક્ષણે જાણીએ, તેમ જીવ શરીરને વિષે ગમનાગમનાદિ ક્રિયાએ જાણીએ અને પ્રત્યક્ષ પણે ન દીસે તે તો કહ્યું છે કે દશે સ્થાનક પ્રત્યે છદ્મસ્થ મનુષ્ય સર્વ ભાવ ન જાણે ન દેખે, તે જેમ ધર્માસ્તિકાય ૧, અધર્માસ્તિકાય ૨, આદ્યાશાસ્તિકાય ૩, શરીર વિના એકલો જીવ ચૈતન્યત્રલક્ષણ ૪, પરમાણુ-પુદ્ગલ ૫, શબ્દ ૬, ગંધ ૭, વાયરો ૮, એ પ્રાણી જિન (કેવળી) થાશે કિંવા નહિં થાય ૯, એ

પ્રાણી સર્વ દુઃખનો અંત કરશે કિંવા નહિ કરે ૧૦.
એ દશ વાના જ્ઞાની જાણે પણ છદ્મસ્થ તે ન જાણે. ॥૬॥

પ્ર૦—વળી રાજા કહે હે સ્વામિન! તુજારે
વચન મહેં જીવપદાર્થ માન્યો પણ એટલો સદેહ છે,
જે કીડીનો કુંથુવાનો કુંજર (હાથી) નો જીવ
બરબર છે તે કેમ ઘટે? પ્રત્યક્ષે ઘણોજ ફેર દીશે છે.

ઉ૦—એમ સાંભળી કેશીગણધર પ્રદેશીને પ્રત્યુ-
ત્તર કહે. હે રાજા! જેમ દીવો કુલડી માંહે ધાત્રીએ
તેવારે કુલડીના પ્રમાણ જેટલો પ્રકાશ કરે, ઘડામાંહિ
મૂડીએ તેવારે ઘડા જેટલો પ્રકાશ કરે, ઓરડામાંહિ
મૂડીએ તેવારે ઓરડા જેટલો પ્રકાશ કરે. પટસાલ-
માંહિ મૂડીએ તેવારે પટસાલ જેટલો પ્રકાશ કરે. જે-
હવો થાનક મલે તેહવો પ્રકાશ કરે. તેમ દીપક સમાન
જીવ જેવું નિર્માણનામકર્મે શરીર પામે તેટલી બલ-
શક્તિ પ્રકાશે. જેમ જેમ આવરણનો ક્ષયોપશમ પામે
તેમ તેમ પ્રકાશ કરે. પણ જીવપદાર્થ તે બરાબર
જાણવો. ॥ ૭ ॥

પ્ર૦—એ સાત પ્રશ્ન સાંભળી પ્રદેશી રાજાએ
જીવ સદેહો, જીવ અને શરીર ગૂઢા માન્યા, અને

કહેવા લાગ્યો. હે પૂજ્ય ! ભલી તુહારી પ્રજા ! મહે
જીવ ઓલખ્યો. પાપ—પુણ્ય—ફલનો ભોક્તા કરી
જાણ્યો. પણ હે સ્વામી ! આપદાદા પર્યાગતનો ચાલ્યો
આવ્યો ધર્મ કેમ મુકાય ? તે માટે નાસ્તિક મત ન
મુકું. જે વહે કીધું હોય તે કીજીએ. કેમકે પોતે
વાવેલા ઝેરના વૃક્ષને પણ છેદાય નહિં.

ઉ૦—એમ સાંભળી શ્રી કેશીગણુધર લોહવાણી-
યાનો દદાંત કહે. જેમ એક નગરીથી ચાર વ્યાપારી
વણિક પરદીપે જતા વ્યાપારને અર્થે નીકળ્યા, આ-
ગળ જતાં લોહનો આગર (ખાણ) આવ્યો તેણે
લોહ લીધો, વળી કેટલી એક જમિ જતાં ત્રાંખાનો
આગર આવ્યો, તેવારે લોહ નાંખી ત્રાંખુ સંગ્રહ્યું.
તેમાં એક કહેવા લાગ્યો આદ્યું (લીધેલું) તે ન
મૂકીએ, એમ કહિ લોહ ન મૂક્યું. વળી આગળ
જતાં રૂપાનો આગર આવ્યો, ત્રાંખુ નાંખી રૂપુ
લીધું. રૂપું નાંખી સુવર્ણ લીધું, વળી આગળ જતાં
રત્નનો આગર આવ્યો. તિહાં રત્નનો સંગ્રહ કીધો.
ધણે જણે કહ્યું પણ લોહવાણીઓ લોહ ન મૂકે, લોહ-
બારવાહી દુઃખી થયો. પાછો ફરી પોતાને નગરે

આવ્યો ત્યારે ખીજ સર્વપુરૂષો તેહને હસવા લાગ્યા. નિર્ધન રહ્યો. ખીજ સર્વ સુખી થયા. ધર્મકર્મના સાધનહાર થયા. તેમ લોહવાણીયાની પેરે હઠવાદ કરતો જીવ દુઃખી થાય. વળી કોઈ ભારવાહક છે, તે સાત પેઢીમાંહિ કોઈ કાંઈ સુખીઓ નથી. કુલકમાગત દરીદ્ર છે હવે તેહને રાજ્ય પ્રસન્ન થયો, અને છત્ર ચામર સહિત રાજ્ય તે ભારવાહક ને આપે. તેવારે કુલકમાગત દરિદ્રપણું મેલી રાજ્ય લે કિંવા ન લે ? તેવારે પ્રદેશીરાજ્ય કહે સ્વામી ! તે રાજ્ય લે. ના લીએ તો અજ્ઞાની કહીએ. ત્યારે શ્રી કેશીગણધર કહે રાજ્ય ! તું પણ તે દષ્ટાંત કરે છે. એ અષ્ટ પ્રશ્ન ના પ્રશ્નોત્તર સાંભળી રાજ્ય પ્રતિબોધ પામ્યો. ॥ ૮ ॥

સૂરિકંતાનું કેરદર્શક ચરિત્ર.

અધમાધમ લંપટ સ્ત્રીઓના દાખલા શાસ્ત્રમાં અનેક છે. ખીજ નંબરની અધમ સ્ત્રી સૂરિકંતા છે, જેનું વર્ણન “રાયપસેણી” સૂત્રમાં છે. સૂરિકંતા અર્ધકેકયી દેશના રાજ્ય પરદેશી ની પટરાણી હતી. પરદેશી રાજ્ય પૂર્વ અવસ્થામાં ધણો અધર્મી, અ-

ન્યાયી, જુદી, દૂર નાસ્તિક, ધર્મદ્રોહી અને વિપ-
 યાસક્ત હતો. સુરિકંતાની ઉપર તેનો ઘણો પ્રેમ
 હતો કારણ કે તે પટરાણી હતી અને તેનો પુત્ર
 સુરિકંત કુમાર યુવરાજ હતો. તેથી ભવિષ્યની તે
 રાજમાતા હતી. સુરિકંતાની ઇચ્છા પ્રમાણે દરેક વસ્તુ
 રાજ તરફથી તેને મળતી તેથી રાજને તે અતિ
 પ્રેમભાવ દર્શાવતી. જ્યાંસુધી રાજને સદ્ગુરુ કેશી
 સ્વામીનો સમાગમ નહોતો થયો ત્યાંસુધી તો રાણીના
 પ્રેમનો પ્રવાહ તેવો ને તેવો ચાલુ રહ્યો પણ ચિન-
 સારથીના પ્રયત્નથી કેશી સ્વામીનું શ્વેતાંબિકા નગ-
 રીમાં આગમન થયું અને પરદેશી રાજને મૃગવન
 ઉદ્યાનમાં પ્રસંગે સદ્ગુરુનો સમાગમ થયો, એટલું જ
 નહિ પણ કેશી સ્વામીની યુક્તિભરી દલીલોથી જ્યારે
 પરદેશી રાજના મનનું સમાધાન થયું, સ્વર્ગ-નરક,
 પુનર્જન્મ-પુનર્ભવ, પુણ્ય-પાપ, ધર્મ-અધર્મ અને
 શરીર ભિન્ન જીવ છે એવી ખાતરી થઈ ત્યારે
 રાજએ નાસ્તિકપણાના મિથ્યા સિદ્ધાંતોને ત્યાજી દઈ
 જૈન ધર્મના સત્ય સિદ્ધાંતો સ્વીકાર્યા; તેની સાથે
 બારવત રૂપ શ્રાવક ધર્મ સ્વીકાર્યો અને પોતાના
 તાબાના સાત હજાર ગામેના ચાર વીભાગ પાડી

એક ભાગમાંથી દાનશાળા માંડવાનું નક્કી કર્યું. પર-
દેશી રાજની ધાર્મિક વૃત્તિ એટલી દૃઢ થઈ કે તેણે
સંસારનાં તમામ કાર્યો છોડી દીધાં; માત્ર એકાંતની
પૌષ્ઠશાળામાં ધર્મ ધ્યાન કરવું એટલું જ કાર્ય તે
પોતાનું સમજ્યો, અને અહર્નિશ તેજ કાર્યમાં મશ-
ગુળ બની રહ્યો. આ વાત સુરિકંતાને પસંદ પડી
નહિ, કારણ કે તેથી તેનો સ્વાર્થ સધાતો અટક્યો.
સુરિકંતાની સ્વાર્થી વૃત્તિમાં પૂર્વના પ્રેમનો અંકુર
બળીને દગ્ધ થઈ ગયો. પ્રેમની જગ્યા દ્વેષે લીધી.
રાતદિવસ સુરિકંતાના મનમાં પરદેશી રાજ ઉપર
અને તેને ધર્મમાં સમજાવનાર કેશી સ્વામી ઉપર
દ્વેષ ઉભરાવા લાગ્યો, તેણી એમ સમજતી હતી કે
સાધુએ રાજના ઉપર કંઈ ભુરકી નાંખી રાજને
ભરમાવી દીધા છે, અને મારા ઉપરનો પ્રેમ ઉતરાવી
નાંખ્યો છે.

સ્વાર્થપરાયણ સુરિકંતા પૂર્વનો સ્નેહ, ઉપકાર,
સંબંધ, એ સર્વ ભૂલી જઈ પ્રભુદુષ્ટ પતિને યમ-
ધામમાં પહોંચાડી દેવાના વિચાર પર આવી પહોંચી.
તે વિચાર તરત પાર પાડવાને પાશ રચવા લાગી.

આ કાર્ય કેવળ પોતાની જાતથી નહિ બની શકે એમ જણાયાથી સુરિકંત કુમારને રાજ્યસત્તાના લોભમાં નાંખી તેને પોતાના ધારેલા કાર્યમાં સામેલ રાખવાનો સુરિકંતાએ નિશ્ચય કર્યો. એક માણસને મોકલી તેણે કુમારને પોતાની પાસે બોલાવ્યો. એકાંતના ઓરડામાં તેને લઈ જઈ નીચે પ્રમાણે તે કહેવા લાગી.

સુરિકંતા—કેમ કુમાર ! તમારી શી ઈચ્છા છે ?

કુમાર—માતાજી ! હું તમારો પ્રશ્ન હળુ સમજ્યો નથી. મને ખાસ બોલાવી કંઈ ઈચ્છા વિશે પૂછો છો ?

સુરિકંતા—હું રાજ્યની ઈચ્છા વિશે પૂછું છું, કે તમારે રાજ્યગાદીએ બેસવું છે કે નહિ ?

કુમાર—માતાજી ! આ વખતે આ પ્રશ્ન પૂછવાનું શું પ્રયોજન ?

સુરિકંતા—પ્રયોજન એ કે રાજ્યનું બધું કામ બગડે છે, રાજાજીને ધર્મનો હંદ લાગી ગયો છે કે કોણ જાણે મતિવિભ્રમ થઈ ગયા છે. ગમે તેમ હો, તમે જોતા નથી કે રાજ્ય કે ધરતી બાબતમાં તે જરાએ લક્ષ આપે છે ?

કુમાર—ના, તે તો નથી આપતા; પણ તેનું હવે શું કરવું ?

સુરિકંતા—શું કરવું તે બધું હું જણાવીશ પણ તે પહેલાં એટલી બલામણુ કરું છું કે આપણી આ ખાનગી વાત ક્યાંય પણ બહાર પડતી ન જોઈએ.

કુમાર—મારા તરફથી બહાર નહિ પડે તે વિષે ખત્રી રાખો, પણ વાત શું છે તે જણાવો.

સુરિકંતા—કુમાર ! જુઓ હવે રાજા આપણને આડખીલરૂપ છે. એમની હયાતી સુધી તમને રાજ્ય-ગાદી મળી શકશે નહિ અને ત્યાં સુધીમાં રાજ્યની સ્થિતિ અસ્તવ્યસ્ત થઈ જાય, માટે કોઈ ન જાણે તેવી રીતે આપણે બંને કોઈ પણ પ્રયોગથી ઝેર આપી, આગ લગાડી કે શસ્ત્રથી રાજાને મારી નાંખીએ. પછી તમે છો અને હું છું. આપણે બંને એક બીજાની સલાહથી રાજ ચલાવીશું. કેમ આ મારી વાત રૂચે છે ?

કુમાર—(સ્વગત) અધધધ !! આ ભયંકર વિચાર !! આટલો બધો રાજ્યસત્તાનો લોભ !! ધુળ પડે તો રાજ્યવૈભવમાં કે જેને મારે ગાંધા ફૂર નિ-

ચારો ઉત્પન્ન થાય છે ! હવે અહીં બેસવામાં ન
બોલવામાં લાભ નથી. વધારે પડતું બોલીશ તે
મારા માટે પણ આવા વિચારો બાધતાં મારી માત
વાર લગાડશે નહિ (પ્રકાશ) માતાજી ! એના માં
હું વિચાર્યા વગર હમણાં કંઈ નહિ કહી શકું. હમણ
મારું શરીર અસ્વસ્થ છે, તેથી જવાની રજા (

એટલું બોલી કુમાર ઉઠી ચાલતો થયો.

કંતા જરા વાર તો વિચારમાં પડી કે કામ ન
અને વાત બહાર પડી ગઈ. કુમાર મારા વિચાર
સંમત થયો નહિ. અસ્તુ. મેં બીજાને આશ્રય માગે
એજ ભૂલ કરી. એ કામ મારા એકલાથી ક્યાં બ
શકે તેવું નથી ? એક રાજાને તે પણ ખાનગી રી
મારવો તેમાં બીજાની મદદની શી જરૂર હતી ?
તરત તે કામ પાર પાડું. વિલંબ થવાથી વંખ
તે વાત કુમાર તરફથી બહાર પડી જાય માટે તર
ગોઠવણ કરું. આવો નિશ્ચય કરી તે દુષ્ટાએ પરદે
રાજાને પોતાને ત્યાં જન્મવાનું આમંત્રણ આપ્યું અ
રસોઈમાં, વાસણમાં, આસનમાં, દરેક સ્થળે
નાંખી દીધું. રાજા જન્મવાને આવ્યા, ભોજન કર્યું
તેની સાથે ઝેરની અસર થઈ, તેથી અધૂરે ભોજ

બન ઢીલી ગયા અને પોપધ શાળામાં ગયા. સુરિકં-
ના આ કાવત્રાની રાખને ખચર પડ્યા છતાં તેને
કે ન દેખતાં સમાધિ પરિણામે સંચારે દરી રાખ
વર્ગે ગયા.

(દાહા.)

સ્વાર્થના સૌકો સગાં, જે જે ઈણ સંસાર ॥
કિણ વિધ વિચરે કંથસું, સુરિકંતા નાર ॥ ૧ ॥
કુણ ખેટા કુણ પોતરાં, કુણ નારી કુણ ભાય ॥
સ્વાર્થના સૌકો સગા, પરમારથ મુનિરાય ॥ ૨ ॥

રાણીનો કપટરૂપી વિલાપ.

(રાગ-ચૌપાદ.)

રાણી લટો તોડી કરે શોગો,
મહારા બહાલા તણોરે વિખેગો ॥
મને અન્ન પાણી નવિ ભાવે,
પત્નીવાર નહિ રે સુહાવે ॥ ૧ ॥
હું તો ચાર ફેરાની છું નારી,
કંથા કરી ચાલ્યા રે ખુવારી ॥
મારો નામ માત કોઈ લેજો,

મહને દરિશણ દેખવા દેખે ॥ ૨ ॥

રાણી લજ્જા કપટ મન ધરતી,

ઉમરાવોને દૂરે ધરતી ॥

રાણી આડી પરીગ કરાવી,

રાણી માંહિ ગદ્ય રે ચલાઈ ॥ ૩ ॥

રાણીએ ધસડો અકારજ કીધો,

રાજાને ગળે જઈ દુપો દીધો ॥

રાણીએ મનમાં ન આણી મયા,

રાજાની નહિ જાણી રે દયા ॥ ૪ ॥

મુવાનો કારજ કીધો,

સુરિકંઠ કુંવર રાજ દીધો ॥

એવો અસ્થીર પદારથ જાણો,

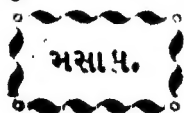
સંસાર નો મોહ મતિ આણો ॥ ૫ ॥

એમ ભાંખ્યો શ્રી કેવળ સ્થાની,

જીલુશું વાત નહિ કોઈ છાની ॥

જીલુરો દુહો જે જીવ કરશે,

સંસાર સમુદ્રને તરશે ॥ ૬ ॥

પુસ્તક મંગાવનારને સૂચના. ૩. ૩

શ્રી જૈન સંઝાયમાળા ભાગ ૧-૨-૩-૪ દરેકના ૧-

શ્રી જૈન તત્ત્વ શોધક ગ્રંથ (ત્રીકમદાસજીકૃત) ૧-

સુબોધ કથા સંગ્રહ (ઉત્તરાધ્યયની ૮૪ કથાઓ) ૧-

ચંદ્રાનલનો રાસ ભાવાર્થ સહિત ૩. ૨) અર્થવગરનો ૧-

શ્રી સુચગડાંગ સૂત્ર ભાષાંતર ભાગ ૧ લો ૧-

શ્રી પાળમહારાનનો રાસ ચીત્રો સાથે ૨-

શ્રી નરચંદ્ર જૈન જ્યોતિષ (વાંચનાલાયક) ૧-

જૈન સુબોધ ભક્તિમાળા ૦ જ્ઞાન પ્રકાશ ભા ૧ લો ૦-૧

ભગ્વામર સ્તોત્ર ૩ ૦ નવતત્ત્વ છકાયન ખોલ ૦-

કલ્યાણ મંદીર સ્તોત્ર ૩. ૦ મુનીપતી ચરીત્ર ૦-

મલીયાસુંદરી વાંચવા લાયક પુસ્તક. ૦-૧

એ શિવાય દેવનગરી લિપીમાં છાપેલાં ઢાલ સાગ

ક્રી. ૩. ૩) ઉત્તરાધ્યયન સૂત્ર ભાવાર્થ સહિત ૩. ૬) પા.

પુઠીના ૩. ૬૧૧ અને મુળ પાઠનો ૩. ૦૧૧ છત્રીશ થોકડા-

સીદ્ધાંત સાગર ૩. ૧૧૧ જૈન પાઠમાળા ૦૧૧ વિવિધ બોધ

સંગ્રહ (નવીન થોકડા) ૦૧૧ દશ વૈકાલીક સૂત્ર ૩. ૨૧ મુળ

પાઠ ૩. ૦૧ વૈરાગ્ય શતક ભાષાંતર. ૩. ૧૧ શ્રી મગવતી-

સૂત્ર પ્રથમ ખંડ ૩. ૬) મોક્ષમાળા ૩. ૦૧૧ રામરાસ.

૩. ૧૧૧ જૈનવૃત્ત શિક્ષાપત્રી ૦) = સમગ્રીતસાર ૩. ૧૧

ઉપરના અને બીમશી માંગેલ વિગેરેના છાપેલાં

જૈન ધર્મના તેમજ સાળોપયોગી, વાર્તાઓ, નોવેલો,

કાવ્યો, નાટકો વિગેરે નીચેના શીરનામે મળશે.

શાહ ત્રીભોવનદાસ રૂગનાથદાસ.

૬. આદારેકના કુવાની પોળ-અમદાવાદ.

